„Și El le-a zis: Așadar și voi sunteți nepricepuți? Nu înțelegeți, oare, că tot ce intră în om, din afară, nu poate să-l spurce?
Că nu intră în inima lui, ci în pântece, și iese afară, pe calea sa, bucatele ***fiind toate curate.”*** (Marcu. 7/18-19.)
*
„Apoi a zis Dumnezeu: "Iată, vă dau toată iarba ce face sămânță de pe toată fața pământului și tot pomul ce are rod cu sămânță în el. Acestea vor fi hrana (bucatele) voastră.***”***
(Gen. 1/29.)
*
„Și a binecuvântat Dumnezeu pe Noe și pe fiii lui și le-a zis: "Nașteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți!” (Gen. 9/1.)
„Tot ce se mișcă și ce trăiește să vă fie de mâncare; toate vi le-am dat, ca și iarba verde.
Numai carne cu sângele ei, în care e viața ei, să nu mâncați.***”*** (Gen. 9/3-4.)

Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

... Iată, florile Mele, acum vin și vă cântă sfintele mironosițe, sfinții mucenici, cetele îngerești, sfintele fecioare martire. Măi copii, măi copii cu suflet plin de bucurii, o, măi florile Mele! Mă bucur și Eu de voi și de bucuria voastră, căci în această noapte a urgiilor și a destrăbălărilor numai voi M-ați bucurat. O, stau și plâng, că este plin pământul de păcate grele ce s-au făcut în această noapte, desfrânări mai rău ca în Sodoma și Gomora, beții, crime, avorturi. Nu Mă pot uita pe pământul Meu, nu Mă pot uita, de groaza fărădelegilor. Trupul a pus cu desăvârșire stăpânire pe suflet, căci un trup desfrânat și îmbuibat este un suflet mort. **O, iubiților, mâncarea și neînfrânarea l-au scos pe omul Adam din Eden. Mâncarea și neascultarea și desfrânarea vor umple iadul.**
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 31-12-1955
***

Iată ce vă spun: M-am dus într-un salon de dans și am găsit un drac dormind; nu mai avea de lucru cu nimeni, că erau toți ai lui. Iată, M-am dus și într-o biserică, și de la ușă până la altar erau mulțime de draci cu toate răutățile: cu vrăjmășie, cu mândrie, chefuire, gânduri de desfrânare, tutun. Am găsit și preotul fumând în altar. Dar voi, copii, nu judecați, că are cine să-i judece.

... O, măi copiii Mei, n-am venit să stric și să vă spun minciuni. Am venit să vă spun să vă iubiți unii pe alții. O, Tatăl Se uită la voi și nu găsește între voi suflete plăcute să împlinească locul în împărăția cerurilor. Iată, locurile așteaptă și nu are cine să le ocupe. Iată, un creștin zice că nu poate să nu mănânce carne.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 14-05-1957
***

... Vine ziua când pentru o mâncare să rămâneți afară din grădină, că Adam pentru o mâncare a fost scos afară. Vedeți cu mâncărurile în zilele oprite. De ce mâncați pește în zilele oprite? Ce ziceți, că nu ce intră în trup spurcă pe om, ci aceea ce iese din gură? O, cum veți plânge cu amar! Dar va fi târziu.

O, copii, părăsiți tutunul, că tutunul e de la dracul. Măi copii, Eu am semănat grâu și dracul a semănat tutun. Iată, M-a întrecut, că mulți ar da pâinea pentru tutun. Bagă de seamă, că din iad nu mai scapi dacă intri cu toate acestea ce le faci, că nu are cine te scoate.

... Plânge Tatăl, Cel ce a făcut pământul și toate ce se văd pe el pentru om, și acum nu mai e rod, nu mai e horă, nu mai e mulțumire, veselie, nu mai este speranță; toate sunt triste. Voi știți de ce nu mai este rod? În loc de rod sunt numai copii morți. S-a spurcat pământul și apele de câte se fac pe el. Au devenit mai rău decât cei ce nu au lege, adică păgâni.

... M-am pogorât cu cei doisprezece apostoli în lanul de grâu și am găsit în lan o parte grâu și trei părți neghină. Iată ce a făcut dracul: a semănat neghină și a plecat. Cine este de vină? Semănătorul, sau păzitorul? O, fraților, păzitorul. Păziți-vă de tot ceea ce este după voia lui satana, păziți-vă unul pe altul. Privegheați!

... Tatăl a zidit casă de rugăciune și dracul a zidit salon de dans. Tatăl a făcut vie și vin; dracul a făcut cazan de țuică, și țuică a făcut, că și strugurii îi bagă mulți și fac țuică. Tatăl Meu a trimis prooroci să vestească vremile, iar dracul a zidit radioul și difuzoarele. Iată, cine zice că țuica nu este de la dracul, nu va vedea fața lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 22-06-1957

***

Iată încă un păcat: a părăsit omul pâinea și se hrănește cu foc. M-am făcut un porumbel și am întâlnit un om pe cale și a zis la altul: „Dă-mi un foc, că pâine n-am mâncat de ieri, dar de tutun nu pot răbda“.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-06-1958

***

... Zice cineva mereu: „Nu mai vreau să fac copii; am patru copii“. Dar de ce nu zice așa: „Mă voi culca în alt pat“? Iată, oricum aș da, tot nu e bine pentru tine, creștine. Împreunarea bărbatului cu femeia a fost pentru naștere de fii și nu pentru poftă. O, au luat-o dobitoacele înaintea omului. Dacă s-ar prețui măcar de creștini învățătura Mea, că la păgâni nu pot spune acest lucru. Frate și soră, ferească Dumnezeu să se zămislească copii în pântecele tău din pofta pe care o ai. Nu te supăra că-ți spun: acel copil va fi tot bolnav, va fi răutăcios, că zice cineva: de ce este copilul bolnav sau rău? O, tu nu te-ai gândit la Domnul Iisus Hristos, și te-ai gândit cum să-ți faci pofta. Dacă ar veni moartea în timpul acela, ar fi greu de tine. Rușine Îmi este Mie de acest păcat. Înfricoșați-vă de acest lucru. Am dat poruncă să ușurez brațele la femei și au spus că nu poate el. Fraților, cine este creștin, să lucreze după porunca Mea. Cine nu este creștin, să lucreze după el.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-09-1965

***

Omul lacom la toate, strică zidirea lui Dumnezeu. Lăcomia este de la duhul rău. Fiule, postește, tată, că-ți piere pofta, și cere de la Dumnezeu înfrânarea trupului tău. **Tată, te scoli noaptea și nu poți face rugăciunea, ci poți alte lucruri urâte și trec ore întregi așa.** Tinere, Mă dor ochii uitându-Mă la păcatele tale. O, parcă tu ai fi acela care ții cerul și pământul în palmă. Ah, ce durere mare!

… Am cuvinte minunate, dar cui să le dau? Aceste cuvinte sunt mai curate ca aurul, și credința voastră nu-Mi îngăduie să vi le dau. Zici că ești creștin, dar sticla din mână nu o lași. Știi că ești șofer și nu bei, că te dă afară din serviciu, dar din împărăția lui Dumnezeu nu te dă

afară? De la serviciu, nu lipsești o oră, că te dă afară, dar din grădina lui Dumnezeu nu te temi că te dă afară când lipsești?

… Ce frumos este în oraș! Scrie bufet, tutungerie, alimentară; numai moarte nu scrie, dar scrie moarte în altă limbă. Nu te ridica împotriva Mea, că ai dreptul să spui de ce nu ți-am spus că scrie moarte. Nu este păcat să cumperi, dar numai ce trebuie. Fericiți cei din oraș dacă nu vă veți atinge hăinuțele de această smoală.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-01-1972

***

... Domnul Iisus Hristos a scris din cer pe pământ: „Călătorule, adu-ți aminte de moarte!“. Cine va găsi bilețelele, să le citească. Închideți cârciumile și zăvorâți-le ușile, că pe acestea, mai întâi, pământul le va înghiți.

... Satul acesta, Maluri, va rămâne pustiu, că Mi-a făcut multe necazuri.

... Vai de omul care se face cârciumar! Vai de omul care în zilele de post vinde carne, care vinde băutură în zilele de post! Fiilor, va veni un om și va spune: „Această lucrare e mincinoasă“. Dar Eu vă spun să luăm aminte, că se va deschide pământul și îl va înghiți pe acest om și mulți dintre voi vor cădea, căci va veni și va vorbi la fel în patul său ca și vasul Meu, și va vorbi contra lucrului Meu și a lucrării Mele și va fi mare război.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 25-04-1973

***

Faceți rugăciune. Fiilor, moșii și strămoșii voștri făceau rugăciune în cântare. Fiicelor și fiilor, unde sunt melodiile voastre? Zice în cartea Domnului Iisus Hristos: „Cântați cântare sfântă“, căci cârciumile urlă de cântece lumești. Am întâlnit în cale un om care cânta: „Am un leu și vreau să-l beu!“.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 30-08-1973

***

... Deschide inima, că vine focul din Sodoma și Gomora. Ca mâine dimineață vei vedea focul cum va arde casa ta și cum zbiară vitele toate și fug îngrozite cu focul pe spatele lor. Uită-te bine, că acelea pe care le vezi goale și vorbind cu băieții, nu le vei mai vedea, că acelea au adus sfârșitul pe pământ. Fiilor, nu lăsați lucrurile acestea să intre în casele voastre. Nu lăsați să intre focul în casa voastră. Să vadă Dumnezeu semnul la fereastra voastră ca să scăpați. Iar dacă în casa ta vei lăsa să intre fiicele tale goale și fiii tăi ca ai Sodomei, ai lumii, atunci nu vei avea scăpare, și casa ta și vaca ta și lucrurile tale vor arde.

... Nici când eram pe cruce nu eram trist cum sunt astăzi. Tată, Eu nu vă dau țuică. Țuica e de la diavol. Eu vă dau struguri, dar beți cu măsură. Eu ți-am dat pruna ca pe smochină, nu s-o fierbi și s-o faci țuică. Copilașilor, fiți cuminți, nu prăpădiți lucrurile Domnului. Vai de tine, prun care ai făcut pruna și s-a făcut țuică din tine! Duhovnicește vorbesc. Ascultă bine și cumpără înțelepciune dacă nu ai. Dar voi cumpărați numai porci, vaci, cai. Cumpărați și înțelepciune. Că te închini și lui Dumnezeu, dar te închini și duhului rău. Postești, dar odată cu postul faci și minciună. Faci milostenie, dar și furi.

La ziua de judecată nimic de pe pământ nu te poate scoate. Judecata pământească nu seamănă cu cea cerească. **Martorii și avocații cerești nu primesc bănet, ci te iau din carte, nimic nu trec cu vederea.** Numai Preasfânta Fecioară Maria e miloasă, că de aceea s-a făcut

taina cu ea pe pământ, ca să se roage pentru tine și ca să o ai mijlocitoare. De aceea vă spun: nu mai faceți păcate.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 14-09-1973

***

Copilașii Mei, pentru ce ați făcut din gură și din gât și din piept, gură de fum? Nu-ți mai arde gura, tată, că toate se vor ierta, dar aceasta nu se va ierta, că nimeni nu te va scăpa. Mândria i-a cuprins pe toți ca să fumeze, și bărbați, și femei. Uitați-vă bine, căci ce e azi în lume, e pieirea acestei lumi, căci ce săvârșește omul, nu a fost de când e veacul. Ce e azi! Ce e azi! Grabnic aduce focul și judecata.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 27-11-1973

***

... Copii, mult nu mai stăm aici, și ne vom muta în altă casă și vor veni din țări îndepărtate, și când vor vedea hrana voastră (cu carne, n.r.), se vor sminti.

... Fiilor, trăiți cu frică. Aveți frică, nu de bătaie, ci de păcat, că nimic nu te pedepsește decât păcatul. Vine acela care va pune lacăt și la țigară, și la sticluță, și la cărnicică, și fericit care nu o va lua nici pe aceasta.

… Fiilor, dați-Mi și Mie o bucurie că nu vă veți abate de la Mine. Mă duc, că am un popor mult mai întărit decât voi, căci ei cântă rugăciunile. O, ce popor! Acum l-am aflat. Mă duc și la el. Când voi veni înapoi, să vă găsesc bine, nu cu carnea în dinți și cu băutura. Oițele Mele, așa am spus când am plecat***: «Stați liniștiți, cântați și fiți cuminți».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 11-12-1973

***

... E pământul plin de trup gol, și pentru acest trup gol, Dumnezeu a ursit să piară întreaga suflare. Crezi? Mai bine fugi, creștine, în pustie, ca să nu te înșele, până trece această vreme de necaz. Iar dacă știi că nu te înșeală, nu te trimit în pustie, că e mai mare plata aici.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 13-01-1974

***

... Venind din cer către voi, am întâlnit numai grămezi de sticle goale și e scris în carte că în această zi nu se bea și nu se mănâncă cu unsoare, (*Grăsime animală, în general de porc, n.r.*) dar am găsit carne multă. O, piere pământul, cu carne cu tot!

... Unde sunt păstorii, de nu mai îngrijesc de această lume nebună? Au îngăduit să se facă ce nu a făcut nimeni de pe pământ, de când e zidirea. Am dat potop, și adevărat vă spun de cei de atunci, că nu au făcut ce se face astăzi. Am ars Sodoma și Gomora, dar nu aveau păcatul de astăzi. Gomora se va mântui la judecată, dar lumea de astăzi va pieri pentru totdeauna. Fiți părinți pentru copii, împărtășiți copiii cu cuvinte sfinte, pentru că nu mai aveți cu ce-i împărtăși, că preoții au vândut darul pe țuică. Astăzi preoții mănâncă și carne, și beau și țuică astăzi, miercurea, în săptămâna mare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 10-04-1974

***

... Fericită-i nunta, dar patul să fie neîntinat, adică să trăiești cum au trăit părinții sfinți ai lui Ioan Botezătorul sau ai Maicii Domnului. Adică să nu fie lumești, și cei căsătoriți să

trăiască așa cum au trăit părinții de dinaintea voastră. Fiți fără plăcere trupească. Să nu vă certați pentru această faptă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 05-07-1974

***

... Să știți că Dumnezeu a blestemat toată băutura, în afară de vin, și era gata să cadă și vinul în blestem, dar Maica s-a rugat. Așa să spuneți, că Dumnezeu S-a supărat pe bețivi și a blestemat, și a rămas neblestemat numai vinul și apa. Nu mai poate Dumnezeu îndura beția, fumatul, mândria, hoția și curvia.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 21-07-1974

***

... Nu mai plângeți ce nu trebuie să plângeți, că îngerii din cer plâng pruncii care se nasc la voi pe pământ, că se nasc în locuri fără Dumnezeu. Plâng îngerii și se întristează pentru pruncul care se naște pe pământ în vremile de azi. Nu face Dumnezeu lucruri ca să nu se mai nască pruncul, dar cine voiește să fie pentru Dumnezeu, să respingă căsătoria. Cununia voastră și nașterea pruncilor voștri să nu fie în poftă și în păcat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 04-08-1974

***

...Vedeți că vine toamna cu țuica. Ce faceți la smochine? Le faceți țuică? Fructele care nu sunt bune la mâncare, să le dai la animale. Faceți și voi din fructe magiun și marmeladă pentru zilele de post, nu faceți țuică. (*Vezi selecția tematică: „Despre post și milostenie”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Dacă beți țuică, nu mai treceți la Mine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 08-09-1974

***

... Feriți-vă de a fi malahiști. Credeți? Se vede pe pământ om cu om curvind, și femeie cu femeie curvind; se vede femeie care curvește cu degetul; se vede femeie care, când nu-și împlinește pofta, zbiară ca animalul. Voi n-ați văzut ce am văzut Eu. Sunt bărbați care curvesc cu păsările, cu oile, cu caprele și cu alte animale. Sunt femei care curvesc cu câinii. Copilașii Mei, feriți-vă de toate felurile de păcate.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-09-1974

***

Toată stofăria și hăinăria și toată încălțămintea vor fi aruncate pe străzi. Dar de ce, nu se spune. Te rog pe tine, nimic să nu folosești. Să calci și să scuipi pe ele, dar nimic să nu atingi, că te vei face bulgăre de piatră ca femeia lui Lot. Învățați-vă bine aceste povețe de la Mine, că ai să vezi stofe și haine și ai să zici că de ce s-au aruncat, că erau bune. Nu lua, că a căzut blestemul peste această purtare necuviincioasă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 19-01-1975

***

... Această goliciune nu e de pe pământ și nici în carte nu scrie de ea, că n-ar fi avut loc, și aceasta nu e de pe pământul țării românești, ci din țară foarte murdară, de la armatele care au fost pe aici.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 30-01-1975

***

A intrat această păsărică în ciori și mănâncă și ea ce mănâncă ciorile, și hoituri mănâncă. Acum mănâncă hoituri, că e cu ciorile. Am văzut odată cum a venit din străinătate un puhoi de ciori pe pământ, un stol mare, și eram cu Petru, prietenul Meu. Și au găsit ciorile pe câmp un stârv spurcat și s-au așezat și l-au mâncat. Și Petru zice: „Vai, Doamne, așa mâncare mănâncă ciorile acestea?“. Și am zis: „Așa mănâncă, Petre, căci ciorile sunt ciori“. Și i-am povestit că aceste ciori sunt omenirea de astăzi, care mănâncă ce nu știe, carne și de om, și de cățel, și de pisică, și de șoarece. Atunci au găsit pe câmp acel stârv, dar acum acest stârv e în magazine. Creștine, ține ascuns aceasta, ca să nu se cunoască de lume că voi știți. Și atunci Petru a pus mâna la gură și a plâns cu amar și Eu am spus: „Așa vor ajunge robii Mei“.

Am grăit de multe ori: nu mai mâncați lucruri care nu știți de unde sunt. Mâncați lucruri făcute de voi.

... Tată, ce faceți voi? Dacă Eu M-aș apuca să vă spun toate, toate, M-ar apuca sfârșitul. Ce faceți voi? Unii mâncați, și alții vă jeliți; unii tremură de frig, și alții, cu șapte haine pe ei; unii vă rugați, și alții chefuiți și vă îmbuibați.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 16-04-1975

***

... Nu mai e anul 1954. O, nu mai sunteți de atunci, și sunteți de astăzi, când se uită moartea pe fereastră să numere pe cine să ia cu grămada. Duhovnicește vorbesc. Nu vorbesc de roșul de pe buze sau de sprâncenele făcute, ci vorbesc de credință și de suferință, și voi nu așteptați sfârșitul, că ți-a șoptit satana la ureche că nu se mai sfârșește acest veac, și te minte, tată.

... Fiți învățați, că au ajuns animalele mai înțelepte ca oamenii, că pasărea când bea apă, după fiecare înghițitură Îmi mulțumește.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 19-04-1975

***

... Am trimis la tine soli să te oprească de la moarte și nu te-ai oprit. Israele, de poporul lui Dumnezeu are grijă Dumnezeu, și de poporul rău are grijă duhul rău și îl duce să bea, să mănânce, până la un loc, și acolo îl lasă și se leapădă de el; și poporul acela se tânguiește, că atunci Dumnezeu nu mai e iertător și milos.

Este păcat strigător la cer! Am spus odinioară să vă înfrânați de la curvie, și tocmai lucrul acesta nu se împlinește. Am spus că femeia, după ce naște copilul, bărbatul nu are voie să se ducă la ea trei ani de zile, iar bărbatul s-a dus la femeie. Fiule, grea pedeapsă ai să primești, că te duce trupul în iad. Cum să mai zic Eu *„poporul Meu"* când poporul e îndreptat spre rău? Eu aș vrea să fii curat, să fii sfânt, să fii înger, ca la ziua de apoi să închei veacul cu voi. Pot Eu să mai stau în mijlocul poporului Meu?

... O, poporul Meu, mult te ostenești, mult te trudești, dar dacă un lucru dintre toate nu e după voia Mea, toate se vor veșteji.

... Fiți atenți, cuvântul acesta e început de judecată. Bărbatul să-și iubească femeia, dar cu iubire duhovnicească, și femeia să-și iubească bărbatul, dar fără întinare. Femeia să-și cinstească bărbatul, și bărbatul să-și cinstească femeia cu cinste sfântă.

... Domnul nu face deosebire după făptură, ci după fapte. Deosebiți păcatul, că prin păcat i-a deosebit Dumnezeu pe fiii lui Noe când l-a blestemat pe cel ce a râs de goliciunea tatălui său. Ce a făcut Dumnezeu, a făcut, dar tu nu ai voie să deosebești pe cineva după făptură, ci numai după păcat.

... Copilașii Mei, ajutați biserica. Fiți creștini, fiți fii ai luminii, fii ai bisericii. Împodobiți biserica, împodobiți-o cu odoarele ei. Mergeți la biserică, și pe cei care vorbesc în biserică, învățați-i să nu mai vorbească. Biserica este izvorul de tămăduire al bolnavilor. Cereți hrană de la biserică, dar cine vrea să se împărtășească, să se pregătească, și așa să se împărtășească. Pregătiți pântecul de a primi Trupul și Sângele Domnului. Plânge Domnul Iisus că rămâne în potir. Pentru ce Se jertfește Mielul dacă nimeni nu-L ia spre întărire? Învățați-i bine de la Mine, că mulți iau anafură din cutie și curge pe jos. Moșii și strămoșii voștri, dacă scăpau firimitură pe jos, lingeau, dar astăzi nu se mai ia în seamă acest păcat ca să nu fie săvârșit.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 25-05-1975
***

... Și Eu am avut lângă Mine femei, dar am avut în duh. Am avut și le am, dar le am cu duhul. Dar tu le ai cu trupul și le ai cu pofta. O tată, aș vrea ca femeia ta să nu-ți fie femeie, ci să-ți fie soră neîntinată și să-ți fie soră binecuvântată.

... Dacă aș zice așa: *„Iubește femeia ta"*, nu ai ști acest cuvânt cum s-a grăit. Nu pentru lucrul pe care-l cunoașteți voi v-am dat Eu femeie. Să știi că după vreme, M-am ostenit zadarnic. De ce nu spuneți așa, ca Pavel și ca Petru? Nu vă mai ispitiți cu păcatele. Păcatul pe care-l simțiți voi plăcere, are să vă fie grea durere. Pentru tine s-a făcut acest pământ, dar dacă viața ta e rea, nu vei sta pe averea Mea. Dumnezeu de multe ori a curățit acest pământ și îl va mai curăți o dată.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 05-07-1975
***

... Îmi pare rău de cei care pier mereu, căci s-au întors tot la faptele rele. Din lume i-am luat, și în lume s-au dus. Fumător era în lume, și iarăși s-a întors la fumat. Bețiv era în lume, și iarăși s-a întors la beție. Puțin a stat cu Mine, și acum diavolul a ieșit din el nu ca să-l părăsească, ci s-a întors cu bătălie asupra lui. Domnul Iisus vă învață: nu vă speriați de ce vine.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 06-07-1975
***

Când va pieri soarele, să nu vă speriați. Când se vor dărâma munții, să nu vă speriați. Fiți creștini desăvârșiți, că moartea a venit prin păcate. Veți fi o insulă. Lumea nu va putea trece la voi. Odată, pe vremea moșilor și strămoșilor, purtau lucrurile lor în coșuri de papură, dar voi aveți genți. Nu purtați geantă cu toartă lungă, ca lumea. Nu purtați ceasuri la mână și broșe în piept. Nu purtați luxuri. Oițele Mele, lucruri diavolești se găsesc la creștini: inele în degete.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 17-07-1975
***

... Cum se vor pârli picioarele care astăzi înnebunesc bărbații după ele! Cum se vor pârli buzele pe care astăzi le vopsiți! Cum se vor pârli ochii și sprâncenele făcute de tine! Cum se vor pârli mâinile acelea fine, care plac bărbaților!
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 24-01-1977
***

... **Am dat îngăduința să aveți aparate și găsesc creștinii la meciuri. Interzis! Interzis, creștine, să te uiți la meci**! Eu nu Mă duc la meci, și nu este îngăduit la nimeni. Cine a îndrăznit, a greșit, și la trecerea din viața aceasta, acei negri care au făcut meciurile, îi iau și îi bagă în iad. Ce e aceea „meci"? E ce nu a fost pe vremea moșilor și strămoșilor voștri. Feriți-vă de acest cuvânt, „meci". Feriți-vă de scamatorie. **Acesta este cel mai mare idol din vremile voastre.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 09-03-1977

***

Fiule, mult am ținut la țara românească. Am copii și trupuri jertfite. O, mult am apărat această țară românească! **Să știți că mai e un grup de creștini, nu de aceia care beau țuică. Mai e și fără țuică și mai e și fără vin.** Vinul îl au numai când se împărtășesc. Să le fie numele binecuvântat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 06-05-1977

***

... Femeilor, duhovnicește vorbesc: va veni în casă la tine și te va chema la serviciu. Ce vei face? **Și zice o minciună, că munciți pentru sinistrați. Și tu ai fost sinistrat, și nu ți-a băgat nimeni o pâine în casă. Sinistrații de azi sunt pedepsiții care n-au crezut lucrul Meu.**

... Să știți că mulți vor fi sigilați în mormânt, că pe unde bagă Trupul Meu, bagă și trupul duhului rău; pe unde bagă Sângele Meu, bagă și sângele duhului rău.

... Fiecare să mănânce din această mană dulce. Nu cârtiți în ziua postului. Nu cârtiți în ziua duminicii. Nu cârtiți în ziua sărbătorii, căci fiecare sărbătoare își va iubi ai ei copii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 17-05-1977

***

... Zic ție, Israele, nu sluji și duhului, și trupului. Trupul să fie mai mic ca duhul. Duhul să fie o împărăție peste trup, ca să conducă trupul la calea sfântă. Vai de trupul acela în care duhul a trăit batjocorit și hulit!

... Copilașii Mei, să știți că vine vremea foarte grea când se va pune pe spinarea ta greutatea poftelor trupului tău. Nu Eu o pun, și n-ai să poți s-o duci, și ai să cazi prăbușit.

… Copilașii Mei, hrăniți-vă cu hrană care nu mai împuțește trupul și care nu mai ucide trupul și care nu mai strică trupul, că e scris ca trupul acesta să stea până la venirea Mea.

... Copilașii Mei, rușinos lucru este azi pe pământ, ca o femeie să nască opt prunci. A ajuns partea femeiască să se asemene cu partea dobitocească. La Dumnezeu nu se încape cu aceste fapte. Aceasta este de la duhul rău, ca să se mărească turma pământească. Opriți pofta, că e diavolească.

... Pe malurile apelor e scris un nume pocit: *„litoral"*. Și pe acel mal sunt numai despuiați și despuiate. E libertate la aceștia. Numai tu, creștine, n-ai libertate. Cum să mai aibă soarele lumina când îi vede pe aceștia? că s-a dat libertatea la lucrurile necurate și s-a închis libertatea la lucrurile curate și blestemul dumnezeiesc îi va ajunge pe aceștia care au interzis lucrurile curate.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 23-06-1977

***

... Vai de pruncul care e botezat cu lăutari, cu chef și cu dansuri! Vai de mortul care e îngropat cu lăutari! Vai de mortul care s-a îngropat, și s-a dat băutură la îngroparea sa!

... Nu jucați meci. Nu jucați pe scenă. Aceasta nu e îngăduit, și am mai spus.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-07-1977

***

... Voi, copilașii Mei, trăiți din legea scrisă de Domnul Iisus prin proorocii pe care i-a avut. Nu faceți legi cum vreți voi, că legea voastră strică legea dumnezeiască. **Unde scrie post, este scris de Domnul Iisus Hristos ca să se țină. Unde este scris duminică, aceasta este scrisă de Domnul Iisus Hristos și este pusă să se țină. Unde este scris sărbătoare, aceasta este scrisă de Domnul Iisus Hristos și este pusă să se țină.** Nu o strica, de ți-ar sta capul unde-ți stau picioarele, că dacă ai stricat-o, te vei număra printre oase stricate; dacă ai stricat-o, te vei număra printre morți; dacă ai stricat-o, te vei număra printre osândiți; dacă ai stricat-o, vei auzi cuvintele: „Du-te de la Mine în focul de veci!“. De aceea v-am chemat la Mine și v-am spus să păziți legea lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 09-09-1977

***

De ce mănânci foc? Se aude din cer că o parte din creștini stau la masă cu păgânii care mănâncă foc. Se aude la cer când zice omul: „Prietene, dă-mi un foc“, și prietenul îi dă bucuros foc. A făcut grămezi de foc pe pământ. Aceasta e agonisita omului pe pământ: focul, care în curând va arde totul. Israele, Eu, să fiu în locul tău, M-aș îneca de ce stă în fața ta, M-aș arde de ce stă în mâna ta. Israele, din pricina nelegiuirii care a ajuns la culmea culmilor, vei pieri. Fugi astăzi! Fugi astăzi! Israele, fugi de foc, fugi! Caută, că încă n-a murit duhul tău; se mai află, undeva, în viață. Du-te și îl caută, și cu el te împacă. Roagă-l să te primească, să te ierte, și îngerul să stea de-a dreapta ta, căci îngerul vestește pustietatea care te chinuiește. Israele, poporul Meu, mănâncă mană de la Dumnezeu, ca să se vindece duhul tău, ca să se vindece duhul și trupul tău. Mănâncă mană, căci numai cu pâine și cu carne și cu foc trăiește astăzi omul care s-a înstrăinat de Dumnezeu. O, chipule sfințit, pentru ce te-ai pângărit și te-ai vopsit și te-ai făcut urât lui Dumnezeu?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-01-1978

***

... Dacă v-ați îmbolnăvit, ziceți că ați postit, că nu ați mâncat. **Tată, să știți că de post nimeni nu se îmbolnăvește, că moșii și strămoșii voștri aveau putere mare prin post.** Unde este Daniel, care trei zile și trei nopți nu a mâncat și nu a băut? că s-a făcut prieten cu Daniel și împăratul, că l-a pus pe el la masă și l-a întrebat cum a făcut el de s-a împrietenit cu leii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 19-06-1978

***

... Nu vă îngrășați trupul, și să vă îngrășați duhul, căci pe trupul îngrășat pământește, toate durerile îl lovesc, iar trupul îngrășat duhovnicește, toate durerile le biruiește. Cine este sănătos în duh, acela va sfărâma orice piatră care stă împotriva sa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 14-07-1978

***

... Interzis să faci bucate cu mâinile nespălate! Până acum v-am îngăduit, dar acum s-a apropiat împărăția Mea și nu se mai poate îngădui, că Domnul va sta la masa ta și va frânge pâinea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 21-07-1978

***

... Iată, astăzi, omul doar când doarme nu mănâncă. Încolo, tot timpul mănâncă și bea. Îmbuibarea omului de azi întru toate l-a dus la judecată. Cine va fi osânditorul omului? Păcatul și tatăl păcatului. Dumnezeu a măsurat cu măsură și cât să mănânci și cât să dormi și cât să muncești și cât să te veselești. Toate sunt cu măsură, dar tu ai stricat măsura dreaptă și ai făcut măsura strâmbă. Ascultă, că adevăr adevărat grăiesc: vai de cel ce a stricat măsura cea dreaptă pe care a făcut-o Dumnezeu pentru viitorul său! Dacă ai fi ținut măsura lui Dumnezeu, nu erai nici bolnav, nu erai nici cum ești astăzi, și erai într-un mare rai. Împacă-te cu Dumnezeu, și tu, bolnavule, și tu, sănătosule. Împăcați-vă cu Dumnezeu și reparați-vă greșeala. Ștergeți-vă greșeala, ca să nu se afle la ziua de judecată, că dacă o grupă de creștini se află astăzi pe pământ în viață bună, se repară tot neamul, și cel de pe pământ pe care îl ai, și cel osândit pe care îl ai.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 24-09-1978

***

... A zis Domnul Iisus: „Lungește-ți rochița!“, și s-a uitat urât la Mine. A spus Domnul Iisus: „Te-am văzut fumând!“, și s-a uitat ca cel mai aprig dușman al Meu. Nici Caiafa, nici Irod nu s-au uitat așa de aprig ca acel fecior sau fecioară. A spus Domnul Iisus Hristos: „Să nu se poarte creștina cu capul descoperit, să nu se poarte cu piciorul descoperit, să nu se poarte cu tocuri la încălțăminte, ascuțit sau înalt“. Și la aceasta a fost mare război între Mine și ei. Acum nu mai zic nimic. Tac și înghit Eu, că e rândul Meu, dar mai târziu e rândul tău, că vei înghiți până te vei umfla și vei crăpa și vei striga și nu te voi salva. E greu, tată, e greu ca cineva să facă ascultare de învățătura Mea. E greu, e greu, tată. Asta e suferința vasului Meu: neascultarea poporului. (*Vezi selecția tematică: „Trâmbițele apocaliptice”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; issuu; pubhtml5, n.r.*) Asta e, tată: neascultarea poporului întru toate. Fiule, putere am s-o vindec Eu, dar s-o vindece poporul care o chinuie.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 22-10-1978

***

Oițele Mele, plin e pământul de oi, dar nu sunt de valoare ca voi, nu sunt scumpe ca voi. Vei vedea cum se va vinde oița pe nimica toată, dar pe tine nu are cu ce să te plătească cine vrea să te cumpere astăzi. Nu te da pe o sticlă de băutură. Nu te da pe o friptură sau pe o mâncare bună. Nu te da nebun pe o femeie. Nu-ți pierde prețul pe care ți l-a dat Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 01-11-1978

***

... Fiule, am spus odată să nu se bea mai mult de trei pahare cu vin, dar creștinul a făcut paharul de o litră. Domnul nu a băut pentru poftă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 25-06-1979

***

Să știți că sunteți la sfârșit. Nu mai poate Dumnezeu răbda curvia, fumatul, știința falsă, mândria și goliciunea. Du-te, tată, cum Mă duc și Eu, du-te în bisericuță și vezi câte ființe stau în bisericuță. Du-te și la mare și vezi, că nu se mai pot număra cât sunt de mulți.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 09-08-1979

***

... Cine bea alcool, acela să nu se aştepte la bine. Cine a pus o picătură de alcool pe masa sa, nu zic în gura sa, de la acela a plecat Dumnezeu cu binecuvântarea Sa. Ai văzut pe Domnul bând alcool pe pământ? Dar nu a băut decât apă şi vin. Vin a băut ca să se împlinească ce s-a zis prin prooroci.

... Cine bea alcool, acela să nu se aştepte la bine. Cine a pus o picătură de alcool pe masa sa, nu zic în gura sa, de la acela a plecat Dumnezeu cu binecuvântarea Sa. Ai văzut pe Domnul bând alcool pe pământ? Dar nu a băut decât apă şi vin. Vin a băut ca să se împlinească ce s-a zis prin prooroci.

Cine pune alcool la pomană, la praznic sau la parastase, nu este primit de Mine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 03-09-1980

***

... Fiilor, vă mai dau o povaţă bună. Căutaţi un preot bun, sau vedeţi, poate vrea cel de aproape, dar să ia cartea cu toate păcatele şi să nu rămână nimic nespus, că orice lucru mic te încurcă, şi satana abia aşteaptă. Şi chiar dacă nu-ţi dă preotul nevoinţă, fă-ţi singur, şi numai apoi să iei sfânta fărâmiţă. Nu lua sfânta Împărtăşanie cu sufletul încărcat de păcate, că luaţi foc care vă arde şi, în loc să vă mântuiţi, mai rău vă osândiţi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 12-01-1984

***

... Tată, gândiţi-vă la durerile ce vor veni peste trupuri. Nu poate omul suferi durerea de măsea, dar ce va face omul când va suferi pentru orice păcat? Lumea care trăieşte în curvie şi în beţie, va trece prin chinuri şi va striga moartea, dar nu voi trimite moartea până ce nu voi spăla urma păcatului. Mă uit şi privesc peste tot pământul. Copii de-o şchioapă cu ţigara în gură. Se întrec la beţie femei şi bărbaţi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 05-11-1984

***

... Vă spun o durere: pomenile care se fac cu băutura satanei, cu ţuică, vă spun pe de-a dreptul, nu sunt primite. Preotul care a luat parte la băutura satanei, nu-i sunt primite slujbele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 21-11-1984

***

... Fiule, nu zic să nu te atingi de vin, dar bea numai un păhărel. Ce e mai mult, îl aduce pe duhul rău.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 09-06-1985

***

... Azi lumea nu mai ştie nimic, nici că se lasă sec de Paşti sau de Crăciun. Azi e de-a valma. Înainte postea lumea toate posturile. Azi toată munca e pentru trup, să-i dea omul trupului ce-i place. S-au făcut trupurile ca butoaiele. Nu se mai ştie când e ziua crucii, când e sărbătoare. Azi omul mănâncă în fiecare zi carne. O, fiilor, azi sunt distrus ca atunci când eram pe cruce. Sunt distrus pentru starea lumii de azi.

... Şi lui Noe înainte de potop i-am cerut să fie curat, el şi toată casa lui. A văzut Noe

potopul? A văzut Lot ce a ars unde a fost el? Nici tu nu vei vedea dacă asculți ce-ți cere Domnul.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 19-10-1985
***

... Copiii Mei, Dumnezeu când l-a făcut pe om, cu multă grijă l-a făcut din țărână, cum ai face o păpușă din pământ și din apă și din înțelepciune. I-a suflat apoi: *„Fuuu!“,* suflare de viață, și nu i-a pus Dumnezeu nici sticluță de gât, nici țigară în gură, ci l-a înzestrat cu înțelepciune, cu frumusețe, cu fel de fel de daruri. Dar iată, acum omul folosește deșteptăciunea și înțelepciunea nu ca Dumnezeu, ci împotriva lui Dumnezeu. Nu e omul mulțumit așa cum l-a făcut Dumnezeu, și se afumă cu țigara și bea până-L înjură și batjocorește pe Dumnezeu cu cuvinte mârșave. De ce nu întorci, fumătorule, țigara cu focul în gură? Nu suporți focul. Așa nu vei putea suporta osânda judecății. Judecata e aici; ea va fi în România. De aceea Măicuța Mea strigă pentru România.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-02-1987
***

... Acolo unde se folosesc mâncărurile cele mai bune și băuturile cele mai bune, acolo unde cărnurile sunt nelipsite, acolo e în viață și păcatul cel mai greu.

... Ții copilul de la șapte ani și până când se face mare prin școli, să iasă mare și să lucreze fără Mine. O, aceasta nu e nici o muncă. Iată, preoția se cumpără cu bani grei și se fac preoți pentru hrana lor și pentru chefuri și nu se fac pentru Mine. Ce povață să mai ia omul de la un preot când el se îmbată mai rău decât lumea, când mănâncă și el mai rău decât lumea? Alții sunt cu burțile mai mari ca burghezii și sunt lacomi de bani.

O, dacă ar ști preoții ce lucrez Eu pe pământ, M-ar pune iar pe cruce. Cu Duhul vine Domnul pe pământ, căci cu trupul n-am loc.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 31-05-1987
***

... E momentul să trăiești cu soția ta ca și cu o soră, că e sfârșitul și nu mai ai loc dacă nu faci așa.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 11-06-1987
***

... Dacă sunteți iubitori de Dumnezeu, ca frații de o mamă sunteți. Câți sunt în lume de o mamă, și se judecă mai rău ca dușmanii! Se judecă, se bat, se omoară; tribunalele sunt pline de judecăți, de popor la judecată; azilele sunt pline de copii și de bătrâni. Ca să fii părinte, să crești un cârd de copii și să ajungi la azil, dus de copiii tăi să te țină statul, păi poate Dumnezeu să mai rabde așa ceva? Și câte, și câte? Câți copii pociți ies din mame, și nu le place mamelor să-i crească și îi duc acolo. Vai de ei! De ce? Că nu mai ține nimeni nici o sărbătoare. E marele desfrâu. Nu se mai ține post, nu se mai ține sărbătoare, nu se mai ține nimic. Păcatul cel greu aduce fel de fel de copii pociți la chip. Cine să oprească păcatul cel greu? Lumea? Satana, care conduce lumea?
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 09-01-1988
***

... Dumnezeu a zis cândva: ***«Creșteți și vă înmulțiți!»***. Dar cum? Să se umple pământul de curvie și de mame care nu vor să aibă copii și îi fac bucățele, după cum am adus vedenie la ochii unui preot, cum aduna pe o apă neagră bucățile de copii și le arunca în barcă și îi făcea

întregi? Vai, mame, vai! E plin pământul de mame și tați de felul acesta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 19-03-1988

***

... Am murit pentru tine. M-am vândut pentru tine ca să te fac bine. Am fost pe pământ și am dus-o și Eu greu ca și tine. Vrăjmașul M-a ispitit și pe Mine, și lucra prin toți care Mă huleau și Mă batjocoreau și Mă bolovăneau. De ce? Că nu le plăcea învățătura Mea, ca și astăzi. **Cum aș spune Eu astăzi să lepede femeia pălăria și pantalonii? O, decât să se lepede, mai bine dă cu piatra în Dumnezeu și în acela care-i spune de la Mine.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 25-03-1988

***

... Oprește-ți limba, puneți-o la punct! **Limba e cel mai aprig mădular al trupului, care umple catastiful satanei și te duce la judecată.** Grăiți cuvânt în așa fel să aduceți bucurie și celor din jur și lui Dumnezeu. Grăiește cu gurița să te ducă la fericire și nu la iad.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 29-06-1988

***

... Da, tată, nici pește mare din ocean nu dau voie să mănânce la cei din pregătirea Mea, căci peștele se hrănește cu sânge de om. Acolo unde sunt războaie, se amestecă apa cu sângele. În toate apele sunt trupuri de oameni morți.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 29-09-1988

***

... Decât ar mânca omul carne de pe piață ca să se spurce, mai bine ar mânca pâine cu ceapă. Pe sfântul Ilie îl hrăneam cu hrană din cer, că îi trimiteam corbii și îl hrăneam cu pâine și cu carne, dar era din cer. Atunci se tăiau junci, miei pentru jertfele lui Dumnezeu. Acum nu mai aduce nimeni nici o jertfă și nici viață plăcută lui Dumnezeu nu se mai aduce, și de aceea nu mai e primită nici o jertfă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 02-01-1989

***

... Își face Domnul cărare prin burnița lui satan ca să mai sfătuiască pe ai Săi pe care îi vede cerul sfânt că mai aleargă după Dumnezeu. Nu iubi carnea și bogăția pământească. Acestea nu țin de căldură, că Dumnezeu iubește săracul și aleargă după el. Fugiți de carne ca de foc!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 03-07-1989

***

... Prin această pregătire vreau să te deosebesc de lume, să n-ai nimic legat cu lumea, să-ți fie gândul numai să-L bucuri pe Dumnezeu și pe aproapele, și hrana să-ți fie curată, nu cu boldul cărnii. Carnea e pierzare de suflet. Eu nu M-am hrănit cu carne. Tată, păstrați-vă curați.

... Eu, pe pământ cât am stat, am hrănit popoarele și pe Mine cu pește. Să știți că nu tot peștele se mănâncă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 25-12-1990

***

... **Iată, anunț lumea. Cine are urechi de auzit, să audă: cine nu se desparte de carne în viața pământească, nu va avea parte de sânul dumnezeiesc și nu va intra la masa cerească**, întinsă în așteptarea moștenitorilor, căci a venit vremea pregătirii începutului și sfârșitului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-10-1992

***

Am trimis cuvânt ceresc peste poporul Meu și am spus **să se întoarcă la hrana cea din Eden creștinul, ca să rămână viu și ca să se sfințească.** Eu așa am lucrat cu tine, popor cules din lume, și ți-am adus de știre una câte una, cu ușorul, ca să nu ți se pară greu. Și când era calea mai largă, Eu strigam și îți spuneam că vine vremea să fie ușa strâmtă când va fi să intri în **odaia slavei lui Dumnezeu, Care va veni înaintea ta ca să te întâmpine în necazul cel mare.** Eu știu ca Mine și nu ca tine. Eu știu, tată, de ce-ți cer și această treaptă. **Eu nu vreau să te las să-ți fie greu atunci când nimeni nu-ți va mai da nimic,** și vreau să fii pregătit bine și din vreme, ca să te cunoască Dumnezeu și să-ți trimită atunci hrană cerească, așa cum i-am dat lui Israel în pustie, că și atunci am voit cu tot dinadinsul să-l fac curat pe cel ce era binecuvântat, dar el a poftit de pe pământ și a picat din cer, și nu s-a bucurat de mana care venea din cer. **Așa este și acum: nu se bucură creștinul ca să învețe cum să se întoarcă acasă, și vrea ca pe pământ, dar Eu voi face cer pe pământ, și va fi precum în cer așa și pe pământ.**

… Primește, tată, vestirea Mea și hrănește-te cu cele ce au fost date la început spre hrana făpturii Mele, **că vreau să sfârșesc cu duhul cărnii,** cu duhul lumii din tine. Tu vezi bine că duhul poftește împotriva trupului, iar trupul, împotriva duhului. Să biruiască duhul, tată, să-ți fie duhul mai tare decât trupul, căci ceea ce iese de la trup, trup este, iar ceea ce iese de la duh, duh este. Eu am binecuvântat, așa cum spui tu, și am zis să se mănânce dacă omul a mâncat, dar de la început n-a fost așa. La început l-am făcut pe om și i-am suflat viață fără de moarte, și omul nu M-a ascultat, și a cunoscut moartea și a murit. **Dar Eu voiesc să-i dau înapoi viața cea fără de moarte și tinerețea cea fără de bătrânețe, și aceasta este lucrarea la care voiește Domnul să ajungă.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1993

***

... Poporule, te strig la fericire și te rog cu cuvântul dulce, de Părinte, și orice ți-aș spune, nu-ți place de Mine, nu-ți place să fii ca Mine, să-ți lași părul și mustața și barba, să mănânci ce mănânc și Eu cu tot cerul Meu. Acum este ultimul timp al veacului de pe urmă; s-a ajuns la capăt, și trebuie să trăiești cum au trăit cei din primul veac, să mănânci legume din grădina ta și fructe din pomii tăi. Așa se trăiește acum dacă vrei să trăiești în veci, dacă vrei să te trec puntea și ușulița cea strâmtă.

... **Dacă nu vă găsesc deosebiți de lume întru toate, dacă nu vă găsesc întru chipul și asemănarea lui Dumnezeu, nu vă pot cunoaște că sunteți ai Mei**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 11-10-1993

***

... Lăsați-vă conduși de Dumnezeu. Fiilor, zahărul este spurcat. Îl spurcă producătorii, nu-l lasă curat cum îl scot din semințele din care se fabrică. Îl amestecă cu tot felul de oase pe care le adună de pe fața pământului, de la tot felul de animale. Păi de ce v-am dat oprirea de la toate? Ca să vă țin curați, fiilor, curați pentru Mine și pentru veacul ce vine.

Încep veacul cu voi. **Legumele din grădină și fructele din pom și pâinea, aceasta să**

vă fie hrana vieții de vreți să fiți ai Mei. De vreți să fiți fiii fericirii cu Mine, munciți așa un moment, că e gata. Această hrană e curată. Ea vă face ușuliță la masa bunătăților, la viața și lumina cea neapropiată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-11-1993

***

Vorbește Domnul cu tine, poporul Meu care ești cu duhul venit la praznicul cerului. Dar iată, sloboade Domnul un picuț de tăcere de cuvânt, și merg cei din grădina cuvântului, merg să guste ale Mele dintru ale Mele, și iar vom lua cartea și vom așeza în ea cele ce vor fi să ia ființă în cartea aceasta. **Binecuvântată să fie hrana cea pentru trup, și cerească să fie prin binecuvântare. Și nu se zice: „Poftă bună!“ la masă, căci pofta a scos pe om de la masa cerului, și se zice „Binecuvântată să fie masa, și bucatele ei să fie cerești!“.** Și vom merge apoi înainte cu cuvântul cel despre îngeri în această zi de sărbătoare. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1993

***

Omul care ucide o viață a unui trup ca să mănânce trupul cel ucis, acela face moarte, și acela mănâncă trupul omorât de el, și moartea este luată în pântece. Iată ce face omul: hrănește trupul cel pregătit pentru moarte, hrănește porci și păsări și vite și muncește pentru hrana lor, și apoi isprăvește de muncit și ucide animalul sau pasărea necuvântătoare, și se face mormânt omul, mormânt pentru ceea ce ucide, și zice omul că este viu, dar el este cu moarte în pântece, căci din ou se face carne, și din carne iese ou, și din carne iese lapte, iar Eu la începutul cel curat am spus omului să se hrănească din pântecele cel pregătit pentru hrana omului, din pământ, din cele ce cresc din pământ, că pentru asta am creat Eu așa de minunat cele dintru început, ca să fie armonie și slujire și hrană curată și bucurie și sfințenie. Eu am lăsat tot ce trebuie să fie pentru om, dar omul a schimbat voia lui Dumnezeu. Nu mai pot acum să-l învăț pe om lecția cea de la început, și iată, Eu o iau de la capăt, fiule. O iau de la capăt și iar lucrez prin cuvânt și iar îl fac pe om, dar prin cuvânt îl fac. Și cum adică așa? Iată, te lucrez pe tine, Israele, și cu cuvântul lucrez peste tine și îți spun să te lași lucrat, că Eu o iau de la capăt cu tine și te întocmesc întru grădină de viață, întru Eden de împărăție nouă, ca la început, și tu să mănânci ce-ți spun Eu, și să nu faci ca omul cel de la început, care n-a voit cum i-am spus Eu, și a voit să guste moarte, adică neascultare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în duminica a doua după Înviere, a sfântului apostol Toma, din 08-05-1994

***

O, poporul Meu iubit, de ce nu ai tu putere? Iată, pun din nou sfat ceresc peste tine și te ajut ca să scapi de neascultare și de nepăsare. Nu mai sta așa, tată. Poporul Meu, nu mai sta ca oile fără păstor, că sunt lupi peste tot în jurul tău, lupi cu trup și lupi fără trup și te sfâșie și te mușcă de inimă și rămâi pribeag. Dacă tu, creștine, nu-ți arăți la păstor sau la prooroc gândurile tale care te tulbură, care te robesc și te îmbolnăvesc la suflet și la credință și la blândețe, dacă tu nu le spui la sfătuitori, (*La spovedanie – mărturisire, n.r.*) ca să vadă cei puși de Mine peste tine, să vadă de unde și din ce atingere și din ce nărav rău îți vine această boală de gânduri tulburătoare, această năvală de lupi fără de trup, care-ți sfâșie statura Mea întru tine, dacă tu nu te duci să spui, ca să primești apoi doctorie și leac tămăduitor, și poruncă să primești împotriva lupilor de suflet, care te fură de lângă Mine, dacă tu nu vii la Domnul și la sfătuitorii tăi, ce să-ți fac Eu, tată? Dacă tu nu-ți dezvelești buba și lovitura și mușcătura de lup, ca să primești alifie după boala ta, doctorie dureroasă sau mai puțin dureroasă, ca prin ea să-ți vină apoi vindecare, o, tată, iată, este o vorbă care spune: „Cui pe cui se scoate“, și adevărată este vorba asta.

Dacă tu înțepi pe Domnul înțepându-te pe tine, că pe tine te înțepi, și dacă te duci la tămăduitor, la cel ce Mă ascultă pe Mine, acela care știe de la Mine ce să facă, acela bagă unealtă de scoatere a spinului, a cuiului, a veninului; acela bagă unealtă în foc și o înroșește, ca să ardă cu ea rana ta și să oprească stricăciunea sufletului tău, și unealta aceea doare când umblă cu ea în carnea ta. Și tu să nu-i dai peste mână păstorului tău și să nu fugi de tămăduitorul, să nu-l lovești ca să-i sară din mână unealta de curățire, că rămâi, tată, cu spinul în carne, cu boldul în inimă, și acela e veninos și îți strică inima și nu te mai vindeci în veac. Unealta celui cu leacul este de le Mine, și Eu o folosesc așa cum vreau Eu să fac cu tine, după cum este moartea sau viața ta sau îngâmfarea ta sau culoarea feței tale și a inimii tale. Dacă inima ta e cu pete nearătate, de ce ai pretenție să Mă mai port ușor cu tine? O, cu cel fățarnic nu se poate să fii bun, că măsura lui Dumnezeu se folosește după măsura inimii omului. Eu văd dacă este în inimă pocăință sau aplecare sau umilință, dar unde nu le văd pe acestea, nu se poate să dau de la Mine, și își ia omul înapoi de la Mine ceea ce-Mi dă și se întoarce înapoi cu ce-Mi dă el. La doctor când alergi, creștine tată, pentru boala trupului tău, doctorul are unelte dureroase cu care-ți arde rana, ca să oprească puroiul și putrezirea cărnii tale. Sunt injecții dureroase rău, care luptă împotriva durerii tale, și tu le primești de la doctor și nu-i dai doctorului peste mână; ba dimpotrivă, te duci și îl cauți ca să te vindece. Te și leagă doctorul, te leagă de mâini și de picioare, ca să stai pentru curățire de boală. Și la Mine de ce, tată, nu stai? de ce nu vii? că nu vii cu boala ta la Mine.

Voi, creștinii Mei, nici nu știți să vă mărturisiți păcatele, tată. De la cel mai mic și până la cel mai mare, **nu știți să vă mărturisiți păcatele, și de aceea nu scăpați de cursa lor**. Nu știți să iubiți pe Dumnezeu, și de aceea nu sunteți vindecați. O, numai trupul, tată? numai atât? numai el trebuie spălat și vindecat și fardat și luxat și păzit de rău și de încercări? Numai trupul, măi Israele? Și dacă n-ar avea suflet trupul tău, te-ar mai durea trupul, tată? Nu te-ar mai durea, n-ar avea viață trupul tău. **Iată, pe suflet îl doare, căci sufletul e viața trupului, sufletul suferă când trupul are bube și rane și umflături și pete. Și fii atent, creștine tată, că de la suflet face trupul bube și boli și înțepături, căci pe trup sufletul îl poartă încotro vrea el să-l poarte, și pentru suflet vin lovituri spre trup, ca să-l vindece de lupi, de gânduri rele, de planuri fără Dumnezeu, care nasc din ele boală de suflet, plătită prin trup, care nasc depărtare de Dumnezeu, și de aicea vine vorba că ce-I dai lui Dumnezeu, cu aceea te întorci de la El.**

O, creștinilor, câte păcate aveți voi față de această lucrare cerească, și pe care nu le puteți spune la preoții voștri duhovnici, că ei sunt împotriva acestei lucrări dumnezeiești prin cuvânt, ei sunt potrivnicii acestui sfat ceresc pe care-l am Eu între voi de patruzeci de ani. Voi aveți păcate împotriva lui Dumnezeu, împotriva vieții sufletului care stă în trupul vostru, iar sufletul este suflat de Dumnezeu în trupul vostru. Aveți păcate față de Dumnezeu și nu sunteți vindecați de ele, tată. Ce să fac Eu cu voi? că de aceea nu puteți să stați în picioare cu Mine și întru Mine, de aceea, că nu sunteți împăcați cu Mine, nu sunteți curați cu Mine, nu sunteți descoperiți Mie. Eu vă văd ascunși în voi, dar văd ce ascundeți. Voi ziceți că nu văd, dar Eu sunt Văzătorul celor ascunse, tată. Iată, creștinilor, Eu pe cele ascunse ale înțelepciunii Mele vi le arăt vouă și vi le descopăr, dar voi nu faceți așa cu Dumnezeu, ca să vă descoperiți Lui înțelepciunea voastră și neînțelepciunea voastră. Spun așa ca să nu vă supăr, ca să nu zic numai de neînțelepciunea voastră, de cele ascunse ale voastre. **Niciodată un om n-a fost omul lui Dumnezeu dacă nu s-a mărturisit lui Dumnezeu prin sfătuitorii lui Dumnezeu.** De aceea, Israele, nu știi tu ce să faci, pentru că n-ai făcut niciodată ceea ce trebuia să faci mai întâi. Tu trebuia să vii descoperit la Mine, și să fi rămas așa, și să fi lucrat așa; să fi lucrat descoperit în via aceasta, ca să te fi putut alege acum la culesul ei, tată. Iată că acum Mă uit peste tine, poporul Meu iubit, și Mă

învârt pe lângă tine ca unul năuc de supărare, că nu pot să găsesc în tine fii de ajuns de tari ca să-i pun la culesul rodului Meu, la ultimele îngrijiri ale viei Mele, și apoi la cules, tată. Vreau să așez peste tine fii din mijlocul tău și Mă tem că nu-i vei primi peste creștetul sufletului tău, al cetății tale, al străduței tale, al căsuței tale, tată.

Iată, lucrez și pe margine pentru cei ce s-au tras spre margine ca să nu facă ascultare de Dumnezeu, și ei cred că sunt bine cu Dumnezeu și că de aceea s-au tras, ca să facă ce cred ei că e mai bine să facă. Nu-i mai numesc pe nume, că se răzvrătesc cu voi și cu Mine, cu voi, cei ce stați în sfat ceresc cu Mine. Sunt răzvrătiți și se răzvrătesc mereu, că lor nu le place să stea sub ascultare de cuvântul Meu. Ei nu cred în cuvântul Meu dacă fac neascultare, și când vor vedea că acesta a fost cuvântul Meu și că n-a fost așa cum au crezut ei cu mintea lor nestatornică, atunci va învia în inima lor mustrarea conștiinței lor bolnave și aparte de planul Domnului.

O, creștinule tată, nu-ți place lucrarea ascultării, nu-ți place cortul Meu peste tine și alifia Mea, și Îmi dai peste mână de patruzeci de ani. Îmi spui că nu-i adevărat, de patruzeci de ani Îmi spui că nu-i adevărat ce-ți spun când îți spun că ești rău cu Dumnezeu și că nu vrei să-ți arate că ești rău și cu tine, și cu Dumnezeu. Ba Îmi mai și spui că nu sunt Eu. De patruzeci de ani numai așa faci cu Mine, că tu ești mai bun ca Mine, tată, dacă Mă mustri mereu și dacă Mă oprești mereu. Dar nu e nimeni bun, în afară de Tatăl, și tu de ce nu vrei să crezi această Scriptură?

Așa ai stat la masa Mea, creștine tată. Ai stat fără s-o meriți, și îngerii Mei te-au scris că ai stat, și de câte ori ai stat, și ce a vorbit Dumnezeu cu tine. Când mergi la biserică, este un cuvânt care spune înaintea rugăciunii pentru venirea Duhului Sfânt spre prefacerea Trupului Meu și a Sângelui Meu din pâine și din vin, și cuvântul acela spune: **„Cei chemați să iasă, și să rămână numai cei credincioși“,** numai cei pregătiți pentru împărtășirea cu Mine, cu Trupul și Sângele Meu. (*La Sfânta Liturghie, n.r.*) Acum nu se mai spune această lucrare în biserică, și stau toți care cum intră, care cum vor, că nu mai este nici un fel de ordine cerească în biserică, și se apropie ca să ia și să-și bată joc de Mine și de sfințenie, și se îmbracă lumea ca la bâlci, ca la circ, tată, și se vopsește și se îmbălsămează cu toate stricăciunile diavolești și intră în biserică, și străjerul care este pus peste biserică nu ia aminte la această blasfemie, nu-l doare de durerea Mea, și zice că e păstor pentru turma lui Hristos, dar iată ce turmă este în biserică! Se zice că este turma lui Hristos, da' de unde, tată! că taina de biserică este înfricoșătoare, și stau îngerii cu frică înaintea tainei de biserică a lui Hristos, și se clatină cerul și pământul de mărirea slavei tainei bisericii. Și dacă duhul cel vopsit și rău își are loc și lărgime în biserică, mai vine Duhul Sfânt, tată? La ce să vină? Să Se unească cu stricăciunea?

Și iată ce vă spun: a fost odată un preot al lui Iisus Hristos care lungea sfânta Liturghie uneori până după-amiază, uneori până seara, și lumea acelei cetăți s-a dus la episcopul lor și a pârât pe preotul lor că-i ține în biserică toată ziua și nu face sfânta Liturghie la vreme. Și a chemat episcopul pe preot și l-a întrebat ce este cu această plângere a cetății. Și atunci, preotul a spus episcopului că el nu înaintează terminarea sfintei Liturghii decât după coborârea Duhului Sfânt peste pâine și vin. Atunci, episcopul a învățat pe cei din cetate cum să meargă și cum să stea în biserică dacă vor să meargă mai repede la casele lor; i-a învățat cum să fie în biserică, cum să stea, ca să Se coboare Duhul Sfânt la vremea chemării Lui de către preot. Dar unde se mai ține seamă de taina aceasta? că preoții, nici ei nu vin pregătiți la biserică, dar turma, tată! Este o zicală prea potrivită cu aceasta, care spune așa: „Cum e turcu', e și pistolul“. Turcul a fost un om rece și rău și răzvrătit, și nu în zadar i s-a pus neamului acesta zicala aceasta. Și iată, cum e preotul, așa este și arma lui, așa este și turma lui.

… Iar voi, cei ce veți fi numiți ca ajutor al Domnului la lucru, nu vă opriți în sfatul celor răzvrătiți și nu pregetați să fiți de ajutor Domnului. Alții au lăsat familii și au mers cu Mine. Alții au lăsat mirese îmbrăcate curat și au plecat la apostolie cu Domnul. M-am dus în Cana Galileii la nuntă și am făcut minunea vinului din apă, și dacă a văzut mirele pe Domnul minunilor, a lăsat mireasa și a plecat ca apostol al Domnului, și a rămas cu Mine acela și a lucrat mult pentru împărăția Mea peste oameni. Iată de ce am fost Eu la nuntă, și nu așa cum spun oamenii lumii.

Am grăit cu cei pe care-i adaug sfatului lui Israel. Am grăit și pentru cei din marginea acestei stâne, dar acum te vei da la răzvrătire, creștine vinovat cerului. Dă-te, tată, dacă asta alegi. Poate vrei să te duci în drumul oilor slabe, ca să țipi că nu sunt Eu Cel ce-ți spun acestea, și că sunt unii care strică legea lui Dumnezeu. Du-te, creștine, și zi ce vrei, dar aceasta este adevărat, că Adam a făcut acest păcat în rai, și tu îl faci pe pământ de șapte mii de ani.

Eu n-am binecuvântat nunta și patul nunții, și tu vei spune, poate, că Eu vin și stric legea ta, dar Eu, de la început, nu așa aveam să înmulțesc făptura, ci prin Duhul Sfânt și prin cuvânt. În loc să fi mers și tu cu Mine așa cum a mers mirele de la nunta din Cana Galileii, tu zici că nu sunt Eu Domnul Iisus Hristos, Cel Care vorbesc cu tine. Dacă zici așa, du-te și îți pierde mințile, că așa vrei tu, de frică să nu ți se ia poftele trupului. De luat tot ți se ia, că n-o să-ți mai ardă de păcat, dar deschide cartea și citește cum a fost pedeapsa poporului Israel pentru cârtire. Mai bine pune, tată, mâna pe coarnele plugului și uită-te spre Dumnezeu și ia ca iubire virtuțile creștinești pe care le-am avut Eu în mijlocul oamenilor, că unii învățați au plecat din învățătura lumii și au îmbrățișat lucrarea virtuților, fugind din lume și din duhul ei și din știința lumii. Fericit vei fi tu, Israele, dacă vei pune în fața ta mustrarea Mea, ca să alegi cununa care vine din lucrarea ei, că iată, caut bine, și voi pune peste tine veghetori, și le voi da de la Mine ca să ai tu, care vei alege lucrarea ascultării.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1994.

***

O, poporul Meu, de câte ori ți-am spus să mănânci hrană curată și binecuvântată, hrană făcută de tine! pentru că tu ești binecuvântat pe pământ. De câte ori te-am pus să mănânci cu mâinile curate, cu mâini spălate de lume! Dar nu aveai cum să te îndeletnicești bine, că iar o luai cu cele dinainte, iar te lăsai și iar mâncai din mâna lumii pâine făcută de mâini necurate, hrană străină de binecuvântarea ta. De două mii de ani voiesc să așez pe pământ hrana cea din Eden, dar puțini au voit să semene cu cei dintru începutul cel curat. De șapte mii de ani mănâncă omul carne și nu se mai satură de ea. De șapte mii de ani stă omul căzut, și nu se mai scoală să stea din nou întru început. De aceea voiesc să te ridic pe tine, poporul Meu Israel, și să te numesc Israel în locul celui care n-a ascultat de Dumnezeu. De șapte mii de ani mănâncă omul animale și păsări și trupuri cu suflare de viață în ele, și zice că așa a lăsat Dumnezeu. O, poporul Meu, Mă tângui și Eu ție, că omul zice că așa a lăsat Dumnezeu, nu zice că omul a lăsat așa, că omul a făcut așa, și că Dumnezeu l-a răbdat pe om și îl rabdă de șapte mii de ani și îl binecuvintează așa cum este el de șapte mii de ani, doar se va lipi de om binecuvântarea Mea. Ce să-i fac? Să-l blestem? Dar omul e blestemat prin ceea ce face pe pământ și peste trupul lui. Să-l mai blestem și Eu? Eu aștept să se prindă de om binecuvântarea Mea, să se prindă de-acum, că veacul e pe sfârșit. Veacul înseamnă omul, tată, veacul omului, timpul omului, voia omului, asta înseamnă veacul acesta. Dar veacul ce va să vină nu mai este al omului, și este al omului îndumnezeit din tălpi și până-n creștet, al omului născut din cer, al omului cel nou, care este după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Iisus Hristos, Care S-a arătat oamenilor, Care S-a dat spre răscumpărarea oamenilor care vor crede în El.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 26-06-1994
***

Am venit iar înaintea ta, și Îmi desfac puntea Mea dinspre Mine spre tine și îți dau iar mâna ca să pui piciorul pe punte, că pe pământ cu piciorul dacă stai, nu mai pleci tu după Mine. Pe pământ e momeală mare și nu scapi de ea, așa cum nu scapi dintr-o mlaștină moale dacă cineva nu-ți aruncă un mijloc de salvare. O, și cât am stăruit pe lângă tine să nu mai stai în mlaștini, să nu mai umbli pe drumuri, măi Israele! Eu desfășor din nou puntea Mea spre tine, dar până când va fi să te mai rog, tată, să vii pe puntea Mea de salvare?

Tu, Mă iubești, dar ești slab, poporul Meu, și folosești puțină veghe. E slabă veghea ta întru întâmpinarea Mea, și Eu nu-ți mai dau semne ca să vezi drumul. Fă și tu, tată, ce face omul care merge pe șosea cu mașina. El, dacă nu respectă toate poruncile care sunt pentru acest mers, e pedepsit de legea acestor porunci. Și dacă nici așa nu ascultă ca să meargă respectând legea drumului, atunci el moare sau își zdrobește mădularele izbindu-se de piatra acestor porunci. Așa și tu, Israele, să iubești poruncile Mele cele de la început și cele de azi, tată, că nimic nu ți-am cerut mai mult ca la început. La început ți-am spus să asculți, și la sfârșit tot așa ți-am spus. **La început ți-am spus să mănânci tot ce este verde și cu sământă pe pământ, și tot rodul pomului cu sământă într-însul, și la sfârșit tot așa ți-am spus.** Și fii atent, că la sfârșit ți-am spus mai mult ca la început, te-am învățat mai mult ca la început și ți-am spus că sânul de la care mănânci tu, să fie pământul din care a fost făcut omul. **La început ți-am spus să nu ucizi nimic, și la sfârșit tot la fel îți spun. Să nu ucizi, și să te gândești bine la porunca aceasta, Israele.** Cel ce ucide ca să mănânce, acela după aceea calcă și celelalte porunci care spun: să nu fii desfrânat, să nu furi, să nu minți asupra aproapelui tău, să nu dorești cele ale aproapelui tău.

Măi copile, tu nu vrei să Mă asculți acum, la sfârșit, și iată ce împestrițat ești cu împlinirea, Israele, că nu seamănă creștin cu creștin în Israelul de azi. Unii din voi lucrează ca întru început, mănâncă așa ca la începutul cel curat, ascultă mai mult ca la început. Alții, câtiva din voi, zic că junca și oaia mănâncă iarbă, zic că pasărea mănâncă boabe și iarbă. O, măi fiule, de ce încă zici așa? Tu crezi că Eu îți vreau răul dacă am venit și ți-am spus ce să mănânci acum? Acum a venit vremea ascultării, fiule, și tu iată ce faci! Faci ce a făcut omul cel de la început, căruia i-am spus să nu mănânce, și el n-a ascultat și a mâncat; și după ce a mâncat le-a călcat pe toate la rând până ce a murit aruncat pe pământ. Da, junca și oaia și pasărea ta mănâncă iarbă, dar Eu ți-am spus ție să mănânci de la Mine și nu de la junca ta și nu de la găina ta, pentru că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, fiule, și de la Mine trebuie să iei ce-ți spun să iei, ce ți-am spus Eu să mănânci. **Te-am învățat mai întâi să nu mai ucizi, că tu ucideai și mâncai cele ucise.** Te-am învățat apoi să te sui până sus, fiule, până la Mine, adică până la prima poruncă rostită de Mine, că poruncile le-am rostit ca să te sui prin ele la cele din care ai căzut și te-ai zdrobit căzând. Mi-e și rușine să-ți mai spun că **laptele e carne și sânge, și pe urmă lapte; că oul e carne și sânge.** Mi-e și rușine să-ți mai deslușesc ce înseamnă să nu ucizi. Lasă, fiule, oul pentru legea lui, pentru sămânța lui, și nu mânca fructul sămânței de la pasăre. Ai mâncat destul. Ajunge, fiule; mai fii și pentru Mine, măi fiule. Dacă femeia care naște pruncul, l-ar da spre folosire pentru hrană, ce ar mai fi asta, fiule? Vezi tu? Unul este trupul omului, unul este trupul peștilor, altul este trupul păsărilor, altul este trupul animalelor, și toate sunt deosebite prin legile facerii. Nu mai amestecați trupurile, fiilor. Omul e om, pasărea e pasăre, animalul e animal; și iarăși zic: omul este om, după legea facerii.

De ce, Ierusalime fiule, de ce crezi că am venit Eu, Făcătorul tău? Am venit acum două mii de ani, am venit născut, și nu făcut, și fii atent ce-ți spun: născut, și nu făcut. Am lucrat așa

spre sfârşit, ca să te învăţ, fiule, ce este naştere şi ce este facere; ce este facere şi ce este naştere. La început a fost facere, şi la sfârşit este naştere, naştere de sus, naştere din Domnul, din cer naştere, nu de pe pământ. Dar dacă nu te laşi modelat de Mine acum, iată, n-am cum să-ţi dau apoi naştere de sus după cum este scris despre naşterea din nou a lumii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1994

***

O, copii frumoşi, aşa cum a fost Daniel cel preaiubit şi scump al Meu! Era frumos Daniel, şi n-a voit să mănânce din hrana împăratului veacului acesta, şi era frumos mâncând seminţe şi legume, căci sămânţa, fiilor, încolţeşte şi dă rod frumos şi tânăr. **Cine mănâncă mâncare cu carne, acela nu este frumos ca Daniel. Cine mănâncă legume din seminţe, şi seminţe din legume şi din fructe, acela este frumos ca Daniel şi ca cei trei prieteni ai săi, care iubeau pe Dumnezeu şi care iubeau curăţenia de trup**. Să fiţi frumoşi, şi sănătoşi să fiţi, măi fiilor colindători, măi fiilor din Ierusalim. Să fiţi curaţi, că sufletele şi trupurile tinerilor lumii sunt murdare şi întinate şi urâte şi vândute patimilor şi duhului destrăbălat al lui Baal, care învaţă să cânte şi să joace la trâmbiţa lui Baal. Fiţi cuminţi cu mintea şi cu inima şi fiţi uniţi cu Mine şi întru Mine, că şi Eu am fost tânăr, şi n-am îmbătrânit. Am fost tânăr şi am fost ispitit de cele ale veacului acesta, că am plecat în pustie şi am stat flămând patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi ca să-Mi pregătesc ieşirea Mea cea dumnezeiască, dinainte de patimă. Şi a venit după Mine duhul veacului acesta şi M-a ispitit în clipa când am flămânzit, după cele patruzeci de zile, şi a voit să-Mi ispitească statornicia şi Mi-a arătat faţa lumii şi împărăţia ei ca să Mi-o dea Mie dacă voiesc. Cine se închină duhului veacului acesta, acela are toată bogăţia veacului acesta, dar Eu am respins această bogăţie pe care el Mi-o pusese în faţă, şi de necaz el a voit să Mă omoare, a voit să Mă arunce jos de pe înălţimea templului. Dar n-a putut să Mă biruie, măi fiilor, şi apoi Eu i-am spus: ***«Treci înapoia Mea, satano, şi să nu ispiteşti pe Domnul Dumnezeul tău, după cum este scris».***

Am fost ispitit întru toate, în afară de păcat, măi fiilor. **Iată ce taină: în afară de păcat. Cu aceasta n-a putut să Mă ispitească, de vreme ce Eu nu aveam peste Mine păcatul strămoşesc, căci Eu M-am născut de la Duhul Sfânt, nu din sămânţă a poftei trupeşti.** Căutaţi să fiţi ca Mine, fiilor. Lăsaţi-vă născuţi din Mine, din Duhul Sfânt, ca Mine, fără de păcat, că Eu îl lucrez pe omul cel nou după chipul şi asemănarea Mea, cu duh dătător de viaţă. Eu te nasc din cer, fiule, din Duhul Sfânt la credinţa ta. Eu M-am născut din Fecioară la glasul arhanghelului, şi din Duhul Sfânt, zămislit în Fecioară. Iar tu, Ierusalime, să te naşti din Mine, din bărbat, din fecior ceresc, la credinţa ta şi din cuvântul Meu. Pe Adam l-am făcut din cuvânt şi din lut. Am zis cuvânt: ***«Să facem om după chipul şi asemănarea Noastră»***. Acesta a fost cuvântul, şi apoi lutul s-a supus cuvântului şi Duhului, şi din bărbat am luat pe femeie, măi fiilor. Iată cum s-a făcut omul la început. Nu din poftă, nu din sămânţă, ci din cuvânt şi din duh, şi acum îl fac din credinţă şi din cuvânt, adică din Mine născut, căci Eu Mă numesc Cuvântul.

… O, şi vine o durere mare pentru aceste fapte de necredinţă, dar voi, cei ce aţi rămas cu Mine, fiţi fără de păcat şi rămâneţi aşa întru Mine, rămâneţi ai lui Hristos, că nu minte Scriptura care zice: ***«Cei ce sunt ai lui Hristos şi-au răstignit trupul şi patimile şi poftele, ca să umble întru Duhul».*** Părinţii voştri au stat în lucrarea Mea, dar au stat cu trupul, tată, iar voi să staţi cu duhul. Voi să nu mai cereţi de la Mine trup, şi să cereţi duh şi cer şi rai, şi sfinţenie să cereţi de la Mine, ca să pot, măi fiilor, să fac din voi hrană cerească, de jertfă şi de credinţă mare peste vreme. Inimile voastre şi credinţa din ele să fie hrana Mea şi masa Mea şi odihna Mea şi ziua Mea de odihnă şi ieslea Mea de poposire cu cuvântul cel de viaţă întocmitor. Îm-

brăcați-vă cu straie creștinești și hrăniți-vă cu lapte și miere, (*Cerești, n.r.*) așa cum v-am făgăduit, și fiți sfinți, precum Eu sunt sfânt. Nu vă smintiți de cuvântul lapte, căci sânul cu lapte este pământul. Fructele și legumele sunt lapte; lapte este numele lor, căci toate au lapte în ele, lapte dulce și sănătos și dat omului de Mine. Laptele de la animale l-a luat omul, dar laptele adevărat Eu vi l-am dat spre hrană. Cine nu vrea, nu vrea. Ce să-i fac celui ce nu vrea? Celui ce nu știe, ce să-i mai fac? Acela știe numai împotrivire, numai neascultare. Acela nu iubește viața; acela iubește boala, și are boală dacă o iubește, căci boala se face din neascultare. Lumea toată e bolnavă din carne, și nu știe lumea de unde are boala. Din carnea ucisă de om vine boala și năravul rău al omului. Dacă treci printr-un codru des și te întâlnești cu un leu, acela trage la carne, pentru că este carnivor. Carnea la carne trage. Dacă te întâlnești cu un cerb, acela nu te sfâșie, că el mănâncă verdeață. Iată ce deosebire. Sfinții din pustie nu erau sfâșiați de fiare, pentru că aceia nu erau vinovați de carne, nu miroseau a fapte ucigașe, nu miroseau a sânge, și fiarele le slujeau și li se supuneau ca lui Dumnezeu. De la carne vine și pofta cărnii, măi fiilor. Dar Eu am zis, și voi împliniți acum; am zis să fiți de acum ai Duhului Sfânt și să fiți duhovnicești. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-1995

***

O, neuitatul Meu popor! Apostolii Mei mergeau mereu cu cuvântul Meu să întărească cetățile creștine, și iată, așa este și azi. Lasă-Mă, tată, să-ți mai țin calea încă, să te mai îndemn încă; încă o fărâmă mică de vreme, că o fărâmă de vreme mai este. Ți-am spus mereu să ții poruncile, tată. Ți-am spus, și iată, îți spun să iubești pe Dumnezeu și pe cel ce slujește lui Dumnezeu. Să nu-ți faci alți dumnezei ți-am spus. Să nu-ți faci averi și pofte, și voia ta să n-o faci. Ți-am spus să respecți pe Dumnezeu întru ale Sale. **Ți-am spus, tată, să nu ucizi, să nu faci desfrânare, să nu furi, să nu minți, să nu fii lacom de bunul cuiva.** Și iată, acum din nou ți-am spus: ia-Mă, tată, de bunăvoia ta în sufletul tău și întreabă-Mă să-ți spun ce să înțelegi și ce să faci în dreptul fiecărei porunci. De ce, oare, s-au scris aceste porunci? S-au scris pentru că oamenii făceau aceste păcate, și Eu am scris să nu se facă aceste păcate.

Vreau să sun gongul deșteptării, tată. Ce înseamnă aceasta ce vreau? Vreau să nu mai verși sânge, fiule; așa vreau. Tu ai să zici că nu verși sânge și că nu ucizi, că nu mai ucizi. Tată, nici Israel nu spunea că ucide, pentru că el nu știa ce înseamnă testamentul în care stătea. Testament înseamnă sânge. Israel aducea sânge pentru păcat. Israel păcătuia, și după aceea trebuia să spele cu sânge păcatul. Ucidea un animal sau o pasăre și plătea păcatul cu sânge. Pentru păcat trebuie să se verse sânge. Sângele din om păcătuia, și sângele de la animale și de la păsări se vărsa pentru ispășirea omului. Nu este obligație să faci păcat, dar este datorie să dai sânge pentru păcat. Când se aduce sânge, atunci se știe că cineva a păcătuit. **O, ce rușine, tată! Să facă omul păcat și să plătească animalul pentru curățirea păcatului omului! Să moară vită sau pasăre pentru păcatul omului! Și asta nu a fost de ajuns, că omul tot nu s-a curățit, de vreme ce nu a scăpat de păcat, de vreme ce omul a păcătuit până la sfârșit.** Aud peste tot pe om că spune despre mântuirea lui prin Mine. Spune cu fală omul că Eu Mi-am vărsat sângele pentru păcatele oamenilor. Asta nu este o fală, tată, și ar trebui să-i fie rușine și sfială omului și să se îndrepteze omul înspre dreptate, că pentru dreptate nu trebuie nici o jertfă, nici o ucidere. **Eu, măi fiilor de azi, n-am spus lui Israel să aducă jertfe de animale când au ajuns în Canaan,** dar dacă ei știau că pentru păcate trebuie sânge și jertfă și dacă știau că păcătuiseră, ei au adus jertfă, dar Eu nu le-am spus aceasta. Din contra, Eu am spus: ***«Mi-e scârbă de jertfele voastre și Îmi sunt dezgustătoare. Cine vi le cere ca să le aduceți?».*** Eu le cerusem să Mă iubească și să nu păcătuiască. Le spusesem să nu ucidă, să nu se desfrâneze, să nu fure, să nu mintă, să nu facă nedreptate. Eu asta le spusesem. Rușine, tată, să moară o pasăre nevinovată sau un miel

sau un ied sau un junc pentru păcatul săvârșit de om, și scris este în Scripturi: ***«Pământul va da pe morții lui, și marea, pe morții ei, și iadul, pe morții lui»***. **Și ce va face omul? Că și omul trebuie să dea pe morții lui, ființe nevinovate, înghițite de pântecele omului sau ucise în numele păcatului omului.** Rușine, tată, să moară Dumnezeu pentru omul păcătos. Rușine este să facă omul păcat și să-L omoare pe Dumnezeu pentru păcatul său. Scris este: ***«Pentru un drept nu moare nimeni, dar pentru un păcătos trebuie să se găsească cineva să moară».***

Carnea mâncată de om îi omoară omului mintea, îi aduce vină omului. Eu n-am voit să mănânce omul carne. Eu n-am voit să fie moarte peste făpturi. De la început a fost voia omului înaintea Mea, și aceasta a adus moartea. Voia omului a adus moartea. **Eu nu-i cerusem lui Abel să ucidă mielul. El a voit;** a voit să facă dragoste pentru Dumnezeu. Așa a voit el pentru Dumnezeu, și **Eu am luat dragostea inimii lui, dar pentru ucidere a plătit Abel cu sângele său.**

De la început a fost ucidere, măi fiilor. Eu n-am cerut oamenilor să aducă animale jertfite înaintea Mea, dar pentru păcatele oamenilor omul a făcut lege, a scris dinte pentru dinte, așa a scris omul pentru păcatul săvârșit, păcat pentru păcat a scris, păcat șters cu alt păcat, și Eu am văzut că aceasta nu avea nici o putere pentru salvarea omului din stricăciune. Legea vădește păcatul, căci pentru păcat, cel păcătos aduce jertfă de ispășire, și i se află păcatul. Eu am venit pe pământ și am murit jertfă pe cruce, Mi-am vărsat sângele pentru păcatul omului, și omul se laudă și stă tolănit în păcate, că zice că Eu Mi-am vărsat sângele pentru păcatul lui. Ce rușine! Măi fiilor, Eu Mi-am vărsat sângele pentru cel ce se folosește de această jertfă, pentru cel ce se lasă luminat de lumina din Mine, nu pentru omul care păcătuiește pe seama jertfei Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-1995

***

Israele, Israele, scumpul Meu popor, dulci sunt pentru Mine clipele cele cu tine, dulce-Mi este viața Mea în tine când cu graiul Meu te cuprind. O, copii și copile care aveți pe Domnul Iisus Hristos de Păstor! Iată-Mă cu voi la pășune; pășune dulce și nu pășune din sământă care se trece ca sământa de pe pământul de acum; pășune de viață fără de moarte, pășune din cer între voi. Amin.

Cu pace Mă așez în sfat cu tine, Ierusalime, copilul Meu de azi. Pace îți dau, tată! Pace ție! Pace și Mie, fiule!

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, M-am coborât la tine, poporul Meu, că tu ești ogorul Meu. M-am coborât să răspândesc sământă peste tine. O, sământa e mare taină, fiule, și tu nici nu știi toată taina ei, și nu știi de ce am spus Eu la început să mănânci sământă. Vin la tine, poporul Meu, și îți dau să înveți carte de la Dumnezeu, și nu este nicăieri ce-ți dau Eu. Au scris, fiule, mulți sfinți cuvinte despre cer și despre Mine, ca să ai tu să înveți. Au fost mulți care au scris carte despre sfinți. Au fost alții care au făcut tălmăciri de cuvinte scrise de sfinți, ca să aibă omul să citească și să pornească. **Dar la tine, poporul Meu, am venit Eu, și nu sunt nici sfânt, nici prooroc, și sunt Domnul tău Iisus Hristos, și îți grăiesc cuvintele Duhului Tatălui și ale Fiului și ale Sfântului Duh, sământă nestricăcioasă, fiule, poporul Meu**. O, sământa e mare taină, și am dat omului pe care l-am lucrat și pe care l-am făcut suflet viu, i-am dat să mănânce sământă. **Fiule, grăiesc cu tine și îți spun că Eu am dat omului să mănânce sământă.** Dacă omul ar fi făcut așa, să mănânce sământă și rodul ei, Eu, fiule-, nu mai plângeam acum pe om. Omul a mâncat altceva după aceea. Omul a mirosit miros de sânge,

și a uitat mirosul de sământă și l-am scăpat din mână pe om. Sământa, fiule, înseamnă binecuvântare și ungere, e semnul Meu de ungere. Sământa este nădejdea a ceea ce va fi din ea apoi. Sământa are untdelemn în trupul ei și poartă în ea mirul ungerii Mele, mirul nădejdii, și mirul nu se șterge, și mirul nu murdărește, și este semnul Meu peste om. Sământa înseamnă rodul cel nădăjduit, din care iese fructul și sământă în fruct. Cine mănâncă sământa, acela ia ungere în trupul său, căci ea poartă untdelemn în trupul său. Orice sământă poartă untdelemn în trupul său. **Sământa este trupul ei, iar untdelemnul este duhul ei. Omul care mănâncă sământă și untdelemn din sământă, acela are Duhul lui Dumnezeu, are ungerea Duhului Sfânt în trupul său, căci sământa poartă în ea taina aceasta.** Iată, fiule de azi, cum înseamnă să înveți carte. Cine, fiule, să mai vorbească pe pământ ca să știe și fiul pământului? Iată, peste tine grăiesc Eu, și tu grăiești peste fiul pământului și îi spui de taina purtată de sământă. I-am spus omului de la început să mănânce sământă și rod din sământă și cu sământă în rod. Iată, așa i-am spus și omului de la sfârșit.

O, Israele, omul Meu cel de la sfârșit! Mănâncă, fiule, sământă multă, mănâncă și pentru omul cel de la început, care a dat sământa pe sânge. Mănâncă sământă, că-ți va mulțumi omul din veac și până în veac, că omul veacului nu a voit să iubească sământa și să fi rămas în această iubire. Sământa crește în pământ și în rodul ei, și este fără de păcat, ca și Mine, fiule iubit de Dumnezeu, că mult te iubesc, și multă carte pun peste tine ca să înveți, și să-ți dau Eu ție cunună de flori la învățătură. Suspină cerul, fiule, când se uită pe pământ și vede copii premiați cu cununiță pentru învățătura cea fără de Mine. Suspin și Eu, copile, ca să te văd silitor la școala Mea cerească și să înmulțesc cununițele cele pentru tine. Nu are, fiule, cine să-ți dea ce-ți dau Eu. Ce-ți dau Eu nu mai pierzi, și rămâi încoronat veșnic, și nu înveți în deșert dacă iubești școala Mea și cartea Mea. Cartea Mea este cunoscută de Duhul Sfânt, de Duhul Sfânt din om.

… Eu îți spun, Israele, să te pregătești bine cu trupul și cu sufletul și să mergi la scaunul de pocăință, și să mergi fără păcate, că mult Mă înțeapă duhul rău în coasta Mea durută și sângerândă când te aude pe tine că încă ai mai avea păcate. Aș vrea să nu mai ai păcate, tată, și am dat de la Mine un om ca să te hrănească cu Trupul și Sângele Meu, ca să nu mai fii tu amestecat cu cei care Mă răstignesc, că preoții bisericii lumii, toți Mă răstignesc, Mă răstignesc greu, că au mâinile pline de păcate, și au trupurile pline de plăceri și de carne, că ei nu mănâncă semințe și mustul din semințe ca tine. Ei mănâncă untdelemn mort, nu untdelemn viu; mănâncă ungere moartă, și la Mine toate au viață, fiule. Sământa are viață în ea, iar mirul ei unge viața și sufletul și inima, dar mirul acesta când e pus pe foc ca să facă cu el ce face cu alcoolul, acel mir ucide și sufletul și trupul, și nimeni nu mai știe că de mult s-a atins antichrist de untdelemn și de vin. Ți-am adus un slujitor care stă curat cu trupul și i-am zis să stea cu tine și să te hrănească pe tine întru curățenie și întru cumințenie, ca să te smulg pe tine din brațele străinilor tăi, care nu sunt din această lucrare. Omul care Îl ia pe Iisus Hristos trebuie apoi să nu mai facă păcate, ca nu cumva să-L bage pe Domnul în mădular stricat și mort mereu. Ai văzut, tată, sământa se dă o dată jertfă, și după aceea își face un trup nou și ți se dă ție spre hrană. Așa și trupul omului păcătos, să-și lase păcatele și să-L ia pe Domnul, și după aceea să nu mai facă păcat în trupul său și cu mădularul său, că acela se face mădular al lui Iisus Hristos.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-1995.

***

Sun din trâmbiță peste tine să te pregătești cu post de patruzeci de zile, și **vom întâmpina sărbătoarea deschiderii cărții, a desfacerii peceților cărții,** iar tu ești scris în cartea aceasta și te numești Israel, popor al Domnului. Să vină străjerii, să vină sutașii tăi înaintea ta și să-ți aducă cuvântul Meu ca să-l împlinești, și să rămâi apoi pe veci în sfințenie cerească pe pământ și în trupul duhului tău, căci trupul tău fi-va să se vadă templu al Meu în vremea care

mai este, și va umbla după tine omul care va căuta pocăință și scăpare. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; pubhtml5; issuu; archive.org; n.r.*)

Fiule, poporul Meu, să postești, tată, patruzeci de zile; să nu te mai dai la mâncări timp de patruzeci de zile. Îți voi da putere mare, fiule, poporul Meu. Îți voi da saț ceresc, Israele, iubitul Meu fiu. Mănâncă, tată, pâine după ce trece ziua. Mănâncă, fiule, grâu, așa cum a mâncat Rut, fiica Moabului, care a găsit milă în Israel culegând spice de grâu de pe urma secerătorilor. Rut era rudenie cu neamul lui Avraam, și am adăugat-o lui Israel și am scris-o în numărul strămoșilor Mei cei de după trup. Iată ce face postul, căci pe această fiică a condus-o spre Dumnezeul lui Israel. **Omul care mănâncă grâu, acela se îndumnezeiește în duh și în trup, căci taina bobului de grâu este ca de aici și până la cer de mare, fiule, poporul Meu; este o putere mare în om. Eu i-am deprins pe apostolii Mei întru aceasta**[1], și vreau să te deprind și pe tine, Israele de azi, popor de apostoli de la sfârșit. Vreau și tu să mănânci grâu, și îți voi da multă, multă sănătate dacă Mă vei asculta să iubești hrana aceasta; și îți voi da duh de sfințenie, căci bobul cel viu de grâu va lucra în tine și Mă va crește pe Mine întru tine, și tu Mă vei iubi cu mare har și cu mare iubire. Vin să te pregătesc bine și să te învăț să mănânci sămânța de grâu și sămânța de untdelemn, lapte și miere din cele crescute de Mine pentru cel sfânt de pe pământ. **Vin și Mă zidesc prin cuvânt înaintea ta și îți dau învățătură de înțelepciune a vieții fără de sfârșit, căci va fi să treci cu Mine o punte, ca să nu rămâi să guști și tu din sfârșitul lumii. Iată, lumea va rămâne pe pământ și îi va sluji lui antichrist**, dar cu tine voi fi Eu, și îți voi sfinți trupul și mintea și îți voi binecuvânta pâinea și apa și sămânța de grâu și de untdelemn, și îți voi binecuvânta roadele cele curate, bucate curate din pământ binecuvântat de Mine. (*Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) Postul este de folos numai celor ce iubesc postul. În vremea postului cel curat diavolii nu mai au curajul asupra ta, iar îngerii se desfată cu cei ce postesc. În vremea postului trebuie să se stingă mândriile, pretențiile și vicleșugul cel ascuns din om, dar omul lumii de azi nu știe rostul și puterea postului. Postul însănătoșește pe om și îl hrănește sufletește. Tot trupul omului trece spre însănătoșire prin post. Omul, tată, nu crede că toată boala trupului și a sufletului vine de la mâncare și de la pântecele cel cu mâncare. Nu mai crede omul așa ceva. Zice omul că nu are vitamine dacă nu mănâncă, așa zice omul științei. O, are dreptate omul științei, dar nu știe cum să aibă. O, dacă omul omoară mâncarea și numai apoi o mănâncă, și dacă așa face cu toată viața din mâncare, de unde, tată, să aibă mâncarea viață și putere? Mâncarea este muncă trupească, iar postul este muncă duhovnicească, măi fiilor. Proorocii aveau postul peste viața lor, și de aceea vorbea Duhul Sfânt peste ei. Cine, Israele, să mai creadă că glasul Meu cu tine este Duhul Sfânt de peste tine? Tu, poporul Meu, ai avut rânduială de post și de mâncare și de trăire și de sfințire, tată. Ferice ție dacă M-ai ascultat! Iată, dacă nu M-ai ascultat întru toate, ascultă-Mă, poporul Meu, ascultă-Mă întru toate, până la punte, tată, și vei vedea apoi pentru ce M-ai ascultat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru România, din 04-03-1995

***

Am venit, Israele, Israele scump și iubit, am venit cu cei prea iubiți, ca să fac un act de împăcare trainică între Mine și tine. Și tu, fiule, să fii atent, atent cum n-ai fost niciodată, că mult am plâns și am tânjit că nu aveam în tine bucătar aparte pentru tine. Bucătarii lumii au mâini murdare, fiule, au trupuri murdare și nu merită să pună mâna pe cele din cer. Lor le place cu pământul și cu tina lor. Iată, am ieșit înaintea ta, am venit la poala muntelui. Am aplecat vârful muntelui și M-am lăsat la poale să-ți dau pășunea Mea și să-ți iau pășunea ta. Ți-o iau pe a ta și ți-o dau pe a Mea. Israele, dă-Mi Mie pășunea ta ca s-o arunc în foc și s-o ard și s-o

[1] Vezi și Evanghelia Păcii a lui Ioan, n.r.

pedepsesc, iar pe tine să te iau numai cu pășunea Mea. Am venit să-ți iau iarba ta de la gură, că nu e bună iarba ta, și să iei, fiule, iarba cea din cer și să stai întru ea. Și ce vreau Eu, oare, să-ți spun, fiule? O, n-am venit să te ocărăsc, n-am venit la poala muntelui să te osândesc, nu, fiule. Dar am venit să te iert de tot ce ai greșit tu până acum, și să-ți spun așa: iartă-ți-se ție, și de acum să nu mai păcătuiești, și să fii dezlegat de legătura păcatelor tale, și să te scriu om născut de sus, și să intri la masa cea de sus, ca să o așez înaintea ta. Dar trebuie să-ți amintesc de cele ce ai făcut, și lucrez cu blândețe, ca să osândim păcatul, măi fiilor. O, Eu n-am venit să vă osândesc pe voi. Am venit să osândesc păcatul care v-a luat dinaintea Mea atâta vreme, fiilor. Dar acum tu ești un popor ascultător, și așa vreau să fii, și să nu te temi de post, și să te temi de mâncări, fiule din Israel. **Nu vrea omul să creadă că mâncarea l-a scos din rai**, că mâncarea i-a îngreuiat trupul și l-a făcut fără simț ceresc, că mâncarea i-a îmbolnăvit trupul și sufletul de atâtea felurite boli, că mâncarea l-a învățat pe om la poftă și la sânge și că mâncarea l-a dezbrăcat de haina Duhului Sfânt. **Toate spitalele sunt pline de trupuri care s-au îmbolnăvit din mâncare și din pofte și din păcate.** Numai creștinul Meu mai iubește sănătatea; sănătatea, fiilor, unul din cele mai mari daruri peste om. Cine-și calcă în picioare acest dar, pe acela darul îl părăsește și se întoarce la Dumnezeu. Eu de aceea am venit și ți-am spus să mănânci grâu. Ți-am dat acest medicament că te-am consultat și te-am găsit lipsit de sănătate. În bobul de grâu stă ascuns medicamentul sănătății de trup și de suflet. El are darul și harul pe care trebuie să-l aibă omul Meu cel nou, și voi face din tine hambar pentru Mine și pentru Duhul Meu Cel Sfânt și pentru înviere și pentru lumină, hambar de pâine și de vin, întru împărăție înnoită și împrospătată.

O, Ierusalim iubit, am venit nu demult și ți-am spus să nu ucizi, și acum vin și îți spun să nu ucizi bobul de grâu. Mănâncă-l viu, fiule. Spală-l și ține-l în baie și pregătește-l cu viață în el și mănâncă viață, fiule. Mănâncă în fiecare zi viață, că vreau după aceea să-ți dau în fiecare zi pâine și vin nou, că te voi strânge mănunchi și te voi ține la masa Mea și îți voi răsplăti cu pâine și cu vin, și nu va mai fi moartea și supărarea și grijile și oboseala. Lasă-te, fiule, spre sănătate. Să nu ucizi ca să mănânci. Am să vin mereu cu toate câte am să-ți dau ție, că vreau, fiule, să te pregătesc cu haină cerească și vreau să-ți lipesc aripioare și vreau să te fac să treci prin piatră și prin apă și prin fier, și prin pământ să treci, ca să-Mi scoți pe morții cei care zac așteptând. Vreau să bagi mâna în gropi și să scoți pe morți afară, și să fac pământul nou și să stea pe el trupuri vii, înviate prin tine.

Cel ce mănâncă ar tot mânca mereu. Cel ce nu mănâncă n-ar mai mânca deloc, dar acela mănâncă să aibă grijă de viața și de taina Mea în om.

Poporul Meu, vreau să am putere în tine, fiule, poporul Meu. Vreau să am loc și locaș în tine. Vreau să fac din trupul tău templu pentru tine și biserică în care să intre Fiul lui Dumnezeu prin pâine și vin. Am pregătit pentru tine pâine și vin nou. M-am pregătit pentru tine ca să Mă dau ție întru putere. Am pus acest fruct în pământul grădinii Mele cea nouă, și îl las, fiule, să se coacă bine. Cum adică așa? Iată cum. Fii atent ce-ți spun Eu azi. Mă las spre jertfire pentru tine în fiecare zi, până ce te vei face sănătos, până vei fi bine pregătit pentru mărul Meu cel nou. Mă jertfesc pentru tine în fiecare zi în grădinița Mea, în ieslea Mea de azi, până ce voi face din tine făptură nouă și sfântă și fără de păcat, așa precum sunt Eu, și îți voi da să mănânci din pomul vieții, și din rai, copilul Meu. Nu voi rupe nici un pic de fruct până nu vei învia, poporul Meu, și apoi vom face serbare de Paști nou înaintea ta. Eu așa am spus la ucenici la cina Mea din urmă: ***«Luați și mâncați Trupul și Sângele Meu, că nu-l voi mai bea cu voi până nu-l vom bea nou întru împărăția cea nouă a Tatălui Meu»***. **Vreau pe pământ să serbez acest Paști**, și de aceea am tras de tine patruzeci de ani, Israele. Vreau să te scap de trudă și de

griji, şi vreau să te aduc la vremea cântărilor şi a îngerilor care vor cânta cu poporul Meu laolaltă.

… Israele, iubitul Meu copil, să nu ucizi ca să mănânci, să nu ucizi hrana pe care o mănânci. S-o mănânci vie, fiule. Uită-te şi numără până la o sută când fierbi hrana ta, şi las-o apoi să se moaie şi mănânc-o. N-o mai fierbe până ce o omori de tot, nu mai ucide viaţa, măi Israele. Esau pentru o mâncare fiartă şi-a vândut dreptul pe care l-a avut înaintea Mea. Tu să nu-ţi pierzi slava pe care o ai de la Mine, Israele, noul Meu născut, pruncul Meu cel mic, copilul Meu cel mai iubit, întru care am binevoit.

Pace ţie şi inimii tale, copile nou-născut, şi să creşti fuguţa, fiule, iubindu-Mă pe Mine. Cine Mă iubeşte pe Mine, Eu întru acela cresc. Să Mă iubeşti, copile scump, şi să-L iubeşti pe Dumnezeu în om. Cine iubeşte pe Dumnezeu în om, acela este mare. **Eu sunt ascuns în faţa ta, dar curând, curând Mă voi lăsa descoperit, aşa cum în casa lui Luca şi Cleopa în Emaus M-am lăsat descoperit la masa lor.** De la ei M-am dus la cer, dar la tine vin, şi Mă voi descoperi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 10-03-1995

***

Creştinii din primele veacuri, care veneau să-I slujească lui Dumnezeu, aceia lepădau păcatele trupeşti prin cele bune sufleteşti cu care veneau la Mine, dar poporul Meu care venea la cuvântul Meu, acela n-a lepădat păcatele, şi a stat cu ele lângă cuvântul Meu şi s-a strivit prin ele, căci a plecat înapoi la păcate. De aceea au plecat cei ce au plecat. Au plecat să slujească porcilor şi vitelor şi trupurilor lor, în loc să fi stat să-Mi slujească Mie, şi Îmi aduc aminte de neamul gadarenilor care Mi-au spus să plec, de teamă că şi-au pierdut în mare porcii lor. Mulţi au plecat de lângă cuvântul Meu din pricina acestei plăgi care se numeşte carne, carne de porc, carne de vietate ucisă de mâna omului vreme de şapte mii de ani. O, dacă a luat omul din pomul cel ce era pus deoparte de Dumnezeu, dară din carne de vietate, cum să nu fi luat? Era la îndemâna lui, şi omul a ucis vietatea şi a luat-o moartă în pântece, şi a luat omul în pântece şi a născut ce a luat. Eu am venit şi M-am făcut pâine şi vin, ca să Mă ia omul în el şi să Mă nască în el şi să Mă crească în el, şi să moştenesc în el cu împărăţia Mea cea din facerea de la început, dar în om împărăţeşte facerea cea de la om, căci şi omul a făcut facere. A luat din facerea Mea şi a făcut cu ea facerea lui, şi s-a dat omul drept Dumnezeu, şi nu mai am tron în om. Dar am tron în tine, copil născut prin cuvânt, şi te-am luat în grădina facerii cea dintâi, în trăirea cea dintâi, şi ţi-am spus să nu mai cunoşti păcatul şi să nu mai fii cunoscut de păcat, şi să iei în tine grădina cea de rai şi să mănânci din pomul vieţii şi să fii viu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinţilor, din 18-06-1995

***

O, copilaş poporul Meu, mănâncă, tată, mană, şi să nu-Mi ceri carne, că nu-ţi mai dau. Dacă lui Israel i-am dat carne, ce bine i-am făcut? Că s-a întors în moarte Israel dacă i-am făcut voia. Ţie, Ierusalime, omul Meu cel nou, nu vreau să-ţi mai fac voia, şi vreau, fiule, să te deprind să vrei voia Mea. Nu te mai tot întreba pe tine, şi întreabă-Mă pe Mine, fiule, de ce-ţi zic Eu ţie Ierusalim nou? Pentru că tu eşti făcut de Mine om nou, şi omul nou are pe Duhul Sfânt sălaş în Care stă. (*Vezi selecţia tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan”, - şi pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; scribd; archive; issuu; pubhtml5; joomag, n.r.*) Tu eşti înconjurat de Duhul Meu Cel Sfânt, căci Duhul Sfânt este Dumnezeu în Tatăl şi în Fiul, din Tatăl şi din Fiul. Lucrarea Duhului Sfânt se numeşte Rusalii, se numeşte Ierusalim, iar tu eşti omul Meu cel nou, născut din Fiul lui Dumnezeu Cuvântul. Tu eşti Ierusalim nou, căci Cuvântul

este Duhul Sfânt, este Dumnezeu în duh, Care vine și face om nou din cuvânt. Mănâncă, Ierusalime, Duh Sfânt, și să nu poftești carne ca Israelul lui Moise, că Israel de la Moise a cerut carne, fiindcă Moise era scula Mea pentru Israel. Am voit să-l fac pe Israel om nou și să-l deprind să mănânce mană, și apoi lapte și miere. Da' de unde, tată! că el n-a vrut, și s-a întors iar la carne. N-a voit ca Mine, și a voit ca el, ca omul lui cel vechi a voit omul lui Israel. Omul, Israele, n-a întrebat pe Domnul când a mâncat carne. Omul a mâncat, și Domnul a văzut ce face omul. Mănâncă mană, Ierusalime, **căci cuvântul** este mană din cer. Mănâncă și nu te plictisi ca Israel.

Pace ție, poporul Meu! Mă așez cu tine la sfat, **cu tine la masă de cuvânt**, că e sărbătoare, tată. Pace ție, casa Mea! Pace ție, Israele, odihna Mea și așternutul Meu! E sărbătoare, fiule, și Eu vin să cinez cu tine. Mă rup și Mă pun pe masă de sărbătoare, așa cum M-am pus pe cruce ca să Mă dau jertfă omului. Poporul lui Israel aducea jertfă lui Dumnezeu carne de animal, iar Dumnezeu a pus jertfă pentru Israel pe Fiul Său Cel Unul. M-am pus jertfă pe cruce și M-am fărâmat și M-am pus omului pe masă spre hrană. Așa cum pui tu pe masă hrană și pâine ca să mănânci, așa M-am pus Eu pe cruce, ca să ai tu ce mânca, tu, cel flămând de la sfârșit. Omul aduce jertfă din ceea ce are, iar Domnul a adus ceea ce are. **Domnul S-a dat pe Sine, ca să aibă omul pe Domnul. Domnul S-a dat omului, și omul a voit carne de animal și de pasăre și de alte vietăți.**

O, poporul Meu, popor al mângâierii Mele! M-am dat lui Israel spre hrană, și s-a săturat și M-a lăsat. M-am făcut pâine care cobora din cer pe nori până deasupra taberei lui Israel, și el M-a schimbat cu carne. **El carne a poftit, și cine poftește moare. Când am făcut întâi pământul și pe om, omul a mâncat carne și nu L-a întrebat pe Domnul.** Omul aducea jertfă Domnului, dar nu L-a întrebat pe Domnul. Domnul nu putea intra în pofta omului, căci omul poftea, și apoi mânca, căci păcatul s-a făcut poftă și a crescut în om. Când am făcut pământul cel de acum, omul a mâncat carne și n-a întrebat pe Domnul dacă îi dă voie să mănânce.

O, poporul Meu, cel mai bine este ca omul să-L lase pe Domnul să spună, căci cine spune întâi, acela a creat cuvântul și fapta cuvântului. O, când omul se face Dumnezeu, ce să mai facă Domnul? Israel, de bine ce a mâncat viață din cer, a voit apoi să mănânce moarte de vietate, carne a voit Israel. **Noe după ce a ajuns la capătul potopului, după ce Domnul i-a spus să iasă din corabie el și casa lui și toate animalele ce erau în corabie, după aceea a făcut jertfelnic și a jertfit animale pentru Dumnezeu. El a jertfit cu dragoste, dar cu dragostea lui din el, nu cu dragostea lui Dumnezeu în el. Nu i-am spus Eu lui Noe să aducă jertfă. Am luat dragostea lui și am spus în inima Mea: *«Să nu mai blestem pământul pentru pricina faptei omului, pentru că plăsmuirile gândului omului sunt plecate spre rele din tinerețile lui»*.** Am zis în cugetul Meu să nu mai pierd, să nu mai nimicesc toate viețuitoarele precum am făcut. Cugetul lui Noe s-a plecat spre a jertfi animale după ce a trecut potopul, și dacă așa am văzut, am lăsat tot așa ca și până în potop, că omul Mi-o luase înainte și folosise tot jertfa lui. Așa și Israel, de bine ce ajunsese în Canaan a luat și a adus jertfă lui Dumnezeu, dar fără să-i spună Dumnezeu. Ce să-i mai spună Dumnezeu omului care își alege ce să facă? **De aceea zice Scriptura că jertfa plăcută Mie este duhul umilit.**

… Israele, Israele, fii deștept, tată, că ai înaintea ta plata omului care a voit ca el. Israele tată, duhul cel umilit primește de la Domnul, și nu aduce Domnului. Duhul omului umilit aduce Domnului ceea ce-i cere Domnul să aducă. Omul umilit aduce ascultare. Omul umilit așteaptă pe Domnul. Omul umilit nu ia îndemn din sine. Acesta este un duh umilit și nu altfel. Cel umilit se roagă pentru voia Domnului în el, așa cum am învățat Eu pe ai Mei să se roage, că așa i-am învățat să spună: ***«Facă-se, Doamne, voia Ta, precum în cer așa și pe pământ».***

O, Israele, mângâierea Mea de șapte veacuri! Pe pământ e ca pe pământ, nu e ca în cer. Copilul Meu, Eu când am venit din cer pe pământ, a trebuit s-o iau de la pământ, nu de la cer. Am făcut ca pe pământ și M-am pus jertfă pe cruce, ca pe pământ, nu ca în cer. Am făcut voia omului, ca pe pământ. Am judecat voia omului, asta am făcut prin jertfa Mea de pe cruce. Noe plăsmuia în gândul lui să mănânce carne, să bea vin, iar Eu i-am încuviințat așa cum a voit el, și cu mare smerenie am adăugat și voia Mea lângă voia lui, că așa i-am spus: ***«Mănâncă tot ce se mișcă și ce trăiește, precum v-am dat Eu toată iarba verde».*** Eu dădusem omului, dar omul își dăduse și el. I-am amintit lui Noe ce am dat Eu omului spre hrană, dar voia lui Noe a fost mai întâi, și apoi i-am amintit și de rânduiala Mea.

O, Israele, Israele, cugetul omului și plăsmuirile cugetului sunt aplecate spre rău din tinerețile omului, de la început, fiilor. **Dar vine, tată, vremea omului nou, vine, și a și venit, căci Eu am venit.** Am venit și în trup, de M-am dat jertfă ca pe pământ, de M-am dat hrană omului, ca să înțeleagă omul ce trebuie să mănânce. **Am venit și în duh, și iată, Mă fac mană cerească, Mă fac cuvânt, și în curând Mă voi face saț îndestulat întru mâncare nestricăcioasă, venită din cer pe pământ.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-1995

***

Omul vrea carne, nu vrea cerul. **Omul zice că Ilie proorocul a mâncat carne și s-a dus la cer. Dar tu, omule care spui așa, tu nu știi de unde a mâncat și ce fel de carne a mâncat Ilie prin corbii Mei.** (*Vezi selecția tematică: „Enoh și Ilie”, - și pe edocr; jumpshare; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Omul se rătăcește cu Scripturile în mână și nu caută în ele mântuirea, nu caută să se uite bine în oglindă. Eu vreau să-i dau omului înapoi viața, și omul nu caută spre Mine, dar am ieșit Eu spre el, și să stai, poporul Meu, să stai bine în lucrul tău cu Mine, că am, fiule, de împlinit cu tine cele din urmă Scripturi. Israele, Israele, să crezi, fiule, în Scripturi, că nimic străin n-am adăugat azi ție prin învățătura Mea cea proaspătă, nimic în afară de cele scrise în Scripturi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-1996

***

O, poporul Meu creştin, omul de pe pământ nu se mai satură de necredinţă, iar **Eu sunt cu cei ce cred în Mine şi Mă arăt lor şi grăiesc lor, aşa cum am făcut acum două mii de ani în ziua învierii Mele şi după aceea mereu peste cei credincioşi.** Omul crede în învierea Mea, şi pentru ea îşi face sărbătoare lui, nu Mie, Celui înviat. Oamenii se adună în sărbătoare de înviere a Mea şi ciocnesc pahare cu băuturi ameţitoare şi ucid păsări şi animale în săptămâna patimilor Mele şi fac mâncăruri de multe feluri şi fac bunătăţi păgâneşti şi zic că sunt obiceiuri creştineşti şi, mâncând şi bând şi desfătându-se cu trupul, se sărbătoresc pe ei, nu pe Mine. Pe Mine numai creştinii ştiu să Mă sărbătorească.

O, poporul Meu, nu sunt obiceiuri creştineşti aceste obiceiuri care sunt serbate de oameni în amintirea învierii Mele. Dar ce sunt aceste obiceiuri? **Ele sunt obiceiuri păgâneşti, pe care păgânii le serbau împotriva amintirii zilei Mele de înviere.** Creştinii nu serbau cu mâncări şi cu băuturi şi cu desfătări. Ei serbau cu zile de umilinţă sfântă, de bucurie sfântă şi adevărată, de mângâiere sfântă peste ei, şi nu-şi pregăteau mâncări şi pofte. Ei îşi pregăteau sufletul şi trupul pentru Mine, şi se bucurau cereşte pe pământ. Păgânii nesocoteau amintirea zilei Mele de înviere, serbând învierea Mea în pofte, în mâncăruri păgâneşti şi în obiceiuri trupeşti ca şi azi, poporul Meu, că păgânii sunt cei ce nu trăiesc creştineşte înaintea Mea. Iar cei ce trăiesc cum i-am învăţat Eu, aceia se numesc creştini după numele Meu cel din cer. Eu la ucenicii Mei

nu le-am spus să se aşeze la mâncat şi la băut în ziua învierii Mele, ci le-am spus aşa: ***«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer şi pe pământ, şi vă dau şi vouă putere să mergeţi şi, mergând, să învăţaţi toate neamurile botezându-le în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi învăţându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă să le păziţi; şi iată, Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Cel ce va crede şi se va boteza se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi. Cei ce vor crede, demoni vor scoate din oameni, în limbi noi vor grăi, şerpi vor lua în mâini şi nu-i vor vătăma, bolnavi vor scula din pat, punând mâinile peste ei ca să-i facă sănătoşi în numele Meu»***. Aşa le-am spus Eu după învierea Mea celor credincioşi, şi aceştia sunt creştinii, iar cei ce mănâncă şi beau şi se desfată în ziua învierii Mele, aceia sunt cei ce slujesc trupului şi poftelor trupului şi obiceiurilor păgâneşti.

Nu se potriveşte sărbătoarea învierii Mele, nu se potriveşte la lume, că lumea se serbează pe ea, nu pe Mine. Lumea îşi serbează împătimirea ei şi bucuria ei împătimită de cele ale trupului, căci ce este din trup, trup este şi slujeşte trupului, dar ce este din Mine, Duh este şi slujeşte Duhului Sfânt, din Care este născut.

M-am uitat în toate locaşurile de închinare de pe pământ, căci Eu sunt pretutindeni. M-am uitat în săptămâna patimilor Mele. Se duceau mamele cu copiii la împărtăşit, şi scris este: ***«Să nu te rogi lui Dumnezeu cu capul descoperit dacă eşti parte femeiască»***. Dar se duc la împărtăşanie fete mici şi mai mari cu capetele descoperite, cu îmbrăcăminte bărbătească, fără zi de post, fără haina sufletului, fără haine creştineşti se duc; se duc râzând, se duc gândindu-se la lucruri fără de viaţă, că n-are cine-i învăţa ce este viaţa ca să fie copilul aşa cum am fost Eu cât am fost copilaş, şi apoi mai mărişor, şi apoi la vârsta patimilor Mele pentru lumea cea fără de viaţă. Numai de plâns este pentru lume, numai de plâns. Chiar şi lumea care are obiceiul să meargă la biserică, numai de plâns e pentru lume, numai de plâns. Lumea râde în ziua serbării învierii Mele, râde şi petrece şi nu se umileşte pentru cele ce am suferit Eu pentru ea. Omul n-ar trebui să râdă. Omul ar trebui să se întoarcă la viaţa Mea ca să ştie ce are de făcut.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, din 27-04-1997

***

O, poporul Meu, numai cu tine M-am putut înţelege la venirea Mea cea de a doua, numai cu tine, Ierusalime, şi de aceea te-am numit Eu pe tine Ierusalim. Am intrat în tine cuvânt aşa cum am intrat trup în Ierusalim. Am intrat cu tine în lume, fiule, şi **pe tine te-am numit calul alb, pe care şade Cuvântul lui Dumnezeu**, dar oamenii nu înţeleg Scriptura. (*Vezi selecția tematică: „Calul alb apocaliptic” - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Scribd; Google Drive; archive.org; Issuu; pubhtml5; n.r.*) Nici omul bisericii din lume, nici el n-o înţelege. El înţelege din ea să mănânce carne, *„aşa cum a mâncat apostolul Petru“*, zice el.

Omule al bisericii, am să-ţi trimit carte prin fiii cuvântului Meu şi am să-ţi tălmăcesc limbile Duhului Sfânt, care sunt scrise în Scripturi, că tu cauţi numai carne în Scripturi, nu cauţi Duh Sfânt. De ce nu cauţi pe Duhul Sfânt? De ce nu cauţi sfinţenia în Scripturi? Fă şi tu ca Toma, ia şi pipăie cuvântul Meu, că Eu am putere ca un Dumnezeu viu să Mă fac cuvânt din cer peste pământ.

Ies cu cei credincioşi înaintea ta, lume fără de credinţă. Eu sunt cu cei ce cred în Dumnezeu şi în lucrările lui Dumnezeu peste pământ. O, oamenilor fără de cale, Eu sunt calea. Căutaţi-Mă cu inima smerită. Veniţi la cina Mea. **Veniţi la cuvântul Meu, căci cuvântul Meu este pâine din cer. Scris este că omul nu poate trăi numai cu pâine, ci şi cu orice cuvânt care iese de la Dumnezeu.**

Oamenii bisericii zic că sunt demon, şi iată ce le zic acestora: Cel numit de voi demon, Acela este Domnul Iisus Hristos, pe Care voi Îl prigoniţi aşa cum Îl prigonea Saul numindu-L demon. De ce Mă prigoniţi? Eu sunt Hristos, Cuvântul Tatălui. Întrebaţi-Mă cine sunt, şi Eu vă voi răspunde. Voi coborî semne peste voi, căci cei necredincioşi vor avea parte de semnele Mele şi vor fi pipăiţi de semnele Mele aşa cum Toma a pipăit semnele oamenilor puse pe trupul Meu cel răstignit. **Nu voi mai sta la masă cu voi**, căci scris este: ***«Cu cei necredincioşi nu voi prânzi»***. Cine nu lasă cuvântul Meu să se împlinească, cine nu vrea să se împlinească Scriptura, acela se ascunde sub necredinţă. Dar Eu sunt blând şi smerit cu inima, şi nu voi fi Eu acela care-şi va cere dreptatea, nu Eu, ci cuvântul Tatălui, care este în Mine, acela vă va cere răspuns pentru necredinţa voastră. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica a doua după Înviere, a sfântului apostol Toma, din 04-05-1997

***

Stau în mijlocul poporului Meu credincios și Mă fac cuvânt din cer și tălmăcesc Scripturile Mele, ca nimeni să nu poată spune că n-a știut ce am spus Eu atunci și acum. Sunt gata să Mă las descoperit în toată slava Mea (*Vezi selecția tematică: „Slava Domnului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Scribd; Archive.org; Google Drive; issuu; pubhtml5; joomag, n.r.*), dar cei ce au pus mâna pe cheile împărăției cerurilor, au pus sub obroc Scripturile venirii Mele cea de a doua, și fac și aceștia ca vierii care n-au primit pe stăpânul viei, dar Stăpânul viei vine, că a sosit culesul, și va fi cules tot rodul cel bun, iar nerodirea se va alege deoparte, cu fiii ei. **Cuvântul Meu este culegătorul rodului său,** iar cel ce este de la Dumnezeu, va asculta cuvântul Meu și va crede, și va fi cules. Amin.

O, omule al bisericii, iată, cuvântul Meu este adevărul. Am spus că-ți voi trimite carte prin fiii cuvântului Meu și îți voi tălmăci Scripturile, limbile Duhului Sfânt care au scris Scripturile prin oameni sfinți. Vin să te întreb de ce nu cauți Duh Sfânt în Scripturi? Cel ce nu voiește să fie sfânt cu duhul și cu trupul, acela calcă poruncile Mele, acela tălmăcește Scripturile după a lui socotință, și unul ca acela găsește în Scriptură să mănânce carne, iar Eu am zis: ***«Ferice de cel care nu se sminteşte întru Mine, întru cuvintele Mele».*** Am zis pe vremea trupului Meu: ***«Nu este nimic din afară de om care intrând în el să poată să-l spurce. Dar cele ce ies din om, acelea sunt care îl spurcă».*** **Iată, această Scriptură o răstălmăciți voi, oameni ai bisericii; aceasta și altele ca aceasta**. Așa găsește omul prilej de sminteală în voi, și de aceea zice Scriptura că sunteți călăuze oarbe. Ce să învățați voi pe oameni de Mine dacă nici voi nu credeți în Mine? Veniți la poarta cuvântului Meu și nimeni nu e mai necredincios ca voi. Voi vorbiți cel mai urât, voi vă dați cei mai tari, cei mai mari, dar voi nu căutați Duh Sfânt. Ziceți că Eu sunt demon, că Eu sunt îngerul întunericului. O, dacă aş fi îngerul întunericului v-aş învăța întunericul prin acest cuvânt, dar Eu vă învăț lumina Tatălui Meu. **Dar iată, voi sunteți cei ce învățați pe oameni întunericul și le ziceți că ce intră în gură nu spurcă pe om și că toate bucatele sunt curate. Iată, scriu carte pentru voi și vă spun că bucatele nu sunt carne. Bucatele sunt bucate și carnea e carne. Bucatele sunt ceea ce am spus Eu de la început să mănânce omul,** iar ceea ce mănâncă omul, își ia singur, nu-i dau Eu, că Eu i-am dat, și omului nu i-a plăcut și a mâncat carne, și când am văzut așa, ce puteam să-i mai fac omului? Nu puteam, așa cum nici cu voi nu pot, nici cu voi, cei care ziceți că sunteți slujitorii lui Dumnezeu. Nici cu voi nu pot, nici în voi nu pot să Mă sfințesc. Voi fugiți de cuvântul care vine cu Mine din Tatăl și care dă viață oamenilor. Cuvântul Meu este adevărul. De ce nu-l luați ca să-l puneți peste oameni și ca să le dați viață din viața Mea? Dar voi le dați viață din viața voastră, iar voi sunteți păcătoși. O, de ce nu vreți voi mântuirea oamenilor așa cum am voit-o Eu? Eu n-am făcut ce faceți voi. Voi stați ascunși de oameni, și când ieșiți la ei vă dați slujitori ai Mei și stăpâni pe oameni. Mă retrăgeam și Eu dintre oameni și dintre ucenicii Mei și Mă ascundeam să Mă rog

Tatălui Meu pentru ai Mei, și apoi veneam iar în mijlocul oamenilor cu cuvântul vieții veșnice. Dar voi când stați ascunși de oameni vă duceți și vă desfătați și mâncați și beți, și nu faceți ce am făcut Eu, Care plângeam la Tatăl pentru om.

De ce nu primiți cuvântul Meu? Oare, pentru că fiii cuvântului Meu sunt mici și fără rang? Dar nu știți voi Scriptura care spune că ***«Dumnezeu este în sfatul drepților»?*** Acolo vă temeți voi de frică? Acolo unde nu este frică? Acolo, unde Eu sunt în sfatul drepților? Scris este în Scripturi: ***«Domnul a privit din cer peste fiii oamenilor ca să vadă dacă este cel ce înțelege, cel ce caută pe Dumnezeu, dar toți oamenii s-au abătut și s-au făcut netrebnici până la unul. Dar vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea, toți cei ce mănâncă pe poporul Meu ca pâinea, că Eu sunt nădejdea săracului, dar voi ați rușinat sfatul săracului și v-ați temut de frică acolo unde nu este frică».*** O, de omul rău și păcătos nu vă este frică, dar de omul care trăiește în voile Mele, de acela vă e frică. O, sunteți fricoși și v-ați pus paravan pe câțiva preoți despre care ziceți voi că sunt buni și cerești pe pământ, și apoi ziceți că sunteți cu Mine, dar și pe aceștia i-ați forțat să lovească în cuvântul adevărului, care vine cu Mine în vremea aceasta, vine cuvântul ca să judece fărădelegea de pe pământ, căci așa am spus: ***«Nu Eu, ci cuvântul vă va judeca».***

Vă scriu carte și vă spun să nu mai răstălmăciți Scripturile Mele. Ele sunt ale Mele și ale celor ce le iubesc pe ele făcând voia Mea, care este scrisă în Scripturi. Am zis că: ***«Nimic din afară de om nu spurcă pe om intrând în el».*** Și ce este această Scriptură? Iată, vin tălmăcitor în casa Tatălui Meu și citesc încă o dată și încă o dată din Scripturi și tălmăcesc: cele din afară de om care intră în om, acelea nu sunt omul, și sunt din afara lui, nu din el. Acelea intră din afară și se întorc tot în afară pe calea pântecului. Calea pântecului este pentru cele din afara omului care ies din om tot pe calea pântecului, bucatele fiind toate curate, dar ceea ce iese din om, iese din inimă și spurcă pe om. Inima spurcată de păcat dă din ea cele rele ale ei, dă din ea cugete rele: desfrânări, ucideri, hoții, lăcomii, viclenii, înșelătorii, minciuni, pizme, trufii și ușurătate, și toate acestea spurcă pe om, spurcă duhul și trupul omului, căci ies din om, și nu vin din afara lui așa cum vin bucatele pe calea pântecului și ies din om pe aceeași cale. Și de ce am spus Eu așa în ziua aceea când am spus? Am spus pentru cei ce se dădeau sfinți în casa Tatălui Meu, pentru cei ce se credeau curați prin spălare cu apă pe mâini, dar în ei cugetau să Mă ucidă și să pună la întuneric cuvântul lui Dumnezeu, care vădea fărădelegea lor. Am spus așa pentru omul fariseu care-și spăla partea cea din afară, iar cea dinăuntru o lăsa plină de lăcomie. Inima nu și-o spăla, ci numai mâinile, de teamă să nu cumva să intre ceva necurat în el. Pentru un așa om, mâna nespălată e mână necurată, după datina bătrânilor, porunci omenești care dau la o parte poruncile dumnezeiești desființându-le cu datinile date de oameni.

O, de ce am spus Eu că bucatele sunt toate curate? O, mare este acest adevăr. Nimic pe pământ nu poate săvârși păcat, în afară de om. Omul cel dintâi între făpturi a săvârșit păcatul, și prin om s-a întâmplat căderea și a făpturii și a firii. Numai omul era mare, numai el era pus stăpân peste toate cele făcute de Dumnezeu. Omul este cel ce poate sfinți și prețui, și tot omul este cel ce poate spurca sau poate disprețui, și de aceea am spus că nimic din afara omului nu poate spurca pe om dacă intră în el. **Dar când am spus, era vorba de bucate, de spălarea mâinilor înainte de masă, de mâinile care se numesc spurcate dacă nu sunt spălate după datina oamenilor.** Și iată ce face omul bisericii! În loc să învețe pe cei mulți, care trăiesc în necurățiile inimii lor, omul bisericii răstălmăcește Scriptura și nu se teme de cuvântul care va judeca pe cel ce nu înțelege.

Vin preoți și arhierei la poarta cuvântului Meu, vin să-și arate înțelepciunea cea din Scripturi și zic că Eu i-am spus lui Petru că nimic nu e necurat din ce a binecuvântat Dumnezeu.

Dar Eu i-am spus lui Petru că toate câte Dumnezeu curățește, să nu le numească el spurcate. Petru era iudeu, și nu mâncase nimic necurat și spurcat, și nu înțelegea de ce glasul Meu de trei ori l-a îndemnat să mănânce cele ce nu se cuveneau a fi mâncate. Și pe când el nu se dumirea întru sine ce ar putea însemna vedenia de la Domnul, au venit bărbații trimiși de Cornelie sutașul ca să-l caute, iar Duhul Domnului i-a zis: ***«Iată, trei bărbați te caută și sculându-te, mergi cu ei și nu te îndoi, că Eu i-am trimis»***. Și s-a dus Petru la Cornelie, și le-a zis celor din casa lui: ***«Voi știți că nu se cuvine unui bărbat iudeu să se unească cu cel de alt neam. Dar Domnul mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat, și cu adevărat înțeleg că Domnul nu este părtinitor, ci în orice neam, cel ce se teme de El și face dreptate, este primit de El».***

Iată ce faci tu, omule al bisericii! Te încumeți să amesteci bucatele cu fãpturile. Apostolii Mei când au fost surprinși de iudei că mănâncă cu mâinile necurate și nespălate, nu aveau la masa lor carne, și aveau bucate creștinești și nu păgânești. De aceea am zis Eu aceste două cuvinte: „creștin“ și „păgân“, dar voi amestecați, și nu țineți seama așa cum a ținut Petru când a zis: ***«Dumnezeu mi-a arătat să înțeleg că El nu este părtinitor, ci în orice neam, cel ce se teme de El și face dreptate, este primit de El».*** Iată, cel ce nu se teme de Domnul, pe acela nu-l primește Domnul, că nici nu vine după Domnul unul ca acela, ci vine numai acela care se teme și face dreptate, și căruia Domnul îi iese în cale ca să-i dea după faptele lui. Așa să înțelegeți voi Scriptura, și nu cum vreți voi, oameni ai bisericii. Vă scriu carte, că văd că nu aveți înțelepciune chiar dacă stați pe masă cu Scriptura și cu ea învinuiți pe fiii dreptății și ziceți că ei opresc căsătoriile și întrebuințarea bucatelor, pe care Domnul le-a făcut ca să se ia cu mulțumire. Vin și cu această Scriptură în calea voastră și v-o tălmăcesc Eu; Eu și nu fiii cuvântului Meu, pe care voi îi prigoniți dintre voi; îi prigoniți cu faptele voastre cele rele pe care le faceți, căci ați făcut din locașurile sfințite de părinți, locașuri ale voastre, în care săvârșiți fărădelege și lăcomie și blasfemie, iar poporul Meu cel drept a fugit de voi, că scris este: ***«Fugi, poporul Meu, de cel ce lucrează fărădelegea înaintea Mea».*** Au fugit de voi copiii Mei, dar nu cum spuneți voi că s-au rătăcit. Voi sunteți cei ce ați rătăcit de la căile dreptății, de la ortodoxie și de la credință, și Eu am văzut din cer, de lângă Tatăl, și am venit cuvânt pe pământ ca să judec fărădelegea de pe pământ. Am venit, și Mi-am dat popor deoparte și lucrez prin el ortodoxie peste oamenii care nu mai au păstori, lucrez ca să nu piară credința cea dreaptă, să nu piară ortodoxia dintre oameni. Voi ziceți că fiii cuvântului Meu sunt rătăciți și că nu ascultă de voi și că nu se supun vouă. Dar voi ascultați de Dumnezeu? Voi vă supuneți voilor lui Dumnezeu? Ce am folosit Eu atunci când am venit și M-am supus mai-marilor de pe pământ care stăpâneau în numele lui Dumnezeu peste oameni? Ce au folosit ei dacă M-am supus lor? Și dacă nu M-am supus lor și voilor lor, M-au făcut eretic, M-au numit rătăcitor și rătăcit și M-au blestemat prin moarte pe cruce ca și pe cei blestemați de ei. Când apostolii Mei au fost rugați de mai-marii iudeilor să nu mai vorbească despre numele Meu, ei le-au răspuns că se cuvine să asculte de Dumnezeu mai mult decât de oameni.

O, oameni ai bisericii, nu veți putea birui cuvântul Meu și pe fiii cuvântului Meu. Ei sunt trimișii Mei spre voi și spre oameni, iar cei ce vor crede în Mine la propovăduirea Mea prin ei, se vor mântui de rele și de rătăcire și de minciună și de fărădelege și vor lua cuvântul Meu și îl vor pune peste ei, căci Eu sunt Îngerul Cel mare, Care am cosorul în mână și Îmi curăț via și Mi-o îngrijesc; la fel și pomii îi curăț și le dau creștere, căci scris este: ***«Eu sunt Păstorul oilor».*** Iată, nu voi sunteți păstorii oilor Mele. Eu sunt Păstorul lor, și scris este în Scripturi și în prooroci: ***«Lua-voi oile Mele din mâna păstorilor care le păstoresc, și le voi păstori Eu, iar pe păstorii care păstoresc, îi voi împiedica să mai păstorească. Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele și le voi cerceta, căci păstorii oilor sunt păstori necredincioși și n-au păzit turma».***

(*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*)

O, omule al bisericii, zici că fiii cuvântului Meu sunt mincinoșii despre care scrie în Scripturi că vor fi și vor opri căsătoriile și folosirea bucatelor pe care Dumnezeu le-a făcut să se ia cu mulțumire. Dar de ce zici tu așa? De ce nu te uiți bine care sunt cei ce seamănă cu această Scriptură? Cine este cel ce oprește căsătoriile? Ce înseamnă căsătorie? **Oare, tu ești cel ce împlinești legea căsătoriei de-l pui pe om să se căsătorească și apoi să-l faci preot slujitor pentru cele sfinte ale Mele și să-l pui păstor peste oameni? Ce înseamnă căsătorie? Oare, legea căsătoriei este pentru ca omul să se supună poftei trupului așa cum este astăzi căsătoria care a ajuns lege a desfrâului și a adulterului pe pământ?** Oare, prin legea căsătoriei puteți să-L înșelați pe Dumnezeu, Care a spus: ***«Fiți sfinți, precum Eu sunt sfânt.»?*** Oare, toți oamenii sfinți care au lăsat familii și pe femeile lor și s-au dat legii sfințeniei au oprit ei căsătoriile? Și dacă nu le-au oprit, de ce ziceți voi că fiii cuvântului Meu opresc căsătoriile? Iată, vă tălmăcesc ce înseamnă Scriptura aceasta. (*Vezi selecția tematică: „Taina omului și a femeii”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; issuu; pubhtml5; joomag; archive, n.r.*) Ea a fost rostită pentru poporul Israel care nu avea voie după legea iudeilor la unirea cu alte neamuri de pe pământ. Dar Eu am venit de la Tatăl și am spus că nu sunt părtinitor și că nici un om care slujește dreptății nu este spurcat sau necurat, ci este primit de Dumnezeu, și este creștin cel ce se teme de Domnul și face dreptate înaintea lui Dumnezeu. Oare, Eu dacă i-am făcut sfinți pe cei doi miri din Cana Galileii, am oprit căsătoriile și nașterea de fii? Ba au născut mulți fii pentru Dumnezeu cei doi miri din Cana.

Dar ce înseamnă căsătoria pentru om? **Dar ce înseamnă căsătoria pentru Dumnezeu? Căsătoria pentru om e una, și căsătoria pentru Dumnezeu e alta. Pentru om, căsătoria este naștere de fii ai oamenilor, iar pentru Dumnezeu este naștere de fii ai lui Dumnezeu.** Folosirea bucatelor, pentru om e una, și pentru Dumnezeu e alta, că scris este: ***«Cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă, și cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, dar toate să se facă pentru Dumnezeu, nu pentru om»,*** și când am spus așa, am vorbit despre creștini, nu despre păgânii care nu fac voia lui Dumnezeu. Scripturile sunt rostite pentru cei credincioși, nu pentru cei necredincioși când este vorba despre o astfel de Scriptură a căsătoriei și a folosirii bucatelor. Ba mai mult vă spun vouă: cel ce oprește azi căsătoria, este acela care calcă peste legea ei. Și cine nu calcă azi peste această lege? Nici un om nu mai este curat în căsătoria lui. Nici măcar preoții n-au voit să nu calce peste legea căsătoriei lor. **Ba, mai mult, prin căsătoria lor calcă legea lui Dumnezeu, legea sfințeniei unui slujitor al cerului. Și iată că biserica ta, omule al bisericii, nu este biserica Mea, ci este a ta; nu este turma Mea, ci este a ta, că dacă ar fi a Mea, ar face voia Mea, nu a ta.** Eu nu i-am despărțit pe cei căsătoriți, dar i-am unit pe amândoi cu Mine, i-am făcut un trup cu Mine pe cei doi, și le-am spus să nu fie despărțiți de Trupul și Sângele Meu, căci scris este: ***«Cine nu mănâncă și nu bea Trupul și Sângele Meu, nu are viață în el».***

O, câte dai tu să zici, omule al bisericii care te-ai sculat să stai împotriva adevărului, care este cuvântul Meu și care s-a făcut cuvânt înaintea ta! Zici că fiii cei născuți din cuvântul Meu care vine azi cu Mine pe pământ, zici că ei sunt prooroci mincinoși. **Dar ce este proorocul mincinos?** Iar și iar vă spun ceea ce v-am mai spus, oameni ai bisericii. **Proorocul mincinos este acela care vorbește în numele lui Dumnezeu și nu face faptele dreptății Domnului,** ci ajută mâinile făcătorilor de rele ca nimeni să nu se întoarcă de la necredința lor. Întrebați Scripturile și vedeți din ele ce înseamnă proorocul mincinos care povestește închipuirile inimii lui și nimic din cele ale Domnului, ducând pe poporul Meu cu minciuna. Și iată ce vă mai spun**: proorocul mincinos este acela care nu voiește să vin așa cum scrie în Scripturi că voi veni;**

este acela care minte și ascunde adevărul Scripturilor despre Fiul Omului Care va veni iar, căci Eu așa am spus: ***«Vin curând, fiți gata, vin curând! Privegheați întru venirea Mea!».*** (*Vezi selecția tematică: „Proorocul mincinos și ecumenismul”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; pubhtml5; joomag; Issuu; Archive; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din 18-05-1997

***

Omul din lume nu ascultă de Dumnezeu și nu-i place vorbirea cu Mine, că el are multe de vorbit și nu-i place vorbirea cu Mine și nu ascultă de Mine, așa cum nici Adam n-a ascultat ce i-a spus Dumnezeu, și a fost rău de el și de tot neamul omenesc. Dar voi, fiilor, să ascultați de Mine și să faceți ce vă spun și ce vă cer, că neascultarea nu e bună. Neascultarea rodește în om neascultare dacă omul o ia în el. Adam n-a ascultat nici în cer, nici pe pământ; nici în rai, nici în afara raiului. I-am spus în rai ce să mănânce și nu M-a ascultat. I-am spus în afara raiului ce să mănânce pentru neascultarea lui, și nici atunci n-a ascultat. Iată, și vouă vă spun: **mâncați cuvântul Meu și hrăniți-vă din roadele lui ca să fiți veșnici, fiilor, și să fiți ascultători și să luați plata ascultării de Dumnezeu**. Amin. Din toate cuvintele Mele să luați și să mâncați și să împărțiți veșnic între voi, dar din ale oamenilor să nu luați, ca să nu muriți ca oamenii, căci voi aveți laptele vieții, și Eu vă alăptez ca un tată bun și ca o mamă bună.

I-am spus lui Adam în rai, i-am spus ce să mănânce și cum să mănânce și n-a ascultat. I-am spus așa: ***«Iată, vă dau toată iarba cea verde care face sământă pe pământ, și tot pomul care are rod cu sământă în el».*** I-am spus lui Adam în rai: ***«Din toți pomii din rai poți să mănânci, iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci dacă vei mânca vei muri în ziua aceea».***

O, fiilor, ziua neascultării este moarte. Neascultarea este moarte, fiilor, căci în ziua când Adam a mâncat din cele oprite, a intrat în el neascultarea, care este moarte, fiule; a intrat moartea în el, și el s-a ascuns în el, iar când l-am scos din rai și l-am pus pe pământ, așa i-am spus: ***«Pentru că n-ai ascultat, blestemat va fi pământul pentru tine și cu osteneală să te hrănești din el, căci spini și pălămidă îți va rodi, și te vei hrăni cu iarba câmpului, și cu sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta, hrana ta, până ce te vei întoarce în pământul din care ești luat»,*** și l-am scos din rai ca să lucreze pământul din care fusese luat și făcut.

Adam a fost făcut din pământ, și pământul l-a recunoscut de stăpân pe cel făcut de Dumnezeu din pământ. Iar dacă Adam a căzut de la fața Creatorului său, a căzut și pământul sub blestem, căci din pământ a fost făcut Adam**. Dar nici a doua oară nu s-a supus Adam lui Dumnezeu, că n-a ascultat ca să mănânce ce-i spusese Dumnezeu, și omul a mâncat ființă vie. Omul a omorât ființă vie și a mâncat, și n-a ascultat ca să mănânce ce a spus Dumnezeu când a spus: *«Te vei hrăni cu iarba câmpului, și prin sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta»*.**
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei, din 25-05-1997

***

Iată, las cuvânt nou pe pământ. Vin nou, învățătură nouă las peste oameni: **cine părăsește mâncatul de carne și duhul cărnii și al lumii, cine părăsește băutura de la care vine desfrâul în om, unul ca acela poate vedea ce este înțelepciunea care vine de la carne și de**

la sânge, înțelepciunea firii omului, înțelepciunea care l-a despărțit pe om de Dumnezeu. Cine părăsește mâncarea și băutura păgânească de la care vin toate relele cele din om, acela va afla izvorul înțelepciunii și va ieși în întâmpinarea Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1997

***

... O, oamenilor, strigă duhurile îngerilor la voi! Ce mâncați voi? Ce beți voi? Ce mănâncă și ce bea sufletul vostru? Carnea și țuica v-au lăsat fără îngerași păzitori. Până când mâncați și beți? O, voi aveți și suflet, nu numai trup. De ce vă place pâinea îngerilor răi, pâinea cea amară? Îngerii răi vă îndeamnă să stați fără Dumnezeu, fără îngerii cei din cer. Cine bea țuică, acela nu mai are aproape pe îngerul păzitor, căci băutura este desfrânare. Ce altceva poate fi băutura cea tare? Ea este duh rău, și cu ea se hrănește omul cel nepăsător de suflet.

O, oamenilor, îngerii cei răi, care v-au depărtat de Dumnezeu, vă duc la pieire veșnică. Întoarceți-vă de la faptele voastre cele rușinoase și lepădați-le pe veci, și Domnul vă va primi prin pocăință. Luați cuvântul Domnului și veniți spre legile Domnului. Legea spune să nu ai alt dumnezeu, afară de Domnul Cel adevărat. Legea spune să nu iei numele Domnului în deșert, și să-ți amintești de ziua când Domnul S-a odihnit după ce le-a făcut pe toate, și pe tine, omule pentru care Domnul a murit și a înviat. Legea spune să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să nu lovești pe aproapele tău pentru cele ce sunt ale lui. Întoarceți-vă, voi, cei căzuți de la Dumnezeu, și Domnul vă va primi prin spălare și prin pocăință. Amin, amin, amin.

... Iar tu, popor credincios în Domnul, îndreaptă-l pe cel greșit, că nu-i de ajunsă numai iertarea. Nu mai sunt apostoli cu putere cerească pe pământ, că toți iubesc carnea și băutura și curvia și necredința cea pentru venirea Domnului. Luați cuvântul Domnului și suflați-l până la toate marginile, că noi, îngerii, lucrăm prin voi și vă ajutăm și împlinim cuvântul Domnului cel către voi trimis. Fiți sământă sfântă pe pământ, ca să răsară pământ nou din sământă sfântă, iar cu păcatul să nu vă încercați, că păcatul l-a scos pe om din rai. Ajutați pe cei ascunși în ei cu păcatul, dar luați seama la voi înșivă, urând păcatul și trăgându-l pe om din iad. Cine nu-și spune păcatul, aceluia trebuie arătat păcatul cel dinăuntru. Nu se poate să umble cineva cu păcura și să nu se mânjească, dar îngerii vă șterg pe voi, căci fiecare doctor se murdărește pe mâini când sparge buba cea coaptă în om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1997

***

Fiilor, fiilor, ce este carnea și cine a făcut-o și cine o crește ca să fie? O, fiilor, ce am spus Eu să mănânce omul? Ce am spus Eu să mănânce animalele și păsările cerului și vietățile toate, pe care Eu le-am pus între cer și pământ ca să trăiască? Eu nimănui nu i-am spus să mănânce carne sau să fie carne de mâncat. Eu i-am dat omului spre hrană iarba care face sământă și tot pomul care are rod cu sământă într-însul, iar celorlalte vietăți le-am dat ca hrană iarba verde. De ce oamenii mănâncă animale și păsări și vietăți? De ce animalele și păsările și vietățile se mănâncă unele pe altele și pe oameni? De ce nu mănâncă ce le-am dat Eu ca hrană? De ce, oare? Cine poate să-Mi răspundă? O, este, oare, cel ce-Mi va răspunde? Eu, Domnul, îi poruncesc să-Mi răspundă.

Eu sunt Cel ce aud orice glas, așa cum am auzit glasul lui Abel, care striga la Mine din pământ. Acest copil al lui Adam a vărsat sângele mielului cel adus ca jertfă a inimii lui înaintea

lui Dumnezeu. Eu am luat jertfa inimii lui, jertfa iubirii lui către Mine, dar sângele mielului jertfit a făcut miros de sânge pe pământ, și apoi sângele lui Abel a însemnat pământul cu sânge de om, și iată, carnea și sângele nu trag cu moștenirea împărăției cerurilor.

Fiilor, fiilor, ce este carnea și cine a făcut-o și cine o crește ca să fie? De ce mănâncă oamenii carne? De ce mănâncă animalele carne? De ce se mănâncă, fiilor, carne? De ce carnea mănâncă carne? De ce nu se mănâncă ce am lăsat Eu spre mâncare? Cine poate să-Mi răspundă? Eu sunt Cel ce aud pe cel ce-Mi răspunde.

O, unde ești, făptura Mea? Omule cel întâi zidit, răspunde-Mi! Răspunde-Mi, ca să audă tot neamul omenesc că Eu sunt Dumnezeul celor vii și al celor adormiți. Răspunde-Mi, tu, cel zidit de mâna Mea din pământ! Amin, amin, amin.

– Iată-mă, Doamne. Cine poate sta împotriva cuvântului Tău? Este, oare, cel ce poate să-Ți răspundă în afară de mine? Eu sunt omul cel întâi zidit; zidit de mâna Ta și de iubirea Ta. M-ai zidit din cuvânt și din iubire și din pământ, și m-ai numit om. Nu m-ai numit carne, și m-ai numit om. Eu sunt cel ce am păcătuit împotriva Ta și a mea, iar Tu erai Cel Preaînalt. Tu ești Ziditorul meu și a toate cele văzute și nevăzute care înseamnă Dumnezeu, dar eu m-am făcut fur prin nesupunere. Mi-ai dat tot ce ai creat Tu pentru mine, dar eu am râvnit la ale Tale, Doamne. Tu erai Cel Drept și n-ai ascuns de mine pe cele ale Tale, și le-ai pus în mijlocul raiului, ca să fie ale Tale, nu ale mele; ca să fie semnul Tău în calea mea, ca să fii Tu cu semn înaintea mea mereu, iar eu să am voie liberă și cu ea să Te iubesc și să fiu iubirea Ta, și Tu să fii iubirea mea în toate ale mele, și ca să fiu al Tău, și nu al meu. Dar eu m-am înălțat. O, cum de m-am înălțat? Nu mai era nimeni pe pământ peste care să mă înalț. M-am înălțat împotriva Ta, Doamne. Am voit să fiu ca Tine și mai mult ca Tine. M-ai așezat în raiul cel din Eden și mi-ai dat mie tot ce ai făcut pentru om, și eu m-am semețit cu gândul că sunt mare peste toate și mi-am zis: **„Sunt Dumnezeu și stau pe scaunul lui Dumnezeu".** *Din pricina frumuseții mele inima mea s-a îngâmfat și prin trufia mea mi-am pierdut ascultarea și înțelepciunea, după cum este scris în Scripturi despre fapta mea, despre trufia inimii mele în raiul cel din Eden. Tu când ai văzut că mi-am făcut înțelepciunea mea din trufia mea, ai avut grijă de viața mea și mi-ai spus cu poruncă:* ***«Din toți pomii raiului poți să mănânci, iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca, vei muri negreșit».***

Eu am umblat cu semeție de sine înaintea Ta, Doamne, și am spus taina Ta femeii pe care am numit-o femeie și am numit-o carne din carnea mea și os din oasele mele, și am zis că este a mea. N-am voit să fiu al Tău cu tot ce este al meu, cu tot ce aveam de la Tine făcut și dat, și m-am smuls din Tine și m-am alipit de femeie cu inima mea. Edenul era grădina Ta, nu era a mea, dar în inima mea s-a încuibat nelegiuirea mea cea din trufia inimii mele născută. Când eu am spus către femeie porunca Ta să nu mâncăm din pom, femeia cea din carnea mea s-a făcut din carne poftă, și gândul ei a lucrat prin pofta ei, și îngerul cel frumos a lucrat pentru femeie prin trupul șarpelui care se încolăcise pe pomul cel cu roade oprite pentru mâncat. Acesta a îndemnat pe femeie să mănânce, că nu va muri, ci ***«li se vor deschide ochii și vor fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul».*** *Șarpele s-a făcut semn rău în calea omului prin pofta omului, prin semeția omului, căci Tu le stai împotrivă celor ce se semețesc în cugetul inimii lor, Doamne, Creatorule a toate, și ai pus dușmănie între șarpe și om, și iubirea a început să plângă în Eden, și firea plângea și ea pentru căderea omului, căci omul s-a făcut carne și fire stricăcioasă, Doamne, iar carnea la carne trage, și carnea este pentru moarte, nu pentru Dumnezeu.*

Ce este carnea? Iată întrebarea Ta, Doamne. Cine este cel ce a făcut-o? Eu sunt cel ce-Ți răspund. Eu sunt cel ce am făcut din lucrul mâinilor Tale carne și fire stricăcioasă, că am greșit înălțându-mă, și apoi am greșit neascultând porunca Ta să nu mănânc din ce este al Tău și nu al meu, și apoi am greșit lăsându-mă supus de femeie, și apoi am greșit rămânând de partea ei și nu de partea Ta, Doamne. Eu sunt rădăcina omului cel supus cărnii și firii stricăcioase, dar Tu ești din cer rădăcină a omului care voiește să se nască din moartea și din învierea Ta dintre cei morți.

Ai venit din cer acum două mii de ani, ca să lucrezi să-l sui pe om la locul de unde eu am căzut. Ai stat nemâncat patruzeci de zile și patruzeci de nopți pentru mine, cel care am mâncat fără voia Ta din ale Tale, păcătuind cu semeția și cu neascultarea mea de Dumnezeu. Patruzeci de zile și patruzeci de nopți n-ai mâncat, și Te-ai lăsat ispitit de duhul cel rău mai mult decât m-am lăsat eu, dar ispita lui a fost biruită în trupul Tău. Ai biruit Tu ce trebuia să biruiesc eu. Eu am înființat pe duhul rău, iar Tu i-ai strivit puterea prin smerenia Ta și prin ascultarea Ta de Tatăl Tău. Ai plâns cu lacrimă dumnezeiască patruzeci de zile pentru mine, că Tu pe mine mă cauți de șapte mii de ani. În orice om voiești să mă afli, că Tu mă voiești așa cum am fost mai înainte de semeția mea. În orice om mă voiești așa cum am fost când m-ai așezat la începutul meu în raiul cel din Eden.

Iată-mă, Doamne, căci pentru învierea mea ai venit între oameni ca să mori ca omul și să intri după mine în locuința morților în care am intrat cu lacrimi pe obraz pentru tot ce am făcut împotriva Ta, Doamne. Te-am așteptat atâta vreme să vii după mine. Și acum Te aștept să vii pentru tot omul care a murit prin faptele mele cele rele, pe care le-am făcut în raiul cel din Eden. Poporul Tău cel de azi este cărare a venirii Tale, că vei veni curând, curând, și cu Tine vor veni toți cei adormiți întru Tine, întru nădejdea venirii Tale cea de la sfârșitul veacurilor, Doamne și Răscumpărătorule și Fiule al Tatălui ceresc.

Iată-mă, Doamne. Sunt în venirea Ta și îi spun neamului omenesc că nu trebuie să mănânce omul carne, și nici o vietate nu trebuie să mănânce carne. Eu sunt omul cel întâi zidit și am greșit pentru tot neamul omenesc care a greșit prin mine.

Mărturisesc păcatele mele cele din Eden. Cunoașterea este a lui Dumnezeu, nu este a omului, iar eu am greșit atingându-mă prin femeie de cele ale lui Dumnezeu, și luând și mâncând prin femeie.

Eu sunt făcut din pământ român, și sunt român, și sunt omul cel întâi zidit din pământul cel întâi ivit din apă la facerea cerului și a pământului.

Doamne, fie voia Ta peste pământul român, precum a fost la începutul pământului. Duhul meu plânge pentru toată stricăciunea care s-a așezat peste pământ prin neascultarea mea cea de la începutul meu. Duhul meu așteaptă venirea Ta, Doamne, Fiule al Tatălui și Fiule al omului, Care vii cu taina nestricăciunii omului, pe care eu am pierdut-o pentru mine și pentru fiecare om. Dar Tu ești Răscumpărătorul Care vii, și nu este om să pătrundă pe Dumnezeu, Cel ce este și Cel ce vine, Cel ce a murit și a înviat pentru fiecare om.

Iată-mă, Doamne, că m-ai chemat, și am venit la cuvântul Tău, că Tu ești Dumnezeul meu. Fericit este omul care ascultă pe deplin de glasul lui Dumnezeu.

Doamne, curăță-mă de vina mea, care a căzut peste tot neamul omenesc, că am ieșit cu ea în fața cerului și a pământului, ca să vină apoi împlinirea făgăduințelor venirii Tale pe

pământ, în lucrare de cer nou și de pământ nou pe pământul român pe care Tu stai și cuvintezi cuvântul venirii Tale, chemând toate neamurile pământului înaintea Ta, pentru ziua cea mare a răscumpărării. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu de azi, omul cel întâi zidit Mi-a răspuns și a venit când l-am strigat. Vino și tu în taina cuvântului Meu și stai în ea, că tu ești rodul cel văzut al tainei cuvântului Meu și ești așteptat de omul cel întâi zidit și de toți urmașii lui. Eu sunt Cel ce pe toate le-am adus din neființă la ființă atunci când le-am creat. Nu le-am creat ca să se mănânce unele pe altele. Nu le-am zis să fie carne de mâncat unele pentru altele. Vreau să repar stricăciunea pe care Mi-a făcut-o omul cel întâi zidit, și după el tot omul cel ieșit din om. Vin și vărs din Duhul Sfânt peste duhul oamenilor, iar tu, poporul Meu, ești unealta cu care-Mi lucrez lucrarea cea pentru împlinirea venirii Mele și a făgăduințelor Mele pentru răscumpărarea trupurilor. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 01-03-1998

***

Voiesc să las prin voi o taină înțeleasă peste pământ: cine mănâncă carne bea și vin, iar cine nu mănâncă carne nu bea nici vin. Aceasta este deosebirea între cei sfinți și cei păcătoși.

Fiilor, luați în voi sfințenia întreagă, căci cine nu mănâncă carne nu bea nici vin. **Vinul este sângele Meu numai în potir, fiilor, amin, iar ce este în afară de aceasta este de la diavolul.** Toată băutura amețitoare este de Mine blestemată, că Mi-a nimicit neamul oamenilor. Sunt plin de durere, că vinul a rămas neblestemat, și omul se îmbată de vin, și se îmbată și cei ce cred în cuvântul Meu, și se îmbată de vin slujitorii bisericii, nu numai de alte băuturi. Fiilor, e plagă mare peste oameni carnea și vinul, dar Eu, Domnul, voi lua acestea de la oameni, căci acestea trag pe om la despărțirea de Dumnezeu. **Omul care mănâncă carne și bea vin, acela nu are înțelepciune din cer și nu are sfințenie în cuget și în trup și în inimă.**

Fiilor, fiilor, iată ce am spus Eu peste voi: fiți vii! Nimeni din cel ce este viu să nu calce peste viața din el, căci Trupul și Sângele Meu pe care l-am dat celor sfinți în vremea trupului Meu i-a sfințit pe cei sfinți, iar pe Iuda l-a omorât.

Fiilor, fiți vii, fiți sfinți. Învățătura Mea are în ea viață veșnică. **Învățătura Mea este împărăția Mea cu oamenii pe pământ.** Învățătura Mea este venirea Mea. Amin, amin, amin. (*Vezi selecția tematică: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut”, - și pe jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu peste soborul de la ieslea cuvântului, din 16-08-1998

***

Îmbătați-vă de dor, fiilor numiți de Mine popor al venirii Mele, că Eu vin pentru cei plini de dor. Omul se îmbată de vin, dar vinul este șarpe, și voi știți taina Mea cu voi. Omul a făcut din vin șarpe. Omul dă vina pe Mine când bea vin, că zice că Eu am binecuvântat vinul. **Nu, omule!** Vin împotriva ta și spun: nu! Eu am binecuvântat paharul Meu, nu paharul tău, iar în paharul Meu este suferință, nu vin, ci este Sângele Meu. Poți tu să faci din vin Sângele Meu? Nu poți. Taci dacă nu poți. Taci și nu mai păcătui împotriva tainelor Mele care nu sunt de pe pământ, ci sunt din cer. Dar n-ai văzut tu ce a pățit Noe dacă a făcut vin? Iată, vinul este șarpe, și tu zici că acest șarpe este sfânt. **Sfânt este numai Sângele Meu, căci Eu am făcut din vin sânge, iar tu faci din vin păcat**; faci veselie, nu suferință; faci moarte, nu viață, căci scris este: ***«Vinul veselește inima omului».***

O, fiilor învățați de Mine, iată, din vorbirea Mea între Mine și voi dau omului înțelepciune. O, de ar lua omul înțelepciunea cuvintelor ca să trăiască și să fie viu în vecii vecilor! O, fiilor, omul este nepăsător, dar cutremur cerul ca să curgă din el cuvântul Meu peste pământ și peste omul care stăpânește pământul zicând că e al lui pământul. Iată, Eu când răscumpăr pentru Mine pământul petecuț cu petecuț, Mă trudesc să-i plătesc omului pământul, căci vreau să fie al Meu pământul, fiindcă Eu l-am făcut, nu omul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra a Postului Mare, a sfântului Ioan Scărarul, din 21-03-1999

***

– O, fiilor, toate sunt scrise în Scripturi, dar omul se face că nu le știe. Așa face omul și cu cuvântul Meu cel de azi, pe care Eu, Domnul, îl scriu pe pământ prin mânuțele voastre. Este scris în Scripturi că ***«necredincioșii vor fi șterși de pe pământ»,*** dar omul s-a învățat să piară și zice că așa este legea de când lumea. O, nu asta este legea! Asta nu e lege, omule**. Asta este plata păcatului tău**, omule învățat cu pieirea. Omule, omul cel ieșit din tine este plata păcatelor tale, nu este lege. Vezi tu la ce spui lege? Tu spui lege la păcat, căci l-ai pus lege peste tine ca s-o împlinești. Împlinește-o dacă așa vrei, dar să știi că **Eu pe om îl fac tot din pământ, așa cum l-am făcut întâi, căci cel ieșit din tine este păcatul tău, nu este omul.** Ce să-ți fac dacă tu ai voit ca femeia să fie femeia ta? Dacă tu rămâneai al Meu, rămânea și femeia a Mea, și rămâneai omul lui Dumnezeu, că Eu pentru asta te-am creat. Eu nu te-am creat ca să te dau păcatului, ci te-am creat ca să te rodesc și ca să te înveți lucrul rodirii, dar dacă tu ai făcut femeie a ta din femeie, ai uitat pe Dumnezeu și te-ai alipit de femeia ta, și n-ai mai știut taina trupului cel făcut de Dumnezeu, care spune că nu sunt doi cei doi, ci sunt unul, împreună cu Dumnezeu, precum Unul este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin.

Acum am venit pe pământ cuvânt ca să-ți fac judecata, omule. (*Vezi selecția tematică: „Înfricoșata Judecată", - și pe edocr; archive.org; jumpshare; aurhorstream; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*) O, dacă te-ai pocăi de fapta ta cea adâncită în timp! O, dacă ai vrea să fii credincios și nu necredincios! O, omule necredincios, care nu împlinești cuvântul Meu! Împlinește-l, că vin din cer și îți spun acest cuvânt. Ești bătrân de șapte mii de ani, omule. Când erai în rai, grăiam cu tine și tu Mă auzeai. După ce ai ieșit din rai pentru neascultare și pentru păcat, L-ai dat pe Dumnezeu pentru păcat și ai ascultat glasul păcatului. O, glasul păcatului îl auzi și îl crezi, dar glasul Meu nu-l mai auzi și nu-l mai crezi. Urechea ta e poartă a fărădelegii; la fel și ochii; la fel și credința; la fel și înțelepciunea, căci tu ai schimbat cursul înțelepciunii tale odată cu ieșirea ta din rai când te-ai împotrivit Făcătorului tău. Dar Eu am deschis porțile raiului, ca să Mă vezi și să Mă auzi, căci am venit după tine cu vindecare, și voiesc să-ți întocmesc din nou urechea și ochii și tot trupul tău. Stau în ușa cortului Meu, și am pus înaintea ta semn ca să Mă cunoști. **Cuvântul Meu este semnul**. (*Vezi selecția tematică: „Semnul Fiului Omului", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; Issuu; pubhtml5; joomag; archive.org; n.r.*) El este izvor de apă vie în pământ fără de apă. Eu sunt cuvântul cel din cer, prin care Mi-am născut copilași pentru Tatăl, ca să stau cu ei înaintea ta, omule hoinar și fără cale. O, când te-am întocmit din pământ, a fost ușor. Acum ești carne și sânge, dar acestea nu moștenesc împărăția cerurilor, căci se împotrivesc prin duhul lor cel potrivnic vieții, fiindcă scris este: ***«Ce este din trup, trup este, carne și sânge este».*** O, greu Îmi este să te întocmesc din nou, căci tu ești potrivnicul Meu, ca și diavolul, dar iată ce cuvânt am rostit pentru ca să-l împlinesc**: tot ce a făcut omul pe pământ, se va întoarce împotriva omului. Tot ce a făcut omul pe pământ, sunt pietre de aducere-aminte ale păcatelor omului care s-a făcut potrivnicul lui Dumnezeu pe pământ.**

Îi voi arăta omului că Eu, Domnul, tot din pământ îl voi zidi pe om, căci **învierea morților va fi judecata omului care a făcut din păcat om**. Eu pe om l-am întors în pământ ca să-l rușinez și ca să știe că tot ce a făcut el, nu este, și ca să-l fac tot Eu apoi, și tot din pământ să-l fac, căci au fost și sunt pe pământ oameni care s-au lăsat cu Mine pentru facerea din nou a omului, și cu aceștia voi lucra pe om, așa cum am voit să lucrez cu omul cel întâi zidit, iar Eu, Domnul, **voi rosti cu cuvântul Meu prin gura celor ce s-au lăsat lucrați de Mine, și voi ridica din pământ neamul omenesc, spre judecata duhurilor potrivnice lui Dumnezeu**. Și voi fi Dumnezeu drept, și voi așeza pe cei drepți moștenitorii cerului și ai pământului, ***«cer nou și pământ nou»***, după cum este scris în Scripturi. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Învierea morților", - și pe edocr; Scribd; jumpshare; archive; authorstream; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Rusalii, din 04-07-1999

***

… – O, fiilor, mare iubire este în cel ce se face mădular al lui Hristos, și acela nu mai uită ce este el, și acela nu mai uită ce cere la Mine când cere, căci Eu am învățat pe om să se roage, și omul nu știe ce trebuie să fie rugăciunea lui. Omul s-a obișnuit să spună rugăciune lui Dumnezeu, și nu mai știe ce trebuie să fie rugăciunea lui. **Creștinul s-a înțigănit de tot. El cere ca țiganul care spune rugăciunea „Tatăl nostru" gândindu-se la furat și la căpătat, așa cum știți voi de cel ce a fost pus să zică rugăciunea „Tatăl nostru" cu gândul la Dumnezeu, și n-a putut.** O, n-a putut, că i se promisese un cal numai ca să se gândească la Dumnezeu în rugăciune. El însă când a ajuns la jumătatea cuvintelor rugăciunii, a văzut șaua pe cal și a zis: **„Îmi dai și șaua?".** Atunci a auzit: **„Nu-ți mai dau nici calul, pentru că nu ești cu gândul la Dumnezeu așa cum te-am învățat să te rogi".**

O, fiilor, s-a înțigănit tot omul care-și zice creștin, și așa se roagă la Tatăl. Și iată ce vă spun: rugăciunea „Tatăl nostru" arată iubirea către Tatăl a celui ce se roagă. Omul trebuie pe Dumnezeu să-L bucure prin rugăciune, nu pe el însuși. Spun acest cuvânt fiindcă văd peste tot pământul oameni plini de bucurie, zic ei, când se roagă la Dumnezeu. Aceia nu știu ce este rugăciunea cea către Dumnezeu și nu știu care este drumul rugăciunii. Spuneți voi la aceștia, care este drumul rugăciunii spre cer. Spuneți voi, fiilor. Amin.

– Rugăciunea are un drum anume, și acela este drumul umilinței, duhul rugăciunii îndurerate, căci rugăciunea spre Dumnezeu nu este bucurie pentru om, și este umilință pentru om, și este pocăință pentru om, și bucurie pentru Dumnezeu dacă omul rămâne în stare de pocăință când se roagă și după ce se roagă. Amin.

– O, copilași, grăiesc prin cartea Mea, grăiesc cu voi ca să știe omul cum să grăiască spre Dumnezeu. Cum se rugau la Mine Daniel sau Ieremia sau tinerii din cuptorul de foc? Cum Mă rugam Eu la Tatăl? Eu petreceam noaptea pe muntele Măslinilor mai înainte de răstignire, rugându-Mă înlăcrimat pentru om, căci omul este fără de umilință când se roagă Tatălui Meu; căci am venit după omul căzut făcându-Mă om căzut, și aceasta trebuie să fie umilință pentru om, nu bucurie.

… Iată cuvânt ca o sabie pentru cei ce nu știu să vină după Mine atunci când dau să vină: nu este voie să mai păcătuiască cel ce se umilește și se pocăiește și se curățește pentru ca să se unească apoi cu trupul lui Hristos. Nu este voie să faceți din trupul Meu mădular de desfrânare în voi, o, oamenilor care dați să veniți după Mine și nu știți cum să veniți. O, nu știți, fiindcă nu aveți învățători care să le fie milă de voi. Și iată-Mă pe Mine, Învățător venit din cer

ca să vă izbăvesc de trupul păcatului și să vă îmbrac în trupul Meu și să ies spre voi cu hăinuță de îmbrăcare și să fiți cu adevărat mădulare ale lui Hristos. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului, din 21-09-1999

***

Nici un creştin dintre cei ce cred şi se hrănesc cu bucuria venirii Mele cuvânt peste pământ, să nu se mire de prigoana care este, de rătăcirea care se zbate să rătăcească pe cei iubitori de Dumnezeu. În toată vremea propovăduirii Mele acum două mii de ani, fariseii şi cărturarii şi bătrânii care M-au omorât pe cruce, Mă ispiteau cu întrebări ca să-Mi găsească pricină în cuvânt, şi să Mă piardă apoi, căci erau îngâmfaţi din pricina cunoştinţei lor. Mă purtam din loc în loc, şi mulţimile se purtau după Mine cu duiumul, nu tainic ca acum. Eu le vindecam suferinţele, ca să le plătesc credinţa şi iubirea, dar cărturarii şi fariseii dacă n-aveau puterea Mea ca să facă şi ei faptele pe care le făceam Eu, cârteau zicând: ***«Cine este Acesta Care grăiește hule?», «Cine poate ierta păcatele afară de Dumnezeu?», «De ce mănâncă Acesta cu vameșii și cu desfrânații?».*** Eu însă le spuneam: ***«Adevărat grăiesc vouă, că vameșii și desfrânații merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu, căci a venit Ioan la voi în calea dreptății și n-ați crezut lui, și vameșii și desfrânatele au crezut, iar voi, văzând, nu v-ați căit nici după aceea ca să credeți lui».*** Omul care păcătuieşte nu se pocăieşte din pricină că păcătuieşte, dar cel ce se pocăieşte, acela nu mai păcătuieşte, şi înţelege împărăţia cerurilor, iar Ioan le-a zis iudeilor: ***«Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!».*** Tot aşa le-am spus şi Eu, şi le-am mai spus că ***«împărăția cerurilor se aseamănă cu fecioarele»,*** şi îi prindeam Eu în cuvânt, nu ei pe Mine, iar ei puneau la cale pierzarea Mea.

Oamenii nu se mai satură de însurat şi de măritat şi de desfrânat. Ar vrea omul să aibă femeie şi după înviere, căci am fost întrebat a cărui femeie va fi la înviere cea care a ţinut şapte fraţi. Eu le-am spus: ***«Rătăciți neștiind Scripturile și puterea lui Dumnezeu, căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer».*** Celor care Mă ispiteau despre despărţirea omului de femeie le-am răspuns cu cele ce le-a spus Moise, că altceva nu le puteam da lor, dar ucenicilor Mei le-am răspuns curat, aşa cum curat era sufletul lor, căci ei au priceput vorbirea Mea cu fariseii şi au zis: ***«Doamne, dacă asta este pricina omului cu femeia, nu este de folos să se însoare omul».*** Eu le-am răspuns: ***«Nu toți pricep taina aceasta, ci numai cei cărora le este dat să priceapă»,*** şi am adăugat aşa: ***«Cel ce înțelege, să înțeleagă».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol şi evanghelist Ioan. 09-10-1999

***

O, fii ai oamenilor, taina postului e taină cerească. Lucrarea postului e mare taină, dar oamenii care-şi zic „teologi“ au ridicat păcatul la rang de taină, iar postul îl iau de peste om, şi omul mănâncă mereu şi nu mai posteşte; mănâncă cu poftă, mănâncă să-i placă şi îşi face bucurie din mâncare uitând că pentru mâncare a murit omul şi moare pentru ea şi azi. Fericit este omul care mănâncă în vremea aceasta cu ascultare de Dumnezeu. Apropiaţi-vă şi voi, fii ai oamenilor, şi ascultaţi de Dumnezeu, căci am aşezat peste cei plăcuţi Mie postul cel pentru venirea Mea, mâncarea cea plăcută lui Dumnezeu pentru viaţa cea veşnică a omului, ascultarea de legile raiului. Amin. Apropiaţi-vă şi ascultaţi, căci Eu, Domnul, am aşezat pe pământ post pentru venirea Mea cea cu slavă întru slava Tatălui, că Eu pentru slava Lui vin, nu pentru slava Mea. Iubiţi şi voi ce iubesc Eu; iubiţi slava lui Dumnezeu şi lepădaţi-vă de slava voastră, că slava voastră trece ca iarba, dar slava lui Dumnezeu este în veac. Veniţi şi luaţi înţelepciune! Veniţi şi aflaţi pe Domnul! Veniţi şi învăţaţi! Amin, amin, amin.

… Lucrarea postului e taină mare**. Ea înseamnă să postească omul de cele pentru el și să le facă pe ale Mele.** Cine se hrănește cu trupuri, trup este, iar cine se hrănește cu Dumnezeu, acela se face mare cu duhul și cu harul, biruind lucrarea trupului. Amin. Când l-am zidit pe om din pământ, i-am spus să mănânce tot din pământ, dar el n-a ascultat, și a voit să mănânce din cer, și a mâncat fără de ascultare. De aceea astăzi zic: fericit este omul care mănâncă cu ascultare de Dumnezeu în vremea aceasta a venirii Mele. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 02-04-2000

***

O, omule, ia-ți solzii de pe ochi și vezi venirea Mea, și ia-ți solzii de pe urechi și auzi strigarea Mea cu care ies înaintea ta cu fiii Tatălui Meu, cu fiii cuvântului Meu, cu fiii lui Dumnezeu, omule pribeag. Mă port după tine cu ei, ca să Mă iei de la ei, că Eu Mă dau lor pentru tine, iar tu să Mă iei de la ei, că Eu vin cu cuvântul și cu focul, și tu vei alege ce vei lua. (*Vezi selecția tematică: „Focul apocaliptic", - și pe edocr; Joomag; authorstream; archive; Jumpshare; Scribd; Google Drive; pubhtml5; n.r.*) Ia cuvântul, și te gătește prin învățătura cuvântului Meu. Nu lua focul, căci focul va fi pentru toți cei păcătoși care nu vor lăsa păcatul cel sortit pentru foc. Ia, omule, din cer, că vin cu raiul pe pământ, și am și venit, și am și așezat pe pământ legea raiului cu fiii lui Dumnezeu. Iar dacă Mă vei auzi, fii atent apoi, că în rai nu se face păcat. În rai se mănâncă mâncare de rai, așa cum l-am învățat Eu în rai pe omul cel întâi zidit. Eu când l-am așezat pe om în rai, nimic nu i-am spus decât ce să mănânce și ce să nu mănânce ca să fie viu și ca să nu moară. **Să știi tu, omule, că toate cele din cer sunt sau cad din om prin mâncare, căci trupul omului este templu ori pentru Dumnezeu, ori pentru diavolul.** Să știi tu, omule, că viața moare în om prin mâncare, iar viața este sfințenia care trăiește în veci. **Să știi tu, omule, că păcatul se trezește în om prin mâncare, căci omul este trup, nu este duh.** O, dacă omul ar fi voit să mănânce ce i-am spus Eu la început să mănânce, omul n-ar fi păcătuit, omul n-ar fi murit prin mâncare și prin neascultare de legea raiului, dar acum am adus pe pământ legea raiului, și vin mereu cu ea ca s-o desăvârșesc, și vreau să nu mai fie omul carne și sânge, căci acestea nu moștenesc nestricăciunea, nu moștenesc raiul și sfințenia raiului. (*Vezi selecția tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; issuu; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*) Când Adam s-a făcut carne și sânge prin poftă, atunci a pierdut nestricăciunea, căci Eu i-am zis: ***«Dacă vei mânca din ce nu este de mâncat, vei muri negreșit, vei pierde nestricăciunea trupului tău și îți vei pierde trupul»***. Iată, omule scump, pentru ce-ți piere trupul și se duce în pământ. Trupul care mănâncă altceva decât i-am spus Eu omului întâi zidit să mănânce, se pierde și nu mai este, dar sufletul trupului strigă la Mine, strigă din pământ la Mine sângele omului, și omul nu se înspăimântă că Eu îi cer sângele din mâna lui, îi cer viața, îi cer cont pentru viața lui, și nu poate omul fugi de acest răspuns, și va intra la suferință omul. **Chiar și trupurile din pământ, care așteaptă învierea lor, vor învia, unele spre viață veșnică, fiindcă au iubit-o și au lucrat-o așteptând, iar altele spre osândă veșnică, fiindcă au lucrat-o pe ea în viața trupului.**

O, nu te mai piti, omule, că Eu sunt în toate câte le-am făcut, și nu poți să te ascunzi decât în Mine ca să te izbăvesc de păcat și de pierzare, dacă vrei. Am venit să pun peste tine legea raiului, și Mă uit ce faci tu, și îți spun cu cuvântul să nu mai faci ce faci tu, că **tu îl faci pe om ca tine, nu ca Mine, din tine, nu din Mine, de la tine, nu de la Mine. De la poftă îl faci pe omul care este azi.** Eu altfel i-am spus omului să se facă. **I-am spus cu cuvântul Meu să se facă,** și i-am spus: ***«Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul».*** Eu cu cuvântul am spus, și din acest cuvânt trebuia să se facă omul, nu din păcatul omului căzut, căci păcatul

omoară trupul omului, și intră omul în pământ de șapte mii de ani, iar Eu spre judecată am venit în lume, ca să-i arăt omului cum trebuia să împlinească el cuvântul Meu care i-a spus omului: ***«Creșteți și vă înmulțiți»*. Eu am arătat nașterea Mea din Fecioară, și atunci am judecat omul și am pus degetul pe păcatul lui și l-am osândit, dar omul nu s-a despărțit de păcat, și nu s-a întors în rai decât o mică rămășiță care a crezut prin harul Meu cel de la venirea Mea**. Acum, din nou vin să-i spun omului de cer și de rai și de viață fără de păcat, și să-i dau omului viața înapoi.

Îți spun, omule scump, nu mai fă păcat, nu mai fi neputincios în fața păcatului. Ia din Duhul Meu, ia din puterea Mea, ia de la fiii lui Dumnezeu, că i-am pus între Mine și tine. Ia și vino în viața cea de rai, **că pe pământ nimic, nimic nu va mai rămâne decât raiul, omule.** Îți spun așa cum i-am spus lui Adam: mănâncă din rai, dar nu mânca de pe pământ, și mănâncă cu ascultare de pe pământ. Mănâncă ce ți-am spus Eu, și să începi cu moartea păcatului din tine. O, nu mai bea nimic decât ce ți-am făcut Eu pentru ca să bei, că Eu din pământ nu izvorăsc ce bei tu. Eu i-am dat lui Israel apă ca să bea. O, nu mai fuma, că aceasta este iadul și chinurile iadului pe pământ cu oamenii. O, nu te mai desfrâna, ci curățește-te de pofta trupului care se face iad și foc de iad în trupul omului. O, nu mai mânca, omule, carne! O, nu mai mânca! Ajunge, omule! Te-ai făcut mormântul atâtor vietăți cu suflet viu în ele. Ajunge! Ajunge, omule! În țara Mea de nuntă nu vei mai fi dacă nu asculți această poruncă, fiindcă în România nu se va mai face ucidere, că Eu am spus: ***«Omule, să nu ucizi»*,** și am spus: ***«Omule, să nu fii desfrânat»*,** și am spus: ***«Să iubești pe Dumnezeu din toată inima, din tot cugetul, din tot sufletul și din toată dragostea ta, omule»***. Și dacă nici azi nu auzi ce ți-am spus Eu, și dacă vei tot lua de la om și nu de la Mine spre viața ta, în curând Mă vei vedea și Mă vei auzi când voi spune celor răi: ***«Mergeți, voi, cei blestemați, în focul cel nestins din voi, la plata cea după fapte, unde este plânsul și scrâșnirea dinților, că voi n-ați auzit pe Dumnezeu și n-ați voit viața și ați trăit morți față de Mine».***

… Iată vremea judecății, și Eu îl strig pe om de la moarte la viață și ies în calea omului cu voi, copii ai cuvântului Meu, că voi sunteți fiii Tatălui Meu, fiii lui Dumnezeu, prin care Eu izbăvesc făptura, căci ea așteaptă suspinând izbăvirea ei, și îi spun omului să vină și să fie izbăvit. Să vină dacă voiește, că iată, glasul Meu trece prin om și îi spune omului: ia, omule, și mănâncă ce ți-am spus Eu la început să mănânci ca să nu mori, căci viața moare în om prin mâncare, și păcatul se săvârșește în om prin mâncare, căci omul este trup, și nu duh. Nimic să nu mai mănânci, nimic să nu mai bei decât așa cum te-am învățat la început. Amin. Atunci păcatul și pofta lui nu vor mai învia în tine, iar raiul și îngerii lui te vor sluji ca pe cel născut din Dumnezeu, omule. O, așează-te să lucrezi ca în rai și mergi spre întoarcere, că drumul e scurt, nu e lung, iar în rai nu se însoară și nu se mărită nimeni, și sunt toți ca îngerii. Amin. Și nu mai e ca în lume, și pe pământ va fi raiul, căci este făgăduit să fie și să dea rod, iar rodul este pomul vieții, din care vor mânca sfinții, și frunzele lui vor fi spre tămăduirea neamurilor, precum este scris. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 28-08-2000

***

O, duhul rău aduce în om păcat, și apoi se lasă în om cu nepăsare, cu răceala care-l face pe om să se închidă înăuntrul său ca într-un nor de întuneric. Dar Eu străbat de două mii de ani cu vestea învierii peste toată făptura. Îngerul învierii Mele se împarte până azi cu urarea cea de bucurie pentru cei ce Mă iubesc, pentru cei ce s-au bucurat și se bucură pentru Mine de învierea Mea.

Sunt atâția oameni pe pământ care se bucură pentru ei, și cu bucuria lor în ziua de serbare a învierii Mele. **Dacă dădeam astăzi soare și căldură, se umpleau poienile verzi de oameni cu cărnuri pe jar și cu veselie omenească și cu ospăț lumesc, și cu durere pentru Mine și pentru sfinți și pentru îngeri.** Dar am slobozit din cer vreme ploioasă ca să opresc bucuriile omenești care se zic bucurii în numele creștinismului. Dar neamul creștin este neamul cel plin de umilința bucuriilor sfinte care se urcă până la Mine întru miros de bună mireasmă pentru mângâierea cerului, că e cerul plin de suspin de sfinți și de îngeri care nu se mai pot apropia de oameni din pricina necurățiilor și a desfătărilor omenești și trupești care-i fac pe oameni să se îngroape în propriile lor trupuri spre despărțirea lor de Dumnezeu. Vouă însă, vouă și celor ce dau să semene cu voi prin păzirea cuvântului Meu, vă dau mângâiere și înviere ca să le lucrați între voi spre venirea Mea cu înviere, **spre păzirea vieții sfinte pe care Eu o cer de la fiecare fiu care-și dă Mie iubirea și paza vieții lui și lumina lui cea pentru Mine**, ca să aibă bogăție de har și să poată prin har, căci harul este cel ce-l face pe creștin, harul Meu cel dătător de viață. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 15-04-2001

***

V-am chemat la Mine ca să vă dau din rana Mea. Mâncați și beți din rana Mea, că sunt rănit de dorul omului, rănit de două mii de ani. Rana Mea nu s-a mai închis. Ea s-a făcut sân din care curge sânge, nu lapte. Curge sânge din viața trupului Meu ca să mănânce și să bea păcătoșii care-și lasă păcatele în urma lor și vin să mănânce din rana Mea, spre viața Mea în ei. **Dar omul care-i dă viață păcatului în însuși trupul lui crede că poate face din trupul Meu mădular al său, una cu trupul lui, care păcătuiește cu dor de păcat,** cu dor de iubire vătămătoare lui și Mie, iar Scriptura spune***: «Luând mădularele lui Hristos, le voi face mădularele desfrânării?».***

Eram cu trupul pe pământ și venea iudeul și venea cărturarul și Mă ispitea pentru desfrânarea din el și dădea să râdă de Mine pentru desfrânarea lui. Eu însă nu știam cum să Mă scutur de ei fără să Mă prindă în cuvânt călcător de legea cea pentru om. Apostolul Meu Pavel ar fi fost ars pe rug de cei ce se dădeau credincioși ai bisericii fără să omoare în ei desfrânarea și trupul ei. Ar fi fost Pavel ars pe rug dacă nu i-ar fi lăsat pe ei sub legea păcatului, și le spunea: ***«Să nu vă lipsiți unul de altul decât cu rânduială, pentru post și rugăciune, căci din pricina desfrânării să-și aibă fiecare femeia lui».*** Acest cuvânt era pentru cei ce se desfrânau, nu pentru sfinții care-și răstigneau trupul și patimile și poftele din el.

O, fiilor de la ieslea cuvântului Meu! Mi-e milă de voi când văd cum vine omul la voi și vrea de la voi și de la Mine dreptate pentru desfrânarea cea din trupul lui. **La Mine și la voi nu încape cel desfrânat,** dar cel ispititor dă să râdă la voi pentru desfrânarea lui. Așa eram și Eu. Necăjit eram între oameni, și pregătit pentru jertfă, ca să-i arăt omului iubitor de sine ce este judecata lui. Ea este jertfa celor ce se jertfesc răstignindu-și trupul și înviind cu duhul pentru trupul Meu, care s-a dat să fie mădular al omului care bea din rana Mea, din trupul Meu rănit de dorul omului, rănit de două mii de ani, căci rana Mea nu s-a mai închis, și este multă cât două mii de ani.

Mă uit la tine, omule, cum dai să te bucuri tu din rana Mea, cum îți faci tu fericire din durerea Mea, din rana Mea, din viața Mea pe care Mi-am pus-o pe cruce plângând pentru salvarea ta din păcat. O, vreau să te înviu din păcat. Ascultă plânsul Meu după tine. O, cum îți vine ție să te bucuri când te îndulcești în tine cu păcatul, cu fructul morții Mele? Dulceața păcatului tău a adus moartea lui Dumnezeu, și tu zici că păcatul este fructul vieții, dar el este fructul morții Mele. Tu te duci la cei ce Mă vând și te bucuri că Mă iei în tine pentru iertarea ta. Eu sunt

Mielul Cel junghiat, și pe Mine nimeni nu Mă mai iartă ca să Mă scape de durerile de la om, de păcatele omului să Mă scape. Face omul păcate și Mi le dă Mie după ce le face. Se duce la duhovnic să le dea de pe el și să le pună pe Mine, și Eu să-l iert de ele, și el face altele apoi, și nu Mă mai iartă omul de povara de pe Mine, de crucea Mea, căci crucea Mea este omul păcătos.

Plâng cu plâns dumnezeiesc, de patruzeci de ani plâng prin acest cuvânt, **iar acum am deschis Scripturile cele de la capăt și citesc din ele de pe ultima foaie și zic*: «Cine este spurcat de păcat, să se spurce și mai mult. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai mult, că plata Mea este cu Mine și vin ca să dau fiecăruia după cum este fapta lui».*** Amin. Iar pentru cei ce s-au sfințit și încă se sfințesc, zic: ***«ferice lor, că-și spală veșmintele ca să aibă stăpânire peste pomul vieții»,*** peste Mine, Cel rănit, ca să-i dau celui sfânt din rana Mea și să Mă mângâi de ea împărțind din ea, împărțind-o cu cel ce Mă iubește cu iubire ca a Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din 08-06-2001

***

Poporul Meu, să nu uiți să te măsori cu sfinții, fiule, că dacă uiți să te măsori, nu vei fi ca sfinții. Să nu uiți ce ești tu, că dacă uiți, cum ai mai fi tu muntele Domnului? Toți sfinții se încredeau în Mine în vremea mărturisirii lor și nu se clătinau întru Mine, căci ***«cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului»,*** precum este scris. Ei aveau grijă de suflet, nu de trup, căci cine are grijă de trup nu știe să aibă grijă de suflet, nu știe din pricina grijii de trup, că una este să nu-ți lași trupul să sufere, și alta este să-i dai trupului ceea ce nu-i trebuie, ceea ce nu-i face cinste sufletului sfânt și nici trupului care stă înaintea lui Dumnezeu.

Te-am învățat odată, poporul Meu, să nu ai nimic din cele ce sunt deșertăciune, din cele asemănătoare cu cele ale fiilor lumii. Iar Eu acum îți amintesc aceasta și te rog din nou să te uiți pe lângă tine și să dai din tine iubirea de tine, iubirea cea care cere pentru trup, și s-o ai pe cea care cere pentru suflet, și pe acestea să le ai pe lângă tine și în locul în care stai. Dragostea și sfiala sfântă, sfiala cea care dă atât de frumos înaintea Mea și înaintea ta, să nu le părăsești, să nu le pierzi pe drum, că dacă le pierzi, îți pierzi statura cea dulce, cea sfântă, cea odihnitoare, fiule crescut de cuvântul învățăturii sfinte care iese din gura Mea ca să te cresc și să te am frumos, și tot așa să te și păstrez. Nu este nici un om care să merite binele și frumosul și bunătatea și iubirea, și de aceea omul trebuie să le dobândească lucrându-le pe ele în părți și nu luându-le, căci cine dă să le ia din părți nedând cu aceeași măsură, acela se dă merituos. Dar Eu am spus că nu este nici un om să merite bunătatea din jur, ci trebuie să lucreze ca să aibă la Dumnezeu și la oameni, iar dacă nu are, nu și-a strâns și nu are. Nimeni nu poate strânge fără suferință, iar cine se teme de suferință nu strânge nimic, nu are nimic cel ce nu lucrează crezând și nu oricum lucrând.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2001

***

Ți-am spus, Ierusalime de azi, nu demult ți-am spus că îți voi vorbi ție despre taina sfinților Mei. **Cuvântul Meu îl sfințește pe om,** și înviază sub el făptura, fiule. **I-am luat pe cei din grădina cuvântului și M-am dus cu ei până la ziua când Eu l-am pierdut din rai pe om, și le-am spus: „Uitați-vă și vedeți ce a putut face voia liberă a omului cel zidit de mâna Mea. Iată-l pe omul care a dat voia Mea pentru voia lui“**. Am venit cu ei înapoi ca să sărbătoresc cu tine sărbătoare de cuvânt, sărbătoare cu durere în ea, că Mă lupt să-l fac pe om să Mă iubească și nu pot să-l fac să-și frângă voia lui pentru voia Mea în el. Mă lupt cu mare greu și cu mare povară peste cei ce-Mi poartă venirea, **Mă lupt să-l fac pe om să nu mai mănânce**

păcat, să nu mai ia din femeie omul, să nu mai ia de la femeie, și să ia omul din pomul vieții, ca să se tămăduiască de sine omul. Eu sunt pomul vieții, și Mă fac râu de cuvânt peste om ca să înțeleagă omul taina sfinților Mei, cuvântul Meu care sfințește pe om ca să-l așeze apoi unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, unde nu este păcat, că nu altfel înseamnă cele în care voiesc Eu să-l așez pe om. (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Orice păcat pe care îl săvârșește omul, este în afară de trup, dar cine se dedă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. **Îi poruncesc femeii să nu mai omoare omul prin trupul și prin duhul ei de femeie. Îi poruncesc omului să nu mai umble după cunoașterea binelui și a răului, ci să ia să mănânce din cuvântul vieții, care curge din gura Mea spre tămăduirea neamurilor pământului. Amin.**

Iar voi, cei ce-Mi sunteți fii, fiți fii-copii, căci cine nu va primi ca un copil împărăția lui Dumnezeu nu va intra în ea, și nu are cine să-Mi mai zică Mie sau vouă de-acum încolo că omul nu poate aceasta: să fie copil.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 09-03-2003

***

În a doua zi de sărbătoare Duhul cuvântului Meu vă cheamă să fiți sfinți, să fiți precum Eu sunt, căci i-am spus omului acum două mii de ani: ***«Orice păcat pe care-l săvârșește omul, este în afară de trup, dar cel ce se dedă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său»,*** în care-și ia viață păcatul, și omul devine moarte fără de viață. Ucenicii Mei luaseră în ei viață din viața Mea după ce Mi-am dat viața pentru ei ca iarăși s-o iau și să le-o dau lor de viață și să fie ei apoi cuvântul Meu și nu al lor, căci cel ce crede în Mine, am spus că râuri de ape vii vor curge din pântecele lui, din gura lui peste morți și peste vii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 21-09-2003

***

V-am spus vouă să vă îmbătați de dor, că Eu plin de dor vin. Omul se îmbată de vin și îi este dor de vin, dar dorul de vin este șarpe în sufletul omului, fiindcă vinul este șarpe, și voi știți această taină, căci v-am spus-o. Și acum, iarăși îi spun omului că omul a făcut din vin, șarpe și dă vina pe Mine când face așa, și zice că e binecuvântat de Mine vinul. Eu însă spun: Nu! Și iarăși, și iarăși spun: Nu! Nu! Eu știu ce am binecuvântat. Eu am binecuvântat paharul Meu, nu paharul omului, iar în paharul Meu este Trupul și Sângele Meu, Care a stat pe cruce.

L-am întrebat pe omul care spune că Eu am binecuvântat vinul, și i-am spus: ***«Poți tu, omule, să faci din vin, Sângele Meu?».*** Și dacă nu poți, taci și nu mai vorbi prostii; taci și nu mai fă păcate vorbind despre tainele Fiului lui Dumnezeu, care nu sunt de pe pământ, ci sunt din cer așa cum apa care s-a făcut vin pentru minunea de la nunta din Cana Galileii, era taină din cer, vin din minune și nu cum dai tu să-ți bați joc de tainele cerului, căci vinul este desfrânare, așa cum a fost la Noe când a făcut vin, de l-a făcut vinul să-l blesteme pe fiul său. (*Vezi selecția tematică: „Ca în vremea lui Noe" - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) Nu mai vorbi prostii să spui că vinul este sfânt când în Scripturi scrie că vinul este desfrânare. Vinul este sfânt, zici tu, iar Eu am spus că sfânt este numai Sângele Meu când Eu fac din vin sânge, iar Sângele Meu este în potir. Eu fac din vin, sânge, iar tu faci din vin, păcat, faci veselie spre moarte, nu faci suferință spre viață așa cum fac Eu din vin Sângele Meu spre viață omului. Eu am binecuvântat paharul Meu, paharul

suferinței Mele, nu paharul omului, iar omul vorbește prostii când spune că vinul este sfânt, și Mă doare că omul vorbește așa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 19-12-2003

***

O, este o vorbă din bătrâni că nu oricine e de mers la biserică, dar copiii trebuie duși să ia Trupul și Sângele Domnului. **Pe pământ cei ce se bagă sub jugul căsătoriei nu mai merg la biserică, fiindcă ei păcătuiesc.** Merg bătrânii care se încopilăresc prin părăsirea păcatului după ce neputința și bătrânețea și necazurile îi scutesc pe ei de a mai păcătui cu trupul, **dar Eu, ca un Domn și Stăpân ce sunt, îi întreb pe slujitorii care slujesc prin bisericile din mijlocul acestora: ei cum merg la biserică și cum slujesc pe cele sfinte ale Mele după ce ei se căsătoresc mai întâi?** Eu nu le-am dat lor o astfel de pildă, căci pilda lor Eu trebuia să fiu. Eu când aveam vârsta plinătății M-am dat spre jertfire după ce Mi-am ales din lume ucenici și i-am despărțit de păcat și de duhul lumii ca să se asemene ei Mie, căci orice ucenic trebuie să fie ca Învățătorul său.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-2004

***

O, fiilor, pierdut este omul cel plin de dureri pentru el, cel plin de nemulțumiri în el! Acela are în el și nu în Mine sufletul său și nu duce viață binecuvântată pe pământ, căci cine stă în el, nu are cine să-i binecuvinteze din cer și de pe pământ viața și faptele ei, și nu-și câștigă viață de la Mine, ci numai de la el, și mare durere se face el pentru Dumnezeu și pentru cei ce stau pe pământ înaintea Mea cu viață binecuvântată. **Viața binecuvântată este cea care se binecuvintează peste om, iar Eu te-am învățat, poporul Meu, că nu te primesc dacă nu ești binecuvântat în toate ale trăirii și ale vieții tale și ale lucrărilor ei.** Iar când te învăț pe tine, pe tot omul îl învăț, ca să știe și să audă tot omul că cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-Mi urmeze în fiecare zi cu crucea lui, cu viața lui cea de sub cruce, cea de sub ascultare, căci fapta cea cu ascultare este păzită așa cum crucea îl păzește pe om când omul o iubește și o cinstește și stă sub semnul ei cu trupul, cu sufletul și cu duhul său. Amin. **Omul care duce viață binecuvântată pe pământ, acela este cel ce o pune pe ea înaintea Mea, așa cum Eu, ducând viață de fiu, aduc în toată clipa viața Mea și fapta ei înaintea Tatălui Meu**, și nimic nu fac decât ceea ce-Mi dă Tatăl să port și să lucrez și să grăiesc și să iubesc. Am spus cu cuvântul Meu cel din Tatăl că cine nu-și are trupul luat din cer, de sus, nu poate să aibă în el împărăția lui Dumnezeu, nu-l poate avea pe el împărăția lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2004

***

O, e mare taină cuvântul Meu care spune că a făcut Dumnezeu lucrul Său bărbat și femeie și l-a numit om, și l-a numit viață! Acum două mii de ani am despecetluit această taină, și cu ascultare de Tatăl M-am făcut Om fără de păcat, căci mama Mea Fecioara Mi-a dat locaș trupul său cel de carne și din ea Mi-am luat viața Mea cea de la Tatăl pusă în ea și **i-am arătat omului taina vieții, taina ascultării, taina nestricăciunii, rodul credinței sfinte în cei ce au crezut că viața este de la Dumnezeu și prin cuvânt se naște și se numește om apoi, și se numește locaș al vieții omul.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 20-03-2005

***

O, omule neputincios, întoarce-te la Mine ca să scapi de dușmanul tău și al Meu, căci cine îți este dușman nu-ți poate face bine. Cine te scoate din Dumnezeu, acela îți este dușman, omule neputincios, iar tu fără Mine nu poți face nimic, nimic din ceea ce zici tu că faci ca să ai și ca să le pierzi apoi, căci tot ceea ce faci tu, le faci ca să le pierzi, și tu nu mai știi aceasta dacă stai în afară de Mine și fugi de pe calea Mea. O, hai să te ajut de-acum, hai, omule neputincios! O, lasă-Mă să-ți stau în cale și să te iau în barca salvării. **Așează-te să te înfrânezi de la mâncare și dă de la tine carnea și fă voia Duhului Sfânt,** omule neputincios! Amin.

O, fii ai oamenilor, nu mai mâncați carne! Nu vă mai lăsați târâți de această ispită care naște în voi duhul desfrânării, de care voi nu vă mai pocăiți. Ajunge! Nu mai mâncați carne! Nu mai beți băuturi nimicitoare, fii ai oamenilor! Scuturați-vă de pofta trupului și de pofta ochilor, care vă trag la desfrânare, și nu mai hrăniți prin acestea duhul trufiei vieții și al desfrânării vieții, căci viața este numai cea de la Dumnezeu, numai cea cu Dumnezeu trăită, și altfel nu este viața. Luați de la Mine calea vieții și pocăiți-vă de cele rele din voi și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și așa să vă învățați și voi să fiți în toate zilele de post de bucate, căci altfel postul vostru nici pentru voi nu vă este de folos, **fiindcă nu numai cu trupul, ci cu duhul trebuie să învețe trupul să postească. Și dacă vreți viața cea de veci, nu mai mâncați carne, nu mai mâncați carne, o, fii ai oamenilor, și iubiți-L pe Dumnezeu ca să puteți aceasta, și pentru El să puteți așa,** căci El vă iubește și vă așteaptă să-L iubiți, și așa să scăpați voi de robie, și așa să învățați voi să fiți vii. Amin. Binecuvântată să vă fie iubirea de Dumnezeu și zilele de post pentru biruința lui Dumnezeu în voi, dacă veți iubi pe Dumnezeu în ele. Eu vă dăruiesc putere de iubire și credință prin iubire. Eu vă dau pacea Mea, și nu precum vă dă lumea vă dau Eu, ci vă dau precum am dat-o celor ce s-au mântuit prin iubirea lor de Dumnezeu, o, fii ai oamenilor, căci Dumnezeu este mântuirea omului și slava celor ce-L iubesc pe El pentru slava Lui pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 18-02-2007

***

O, poporul Meu cel hrănit din cer pe pământ! Sfințește-te, tată, și nu te rușina să fii sfânt pe pământ. O, fiilor, **curățiți-vă inimile și sufletele și trupurile** și lăsați-vă spre veșnicie cu viața, căci Eu, Domnul, **Mă pregătesc să așez pe pământ veșnicia, tată, și să vă cuprind în ea dacă Mă veți asculta.** O, Mă doare să văd în viața ta și în casa ta și în curtea ta neascultare de Dumnezeu și de venirea Lui la tine, poporul Meu.

O, fiule care încă nu asculți de pasul venirii Mele la tine cu veșnicia! Scoate, tată, din casa ta și din curtea ta tot ce Eu am zis că nu încape la Mine. Nu te supăra pe Mine că-ți cer să fii sfânt în tine și în jurul tău. Plânge pământul, tată, după veșnicie pe el. **S-a umplut pământul de ucideri**, iar **Eu i-am spus la început omului să nu ucidă**, și apoi i-am spus celelalte păcate la care ajunge omul prin ucidere. Sunt șapte mii de ani de atunci, și omul încă dă să nu înțeleagă ce i-am spus Eu lui să nu facă. Mă aplec plângând înaintea ta, poporul Meu cel de demult al Meu, căci te-am strâns la izvor ca să plâng cu tine și să te rog să Mă asculți. **Opriți-vă de la ucidere, fiilor! Opriți-vă de la carne, tată! Nu mai mâncați carne, tată! Și dacă nu vă veți opri, veți rămâne cu mâinile pline de sângele cel de la ucidere și vă va ajunge spaima în care mor sub mâinile voastre vietățile ucise de voi ca să le mâncați și ca să vă faceți lor mormânt, și vă veți umple de bolile cele de la durerile pe care Eu, Domnul, le trimit acum pe pământ peste toți oamenii care ucid vietate cu suflet în ea pentru ca să mănânce carnea ei. O, nu mai mâncați carne, tată!** Fiecare să mănânce de la mama lui, fiilor. Nu mai amestecați trupurile, nu mai faceți acest păcat atât de mare, tată, căci de la acest păcat greu, a bătut de la începutul lumii peste om viforul duhului desfrânării și al părăsirii de Dumnezeu apoi pentru

pofta cea din om. Eu când am făcut om din om, așa cum ar fi fost să se înmulțească omul, am lucrat altfel, am lucrat ca Dumnezeu, și am luat din bărbat pe femeie pe când bărbatul dormea adânc, și am umplut locul înapoi cu carne și am făcut om din carnea luată din om. Am făcut așa fiindcă atunci când l-am zidit pe om, l-am zidit să fie bărbat și femeie, și apoi am arătat că așa l-am zidit. Pe când cei doi erau un singur trup, nu era păcatul cel doborâtor în trupul omului, dar când am făcut două trupuri din trupul cel unul, atunci omul L-a depărtat pe Dumnezeu pentru trupul său și s-a făcut pe sine dumnezeu peste sine, iar Eu de atunci plâng doborât de om, plâng fără casă și plâng de șapte mii de ani, și am spus că vulpile au vizuine, iar păsările, cuiburi, dar Eu n-am unde să-Mi plec capul și să Mă odihnesc, căci omul M-a pedepsit la neodihnă și la plâns, poporul Meu. **O, tată, nu mai mânca de la animal; nu mai mânca nici animal, nici mâncare de la animal. Nu mai mâncați carne, fiilor!** Mâncați de la pântecele cel sfânt, pe care Eu l-am făcut să vă dea vouă laptele lui. Mănâncă, fiule, ceea ce am zis Eu în rai să mănânce omul și fă-te sfânt, tată, și nu mai sta așa cum stai tu, că **vine Domnul la tine cu sfinții**, tată. Învață-te să primești și să odihnești pe Domnul, că e pribeag și e obosit Domnul tău, fiule scump. O, tu ești poporul venirii Mele când vin de la Tatăl, acum, a doua oară, și pentru aceasta sfințește-te, și sfânt să fii mereu, poporul Meu. O, nu iubi viața cea trecătoare, și învață să te folosești de ea numai pentru Dumnezeu, iar pentru tine nici un strop să nu iei din ea, că largă este calea cea cu păcat. Dă-te Domnului, căci Domnul S-a dat ție și te-a luat la sân ca să te crească sfânt, poporul Meu. O, iubește, tată, adunarea ta la sărbătorile cerești în grădinile cele sfințite de Mine, și dor și tot mai dor să-ți fie să vii să te întâlnești cu Mine în cuvânt și în slavă de cuvânt. Nici un fel de deșertăciune și de vorbiri deșarte să nu aduci în grădinile sfințite de Mine pentru sfinți și pentru Mine și pentru tine cu Mine pe pământ, ci să te aduci pe tine Mie, fiule, și să stai la împodobit, hrănind tu Duhul Meu Cel iubitor de fii curați și sfinți și ascultători, că vreau să iau de peste tine toată durerea, toată rana, toată apăsarea, tată, și să te cuprind apoi în duhul veșniciei, că mult și de prea mult timp aștept să am un popor care să Mă legene în durerile Mele de la om și să Mă mângâie în leagănul iubirii lui de Dumnezeu, așa cum și Eu îl mângâi pe el în leagănul așteptării Mele cu răbdare și cu iubire și cu povață peste el și după el.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2007

***

Iată, taină îți spun, poporul Meu, căci stau cu tine mult ca să te învăț dacă te-am luat la sân în ziua aceasta de slavă a îngerilor Mei. O, fiule, când satana a stat față în față cu Mine și întreit M-a ispitit, după ce am ieșit la Iordan din apa botezului și când cerurile s-au deschis ca să grăiască peste toți Tatăl că sunt Fiul Lui iubit întru Care El a binevoit pe pământ, M-am întors apoi de la Iordan plin de Tatăl și de Duhul Sfânt și M-a dus Duhul în pustie, și acolo n-am mâncat patruzeci de zile, și apoi am flămânzit. Satana când a văzut că am flămânzit, dădea să Mă aibă la mână și Mi-a zis: ***«Dacă zici că ești Fiul lui Dumnezeu, rostește peste această piatră să se facă pâine»,*** dar Eu l-am întâmpinat zicându-i lui: ***«Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu».*** Satana M-a dus apoi pe un munte înalt, ca să văd o clipă împărăția lui și Mi-a zis: ***«Mie mi-a fost dată stăpânirea aceasta, și o dau cui voiesc; închină-Te mie, și toată va fi a Ta».*** Eu însă, i-am zis lui***: «Mergi înapoia Mea, satană, căci scris este: „lui Dumnezeu să te închini și să-L slujești pe El“».*** Și, iarăși, a treia oară M-a ispitit sus, pe aripa templului, și Mi-a zis satana: ***«Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, că scris este: „Domnul va porunci îngerilor pentru Tine ca să Te sprijinească, și ei Te vor purta pe mâini ca să nu Te lovești“»,*** dar și Eu a treia oară i-am răspuns lui satana și i-am zis că s-a scris: ***«Să nu ispitești pe Dumnezeu»***. Și dacă i-am zis așa, s-a îndepărtat satana, iar Eu M-am dus în Galileea și în Nazaret și peste tot și Mă vesteam cu puterea cuvântului împă-

rației Mele, de se mirau toți, și Tatăl era întru Mine. O, iată, poporul Meu ce înseamnă Dumnezeu în om! Învață, fiule, lucrarea Mea peste tine, căci duhul proorocesc îl cunoaște pe satana că e satana, dar duhul cel omenesc nu-l cunoaște pe el, și îl cade satana pe om în ispită, măi tată. O, nu te lua, poporul Meu, după cel ce defaimă omul, că nu are omul dreptul acesta. Eu, Sfântul sfinților spun aceasta, fiule. Tu ia-te după omul care te mustră spre înțelepțire, tată, dar **nu te lua după mâncare ca să te apleci lui satana pentru pâine, și nu te lua după bunurile lumii ca să le dorești și să te închini lor și stăpânului lor, și nu te înclina nici să-L încerci pe Dumnezeu, căci este scris: *«Să nu ispitești pe Dumnezeu»*.** Primește, poporul Meu, povața Mea, primește-o, tată, și caută să rămâi, și caută să nu păcătuiești prin neîmplinirea cuvântului Meu. Am numai și numai învățătură pentru tine, că iată, lucrarea Mea de venire are acum dușmani din mijlocul tău, poporul Meu, și-Mi este defăimată, tată, calea Mea spre pământ, și Eu Mă voi scula acum pentru Mine și voi da să-i curăț de întuneric pe cei care lucrează cu voie și fără de voie pată pe lucrarea Mea ca să-ți încerce credința ta și a multora care se mângâie de la râul Meu de cuvânt, poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2007

***

O, scumpă mama Mea, Mi-am aşezat pe vatra neamului român locul Meu de venire cuvânt pe pământ, căci Tatăl iarăşi M-a trimis pe pământ, mamă. **M-a trimis Tatăl cuvânt pe pământ**, M-a trimis iarăşi după om, mamă. **Eu sunt dintru început Cuvântul Tatălui,** iar când Tatăl a voit să ridice spre izbăvire pe poporul lui Avraam, Isaac şi Iacov, popor care era robit în Egipt, M-a făcut Tatăl cuvânt peste Moise şi am grăit cu poporul lui Israel patruzeci de ani, mamă, şi l-am călăuzit pe el spre ţara făgăduinţei, căci suspinul lui a ajuns la Dumnezeu şi apoi M-a trimis Tatăl pe Mine ca să-l izbăvesc de sub suspin şi să-l învăţ pe el dorul de Dumnezeu, credinţa în Dumnezeu şi faptele ei, mamă. Iată, aşa M-a trimis Tatăl şi azi cuvânt pe pământ, căci s-a apropiat sfârşitul veacurilor, şi toţi şi toate aşteaptă în cer şi pe pământ venirea Fiului Omului, venirea Mea, mamă, căci prin naşterea Mea din trupul tău fecioresc Eu M-am făcut Fiul Omului şi M-am făcut Mântuitorul lumii, căci omul pe pământ trăieşte numai în robie, mamă. Grăiesc cu tine înaintea celor ce s-au strâns la serbarea ta lângă locul izvorului Meu de cuvânt. **Taina ţarinii cu comoară în ea, aceasta este taina alegerii acestui pământ pentru ca să vin, pământul neamului român, mamă, şi voieşte Tatăl să-l anunţe pe el patrie cerească, patria venirii Mele iarăşi de la Tatăl la om cu vestea împărăţiei cerurilor, cu slava cuvântului Meu, care umple cerul şi pământul, numai inima omului n-o umple el, căci omului nu-i este dor de Dumnezeu pe pământ, mamă**. O, hai să grăim la izvor, mama Mea! Oştirile cereşti sunt pentru tine venite aici, la izvor, cu sărbătoare pentru tine, iar Eu sunt Fiul lui Dumnezeu şi sunt Fiul tău. Hai să-i hrănim pe cei strânşi lângă izvorul Meu de cuvânt, căci dorul i-a adus, iar credinţei şi iubirii lor le trebuie putere, mamă. Hai să Ne slăvim cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, o, mamă plină de cuvânt ca şi Fiul tău, **Dumnezeu-Cuvântul, căci slava lui Dumnezeu este cuvântul, aşa cum a fost şi la început, mamă!** Amin, amin, amin.

– O, dulce Fiule al Tatălui Savaot şi al meu! Mare este iconomia Tatălui pentru salvarea din moarte a omului, Fiule scump! O, pe toate le mai face omul pe pământ, dar ca să deschidă Scripturile şi să citească în ele venirea Ta atunci şi acum, nu are omul dor şi timp ca să creadă în Scripturi şi să le vadă apoi împlinirea aşa cum le-am văzut eu când Tu ai venit pe pământ acum două mii de ani. O, ce dor Ţi-a fost de om atunci când ai venit! O, ce dor Îţi este de om şi de dorul lui acum când iarăşi vii! O, ce dor Ne este Nouă, celor din cer, o, ce dor, Fiule scump! Dar ce s-a întâmplat cu dorul din om, o, Doamne? De ce a căzut din cer dorul omului? O, nu se mai suie la cer mintea omului, inima omului, dorul omului. O, nu mai este

credinţă pe pământ, Fiule scump. Aceasta este vremea să vii: nu mai este credinţă pe pământ. Iată semnul când Tu trebuie să vii. Ca în vremea lui Noe oamenii de pe pământ n-au iubire de Dumnezeu şi n-au credinţă, ci au lepădare de credinţă, iar aceasta atrage pe pământ arderea lui, arderea de pe el a toate câte sunt făcute de omul cel potrivnic lui Dumnezeu, căci gândurile omului nu sunt ca ale lui Dumnezeu. O, cât Te doare această despărţire între om şi Tine, Fiule Doamne! Curând, curând va vedea omul cât Te doare, căci durerea Ta de la om Îţi copleşeşte mila, şi iată, vii să-l îmbii, vii să-i grăieşti ca un Dumnezeu plin de putere, dar el auzind nu aude şi văzând nu vede, fiindcă pe pământ este păcatul lepădării de credinţă, Fiule Doamne. Mă fac cuvânt peste cei ce s-au strâns la gura izvorului Tău şi le spun lor să citească Scripturile aşa cum eu le-am citit, şi apoi Te-am aşteptat ca să vii, după cum era scris în Scripturi să vii, şi le spun lor că dorul după Dumnezeu se face scară slăvită pentru venirea Ta iarăşi la om, o, Doamne. Amin.

Mă las cu glas duios de mamă la locul izvorului cuvântului Fiului meu şi vă găsesc adunaţi la masă cerească. Eu şi cu Fiul una suntem. Eu sunt întru El, iar El întru mine este, căci aşa este scris că lucrează Domnul prin cei ce cred în El. Vin să vă dau poveţele vieţii. Iubiţi viaţa! Ea este Fiul meu, Care a luat pământ cu mâna şi a făcut pe om după chipul şi asemănarea Sa şi a suflat apoi peste el cu gura Sa viaţă. Iubiţi viaţa, căci Fiul meu v-o dă, căci întru El este viaţa, iar viaţa este lumina oamenilor! Feriţi-vă de moarte, feriţi-vă de păcat, căci fiii oamenilor nu ştiu ce este moartea, şi de aceea petrec întru ea. O, nu iubiţi lumea, nici ceea ce este în ea, căci lumea a ajuns la sfârşit, iar Dumnezeu la început, şi iarăşi se lucrează prin cuvânt ca la început, şi iarăşi pe toate le face Dumnezeu. O, despărţiţi-vă de păcat, că-L doare pe Fiul meu păcatele voastre! Înfecioriţi-vă viaţa! Călugăriţi-vă trăirea şi viaţa! Priviţi la sfinţii care au biruit lumea şi carnea, adică trupul, care pofteşte împotriva duhului, şi apoi s-au sfinţit pentru Domnul. O, întoarceţi-vă la viaţă de rai pe pământ, ca să vină de la Dumnezeu viaţa pe pământ şi să ia Domnul de pe el moartea, căci este scris să fie aşa. O, nu mai mâncaţi carne! O, nu mai mâncaţi carne! O, nu mai mâncaţi carne! E vina ta, omule, că mănânci carne. E vina ta că nu-L iubeşti pe Dumnezeu. Nu e vina diavolului acest păcat al tău. E vina cărnii acest păcat al tău, păcatul că nu-L iubeşti pe Dumnezeu. Nu poţi şi pe tine şi pe Dumnezeu să-L iubeşti, căci cel ce se iubeşte pe sine se leapădă de Dumnezeu şi apoi Îl prigoneşte pe El.

O, lăsaţi pofta trupului, care vine de la pofta ochilor, iar aceasta de la duhul trufiei vieţii! O, lăsaţi iubirea de voi înşivă şi daţi-I Domnului iubirea, căci la El ea se înmulţeşte şi nu scade, şi vă va ieşi înainte această avere dacă la Domnul v-o strângeţi ca s-o aveţi, căci Domnul numai şi numai pentru om trudeşte şi Se smereşte trudind. O, bucuraţi-vă de darurile Domnului şi de jertfa de iubire a poporului Lui cel jertfitor, şi apoi eu iarăşi vă voi povăţui pe voi spre Fiul meu, Care Se face cuvânt pe pământ acum, la sfârşit de timp, pe vatra neamului român. Fiţi blânzi şi smeriţi cu inima, fiţi ca Fiul meu! Nu fiţi ca fiii oamenilor, nu fiţi ca fiii veacului acesta, care trăiesc ca în vremea lui Noe şi nasc din ei foc care arde lumea, căci de la păcatele omului arde pământul, fiindcă păcatul este foc şi este sfârşitul omului.

O, deschideţi-vă braţele şi îmbrăţişaţi-L pe Fiul meu aşa cum eu L-am îmbrăţişat şi L-am iubit mai mult ca pe viaţa mea! O, veniţi să vă naşteţi din cuvânt şi să vă faceţi fii ai lui Dumnezeu, căci cei ce cred în El, aceia sunt cei care nu mai mor şi sunt cei ce trăiesc, şi în El trăiesc, în Fiul meu iubit, Întru Care eu am binevoit cu iubirea mea, cu dorul meu tot şi cu toată trăirea mea pe pământ. Duceţi această viaţă pe pământ şi-i veţi trăi dulceaţa şi veţi fi vii prin ea şi veţi fi hristoşi şi Domnul Se va slăvi prin voi, căci voia Lui este sfinţirea voastră.

– O, mama Mea, despreunează-ţi şi iarăşi împreunează-ţi braţele pentru cei ce Ne iubesc, mamă, şi îmbrăţişează-i în taina iubirii cea de sus! Taina iubirii între Noi şi om s-o înveţe de la

Noi omul, mamă, şi toţi să Ne iubească pe Noi între cei ce vin la izvor, iar Noi să-i iubim pe ei şi să le dăm cerul, mamă, căci cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu îi cuprind pe ei în taina lor, şi le trebuie vindecată vederea ca să vadă ei cu ea pe cele nevăzute cu ochii omului, cu mintea omului, mamă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2008

***

O, fii lucrători ai poporului Meu cel învățat de Dumnezeu, ridicați-vă, tată, și urniți-i din amorțirea lor pe cei nelucrători cu duhul, pe cei ce sunt numai trup în poporul Meu cel de peste tot, căci vin dureri pentru nelucrare, tată. Voiesc să-Mi fac datoria peste cei necredincioşi și peste cei nelucrători și să Mă spăl pe mâini de păcatul necredinței lor, căci nelucrarea înseamnă necredință, tată. Învățați-i pe tot mai mulți dintre cei ce au băut din acest izvor de cuvânt al Meu timp de cincizeci de ani și mai bine, și învățați-i, iarăși, pe mulți dintre cei ce nu știu ce înseamnă Dumnezeu pe pământ cu oamenii, **învățați-i să-și călugărească viața, ei și toată casa lor, și să scape de păcat, căci mănăstirile se închid curând, curând, dar Eu vă spun că s-au și închis și se închid, chiar dacă par că se deschid ușile lor și că se fac mai multe, dar nu, acestea se închid și se vor închide de tot, din pricina vieții lumești în care petrec cei ce s-au acoperit cu haină de monah, cu haină de sfânt.** Adevăratele mănăstiri cu viață de monah în ele au fost și sunt în case tainice la vedere, căci cei smeriți cu viața se umilesc, se tăinuiesc și nu se urcă pe înălțimi ca să se arate cu viață mănăstirească trâmbițată și cu biserici de zid înalt și împodobit. O, numai atât nu e de ajuns să-i tragă aceştia pe oameni spre Dumnezeu, ci trebuie trăiri sfinte și cu putere în cei lucrători pentru întoarcerea multora de pe calea lumii spre viață călugărită, și **trebuie biserică zidită din oameni, din inimi pline de iubire și de credință și de mărturisire apoi**, căci fără de mărturisire nu se naște în oameni credința și apoi viața.

Mucenița Ecaterina binevestește de lângă Mine mărirea Mea în cei sfinți și lasă cuvânt de chemare a omului la Dumnezeu, căci așa sunt cei ce cred în Mine pe pământ, iar Eu sunt Domnul și Dumnezeul lor și Mă slăvesc în ei pe pământ și în cer pentru iubirea lor. Amin, amin, amin.

– O, Doamne al puterilor în cer și pe pământ, lucrarea de azi a cuvântului Tău Te coboară la om cu sfinții pe pământ, căci patria sfinților Tăi este văzduhul, iar cei din văzduh văd, căci Duhul este Cel ce vede și Cel ce aduce omului viața. Le spun fiilor și fiicelor oamenilor că eu m-am lepădat de mine însămi și de cei ce mă iubeau pentru ei și Te-am ales pe Tine iubire, căci Tu îl iubești pe om pentru el, pentru viața lui cea veșnică, Doamne. Puteam să ascult și eu de mine însămi, dar n-am mai putut să fac aceasta dacă am aflat că Tu ești Calea, Adevărul și Viața. Ți-am dat înțelepciunea mea dacă m-am dat Ție, iar Tu ai lucrat-o pe ea și ai făcut din ea frumusețe cerească și Te-ai sălășluit în ea și m-ai făcut ucenic cu duh dătător de viață, și am dat oamenilor viață și i-am scăpat de moarte, și n-am mai făcut moarte peste om așa cum face femeia, căci femeia face omului moarte de șapte mii de ani, și este nebună femeia dacă face așa. Când șarpele, cel mai înțelept dintre toate fiarele, când el s-a apropiat și a întrebat în rai pe femeie: ***«Ce este ceea ce a zis Dumnezeu ca să nu mâncați din toți pomii raiului?»****, ea, femeia, a răspuns:* ***«Mâncăm din toți pomii raiului, dar din pomul cel din mijlocul raiului a zis Dumnezeu să nu mâncăm ca să nu murim».*** *O, dacă ea ar fi fost ascultătoare de Dumnezeu ar fi înțeles despre ce moarte i-a spus ei șarpele când i-a spus:* ***«Nu veți muri cu moarte, ci în orice zi veți mânca din el veți deschide ochii și veți ști ca și Dumnezeu binele și răul».*** *Și dacă femeia s-a uitat apoi la pom și i-a plăcut după ce a mâncat, și i-a plăcut să cunoască după ce a cunoscut, a luat și, mâncând, a dat și bărbatului ei și a mâncat cu ea, și*

apoi li s-au deschis lor ochii și au cunoscut, și le-a plăcut să cunoască, și apoi s-au temut de Dumnezeu, Căruia I-au călcat cuvântul, și și-au acoperit rușinea goliciunii lor, locul de pe trupul lor prin care ei au cunoscut plăcerea neascultării, și și-au făcut acoperăminturi în jurul trupului, precum este scris, iar când au auzit ei glasul Domnului umblând prin rai s-au ascuns de Dumnezeu între pomi, dar Domnul l-a strigat pe Adam ca să se arate și să dea răspuns lui Dumnezeu, și Adam I-a zis Domnului: ***«Sunt gol». «O, cine ți-a spus că ești gol fără numai că ai mâncat din pomul pe care ți-am poruncit numai din el să nu mănânci?»****, așa I-a spus Dumnezeu lui, iar el a spus Domnului pe vinovată.*

O, femeii îi trebuie înțelepciune, nu gustul plăcerii, căci dorul ei de plăcere îl face pe om să se uite la ea și după ea, să i se deschidă ochii asupra ei. În șarpe era înțelepciunea cea ascunsă a lui Dumnezeu, dar în femeie era pofta și plăcerea, și dacă a luat din pom, i s-a deschis ei plăcerea și cunoașterea plăcerii, și apoi omul a fost atras de ea și a căzut prin ea, a căzut în neascultare omul cel zidit de Dumnezeu, și a căzut prin femeie.

O, fiice ale lui Dumnezeu, și voi, fiice ale oamenilor! Pricepeți și înțelegeți cum a căzut omul cel zidit de Dumnezeu, căci eu am priceput și am lepădat din mine fructul morții omului, care se face plăcere în trup, și m-am dat ascultării de Dumnezeu, căci mi-a fost milă de om, și le-am deschis oamenilor ochii spre Dumnezeu, nu spre plăcere și nu spre cunoaștere, căci cunoașterea aduce plăcerea în om și apoi aduce îngâmfarea, și omul se crede a fi prin acest păcat, și atunci cade din fericire omul. O, rugați-vă Domnului Cel bun și sfânt și iubitor, rugați-vă să vă dea vouă înțelepciunea sfințeniei și faceți-vă născătoare de sfințenie peste fiii și fiicele oamenilor, așa cum eu am lucrat.

Să lepede femeia pofta trupului, ca să nu nască ea în om pofta ochilor, căci prin aceste două păcate se zidește în om trufia vieții, și nu știe omul că ea este moartea, nu viața. Omul nu iubește femeia, ci prin femeie iubește păcatul, așa cum a fost de la începutul omului. Când omul se unește cu femeia, se unește pentru păcat, căci este orb, fiindcă femeia orbește omul, și omul nu mai vede altceva decât pe femeie. O, treziți-vă din moarte, fiice ale oamenilor, și faceți-vă fiice ale lui Dumnezeu, faceți-vă viață pentru oameni, așa cum m-am făcut eu, și am rămas pe pământ rod al înțelepciunii lui Dumnezeu, căci am înviat morții la glasul meu cel mărturisitor, l-am înviat pe om din păcat. Au înviat din păcat înțelepții pământului și s-au dat ei locaș al înțelepciunii lui Dumnezeu, care nu este îndurată de cei ce iubesc deșertăciunea vieții. Cobor spre voi cuvântul înțelepciunii cea de sus: depărtați-vă de păcatul iubirii de voi înșivă! Fugiți de voi înșivă și uniți-vă cu îngerii și cu sfinții, și va învia omul și toată făptura, și va fi învierea morților, și vă vor mulțumi vouă viii și morții, căci eu așa am iubit lumea, ca Hristos am iubit-o, și m-am dat pe mine însămi morții trupului pentru mărturisirea lui Hristos, ca oricine crede în El, să nu moară, ci să aibă viață veșnică, precum eu am, și împart din ea viață și lumină peste om. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu, sfinții grăiesc pe pământ cu oamenii, și mare este viața cuvântului lor, căci au luat în ei lumină din lumină și au luat din Mine și au în cer și se dau oamenilor, tată. Fii credincios, poporul Meu, căci sfinții sunt vii, tată, precum Moise și Ilie s-au arătat vii pe muntele slavei Mele. Fii credincios cu adevărat, căci Eu sunt Dumnezeul celor vii, și sfinții sunt vii, tată, iar tu să crezi în mărturisirea lor cea din cer. Ai văzut cum vorbea în rai șarpele cu femeia, și este scrisă în Scripturi vorbirea aceasta. Ai văzut cum vorbeam Eu în rai cu omul, și este scrisă în Scripturi vorbirea Mea cu el. Ai văzut cum vorbeam Eu cu servii Mei prin vreme, și este scrisă în Scripturi vorbirea Mea cu ei. Vezi, tată, și acum, căci Eu vorbesc cu tine, fiindcă pot să fac aceasta, și vorbesc sfinții cu tine, tată, căci ei trăiesc în Mine, după cum este scris. Te învăț să crezi, fiule. Fii credincios, tată, și să audă vorbirea Mea cu tine tot omul de pe pământ

și să-l ajutăm pe om să creadă în statul Meu cu tine, în statul Meu cu omul în sfat pe pământ, fiule. Hai, tată, să așezăm în om credința că Eu sunt Cel ce vine, că Eu sunt Cel ce sunt! Hai, poporul Meu, să semănăm peste neamul oamenilor credința că este Dumnezeu cu ei, că tot ce este pe pământ vorbește cu Dumnezeu și că omul a căzut de tot și s-a lepădat de tot de Făcătorul a toate.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei mare mucenițe Ecaterina, din 08-12-2008

***

O, mamă a Mea, sărbătoarea ta a născut înaintea Mea iubire în inimi în ziua aceasta de strângere la izvor a celor ce cu dor au venit. Cei ce s-au deprins să aștepte serbările cerului în grădinile colinei Mele de azi, aici, lângă ieslea cuvântului Meu, aceia vin cu dor și cu fior, și alții se adaugă și vin, și tot vin, o, și cât aș vrea să se aprindă focul Meu în ei, în mulți, mamă, și să-l dea ei pe pământ din loc în loc așa cum Eu îl deșert aici ca să Mă împart cu el, ca să se aprindă el în dorul inimii celor ce vin la izvor ca să ia din el, mamă. Dorul Meu este să-l fac ca pe Mine pe om, iar răbdarea Mea crește ca și așteptarea Mea după om, mamă. Îmi crește însă și durerea, și mult Îmi crește ea, căci cel răbdat și așteptat de Mine e greoi la mers și la împlinirea împărăției Mele în el, mamă. Eu însă am nădejde, și **am lăsat cuvânt de Duh Sfânt pe pământ ca să rămână peste cei credincioși nădejdea, să rămână peste ei credința, nădejdea și dragostea, căci dacă nădejdea rămâne ea naște credință, și amândouă se fac și una pe alta se zidesc dragoste în om,** mamă, numai să fie ele cale a omului spre cer, și nu prilej de mulțumire ca să-l țină pe loc pe om, ci mult lucrătoare să fie ele și culme a mântuirii omului prin truda lui pentru mântuirea lui, mamă. Amin, amin, amin.

– O, Fiule Doamne, iubirea Ta pentru om e tot o rană, Fiule scump! O, de ar înțelege, măcar cei cărora le grăiești la căutarea lor după cuvântul Tău de azi, de ar înțelege ei durerea acestei rane a iubirii Tale, ca să se așeze ei lângă ea și să se facă ei asemenea Ție, Doamne și Fiule al meu!

Cobor în inimioarele voastre și grăiesc vouă, celor ce ați stat cu dor și cu aplecare înaintea slavei Domnului în ziua mea de serbare când m-am înălțat de pe pământ la cer pe brațele Fiului meu, Iisus Hristos. O, deschideți-vă inimioarele! Duhul meu de mamă voiește să facă bucurie Fiului meu îndurerat de la depărtarea de El a omului. Grăiesc vouă cu aplecare și vă îndemn să învățați de la mine ce înseamnă Dumnezeu în om, Dumnezeu cu omul pe pământ. O, El nu Se poate desfăta cu voia Sa și cu lucrarea Sa în cel neîmplinit în iubire și în jertfă. Trupul omului trebuie să fie templu lui Dumnezeu, biserică sfințită și împodobită pe dinăuntru și pe dinafară de însăși voia și mâna Domnului, așa cum cerul este împodobit cu sfinții și cu îngerii și cu toate podoabele cerești. Vin după voi cu carul slavei Domnului, cu cuvântul Său cel purtat de îngeri pe calea dintre cer și pământ și până la inima omului, căci ați fost la izvor și ați luat din el, și încă iarăși vă dau. Urechea este calea care vă duce la inimă cuvântul cel de sus rostit, și apoi trupul se face slujitor statului Domnului în el, iar voi faceți-vă biserică Fiului meu și Duhului Său, voi, fii și fiice care ați băut din apa Lui, din izvorul Lui! Luați-L în voi cu toată lucrarea Sa cea de la Tatăl dată pentru învierea omului în zilele acestea de venire a Sa iarăși de la Tatăl la om! Cartea Sa cea de azi este deschisă de însăși mâna Sa, și El Se așează mereu în ea cu cuvântul Său pâine caldă și vă călăuzește prin el la toată voia Sa, cu care trebuie să stea omul înaintea Sa. Voi, cei ce vă alăturați rând pe rând credinței în venirea cea de azi a Fiului meu Iisus Hristos, deschideți-vă inimile ca să coboare El în ele voia Sa, înțelepciunea Sa și mersul Său! Împodobiți-vă cu duhul ascultării și faceți tot ce vă spune Fiul meu, ca să facă El din voi făptură nouă în mijlocul celor morți de pe pământ, morți față de Domnul! O, aduceți-vă Lui jertfă de ascultare, că nu poate omul să placă Domnului fără

ascultare de tot cuvântul Său cel plin de dor după om! Vă îndemn cu duh de mamă, sfințiți-vă! Și ca să vă sfințiți, feriți-vă de multa mână a omului lumesc. Faceți-vă pe cât puteți hrana curată și folosiți-vă mânuțele voastre pentru cele ce pregătiți ca să mâncați. Mâncați de la mama voastră, pe care Dumnezeu i-a dat-o omului de hrană când l-a așezat în Eden. Pământul este sânul din care voi trebuie să mâncați. O, nu mai mâncați carne, nu mai mâncați de la animal sau de la pasăre! Mâncați de la Dumnezeu, mâncați așa cum El i-a spus omului să mănânce când l-a așezat în rai, că e vremea să vină Domnul în toată slava Sa, și nu este pregătit omul, iar păcatele de pe el sunt necurățate, căci postul și rugăciunea stau departe de dragostea omului. O, faceți-vă pâine cu mânuțele voastre, căci pâinea este fața lui Hristos, și să n-o luați făcută de mâini necurățate de păcat și de necredință și de nepăsare de Dumnezeu în om! Luați calea sfințeniei și îngrijiți-o voi apoi, și voi între voi pentru voi, cei credincioși ai Fiului meu, și nu lăsați lumea să vă slujească vouă. O, căutați credincioșia cea pentru Fiul meu și sfințiți-vă pentru El, căci oamenii cei fără de Dumnezeu ating rodul păcatului lor în toate câte voi luați de la prăvăliile lor ca să mâncați. O, când mâncați aduceți-vă aminte că nu e bine pe pământ și că e numai păcat pe pământ și e scoarță groasă pe pământ păcatul. De veți vrea și mă veți asculta vă veți așeza viața în sfințenie, și trupul la fel, și apoi înțelegerea celor de sus va veni peste voi și vă va învăța umilința Domnului, căci omul nu are umilință din pricina firii lui de om. O, înveșmântați-vă trupul cu podoabe sfinte, cu strai plăcut Domnului și îngerilor Lui și sfinților Lui! Nu purtați, nu mai purtați hăinuțe strâmte și mici și în fel de fel de culori, căci necuviința cea pentru îmbrăcăminte îmbolnăvește omul, și om pe om se trage spre păcat de la păcatul necuviinței, și vai celor prin care vine sminteala, așa a spus Fiul meu, Iisus Hristos! Este scris în Scripturi și în prooroci despre cei ce sunt împotriva Domnului, disprețuind privirea slavei Lui, și a căror înfățișare mărturisește împotriva lor. E multă, multă mândria omului, dar ea va fi pogorâtă, iar semeția celor mândri va fi strivită în ziua când Domnul va fi înălțat și când oamenii vor intra în crăpăturile pământului de frica și de strălucirea slavei Lui. Vine ziua când numai Domnul va străluci, și va păli toată strălucirea podoabelor oamenilor, și ei vor fi smeriți sub bătaia Domnului. O, e prea mândră, prea mândră femeia pe pământ, și privirea ei nu mai are sfială pe pământ înaintea nimănui, dar scris este în Scripturi că Domnul va pleșuvi capul celor ce atât de mândre umblă și va descoperi goliciunea lor, și în ziua aceea va lua Domnul toate podoabele: inele, cercei, brățări, pânze subțiri, cingători și tăblițe, lănțișoare și cununi, talismane și veșminte de sărbătoare, mantii și șaluri, oglinzi și pânzeturi, și va fi atunci în loc de miresme putregai, și în loc de cingători frânghie; în loc de cârlionți făcuți cu fierul va fi pleșuvie; în loc de veșminte scumpe vor fi zdrențe, și, în sfârșit, în loc de frumusețe va fi atunci pecete de robie, și goală va fi pe pământ cea împodobită până atunci. Vă învăț ca o mamă, așa cum Scripturile vă învață; deschideți-le și învățați din ele, căci Duhul Domnului a grăit prin prooroci și a făcut trezire mare peste semeția omului, numai să se uite omul în cuvântul Duhului Cel învățător peste oameni, ca să ia omul din el viața cea împotriva morții. O, luptați-vă, luptați-vă cu dragoste multă împotriva oricărei înfățișări care va fi pedepsită, și învățați-le pe cele ce sunt pentru sfinți înaintea Celui ce vă învață sfințenia, căci El a spus că fără de sfințenie nimeni nu-L va vedea pe El. Vine vaiul pe pământ, vine durerea ca plată a păcatelor și vor fi dureri fără de alin pentru fiecare păcat. Aruncați-vă în brațul Domnului! Luați de la El puteri ca să-L iubiți pe El, urmând povața Lui cea pentru sfinți! O, fii și fiice, lepădați plăcerile, și să vă fie plăcută sfințenia, căci ea vă va mântui! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2009

***

În săptămâna cea de dinaintea zilei de sorți pentru cârmuirea cea de peste tine, (*Ziua alegerilor prezidențiale, primul tur, n.r.*) **Eu, Domnul, te așez înaintea Mea cu trei zile de post: miercuri, joi și vineri** (*18, 19, 20 noiembrie - n.r.*) **și cu rugăciune sfântă așa cum**

Eu te-am povățuit, neam român, și Eu voi asculta strigarea ta și voi veghea spre ajutorul tău. Să mănânci bucate curate în aceste zile și să le curești prin stropire cu apă sfințită, și Eu voi lucra atunci cu darul Duhului Sfânt pentru sfințirea lor prin credința ta în cuvântul Meu cel sfințitor. O, să te oprești de la păcat și să mănânci fructe și legume după asfințitul soarelui și să mănânci pâine curată, neamestecată, iar pâinea curată este: făină, sare și apă, închinate cu semnul sfintei cruci când le lucrezi și când le mănânci. O, nu mai sunt bucate curate în piețe, nu mai sunt. Nu mai are creştinul zile curate de post adevărat, cu bucate sfinte, căci Gog și Magog s-a amestecat cu totul în toate câte omul folosește, spre durerea Mea cea de la om, iar Eu, Domnul, te aștept, neam român, și te așteaptă străbunii tăi să postești post sfânt pe pământ, așa cum ei trăiau și posteau post curat și cu rugăciune sfântă înaintea Mea spre bucuria Mea și spre folosul lor de la Dumnezeu. Și acum, pace ție, și putere ție ca să împlinești voia Mea de peste tine spre ajutorul tău de la Dumnezeu! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2009

***

O, să nu se laude nimeni cu mintea sa, cu dreptatea sa, cu vederea sa, cu sfințenia sa, ci să lupte pentru acestea mereu, doar va primi el scăparea sa de foc pe pământ și în viața cea de după trup, căci sfinții care au biruit până acum s-au osândit pe ei înșiși ca păcătoși, **deși ei se făceau un trup cu Mine prin sfințenia lor și prin împărtășirea lor cu Trupul și Sângele Meu, Care spală pe cel ce se pocăiește și vine spre viață**.

O, cum să fie omul dornic după Dumnezeu dacă el ucide animalele și se face un trup cu ele apoi, mâncându-le? Iată, cine se unește cu un trup, este un trup cu trupul cu care se unește, și cine mănâncă animale se face un trup cu ele în însuși trupul său, dar Eu vin și îl învăț pe om să nu mai mănânce animale și să nu mai mănânce oameni, căci omul care mănâncă de pe piață nu știe ce mănâncă. Eu însă știu, și de aceea îi spun ce-i spun și îl chem pe om să audă ce-i spun și să creadă apoi și să asculte de Dumnezeu, că Eu vin din Tatăl cuvânt pe pământ ca să-l învăț pe om voia Mea în el, spre viața lui, fiindcă omul prin toate moare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul tăierii împrejur a Domnului și sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel mare, din 14-01-2010

***

Mă îndrept cu cuvântul spre porțile tale, neam român, și spre cei ce-și zic păstori ai tăi, și grăiesc lor despre durerea ta cea de la neveghea ta pentru Dumnezeu, și le spun lor așa:

Dacă voi, cei ce stați la porți, nu veți lua cuvântul lui Dumnezeu de peste voi ca să-l împliniți peste acest neam și peste voi, și dacă voi, cei ce stați în nume de păstori peste sufletul neamului român, nu vă veți smeri înaintea cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi ca să-l faceți împlinit peste voi și peste acest neam, Eu, Domnul, nu pot să-Mi trag în teacă sabia mâniei Mele pentru cei ce nu ascultă de Dumnezeu pe pământ. O, învățați de la Mine să ocrotiți pământul și omul de pe el dacă stați în frunte, dar nu să atrageți bătaie peste pământ pentru nelegiuirile de pe el prin neascultarea omului! Sculați-vă și spuneți nu desfrânării de peste fiii neamului român și n-o legiferați voi, căci stați pe trupuri de sfinți mulți cu picioarele voastre și aceștia strigă din pământ la Mine pentru acest neam, pentru urmașii lor! Sculați-vă și spuneți nu lucrării antichriste, care se zbate din ascuns să robească și să rătăcească sufletul neamului român! Citiți în Scripturi ce vrea să facă antichrist și oamenii lui de pe pământ, și nu vă mai îndatorați străinilor cei fără Dumnezeu peste viața lor, că vă vindeți sufletele, care sunt mai de preț decât trupurile voastre,

căci am spus acum două mii de ani: *«Nu se vând, oare, două vrăbii pe un ban? Voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii»*. O, voi sunteți mai de preț decât multe suflete care se vând satanei pentru bani. Nu vă vindeți sufletele! Iubiți sărăcia și puținul din toate, așa v-am învățat pentru vreme grea. Lăsați luxul și plăcerile trecătoare, care vă vatămă sufletul și trupul și duhul, iar Eu, Domnul, voi purta grijă de voi în chip sfânt! Învățați norodul să nu mănânce mâncare de dulce în zilele de luni, miercuri și vineri, căci sunt scrise zile de post pentru binele omului pe pământ și ca jertfă pentru iertarea păcatelor, ca să nu rămâneți cu păcatele scrise la Dumnezeu, și dați de la voi mâncarea de carne, că boli înfricoșătoare vin pe pământ prin carnea mâncată de om, ființe ucise pentru hrana omului, când Eu i-am spus la început: *«Să nu ucizi, omule!»*.

Voi privi peste voi și voi vedea dacă veți alege viața sau moartea și voi lucra apoi. Dacă veți alege viața cuvântului Meu cu voi, veți atrage vouă binecuvântările toate, iar dacă moartea cea de la neascultare veți alege, Eu Mă voi lupta cu moartea și o voi birui și voi lupta Eu pentru sufletele voastre, căci sunt Păstor cu milă, Păstor neplătit, și în dar Mă dau și dau. Amin.

O, neam român, necredința în Dumnezeu vine de la păcat, tată. O, adu-ți aminte de străbunii tăi, căci ei erau săraci, fericiți de săraci de cele ce ai tu azi pe pământ, căci nu aveau case mari și multe pentru acoperământ lor ca să le ocupe inima din ei și grijile cele pentru suflet. Ei Îl iubeau pe Dumnezeu și iubeau sărăcia și neagoniseala și se temeau de Domnul și de păcatul lăcomiei și al mândriei, și aveau căsuța scundă și smerită, iar când se spălau în covățică, lăsau șervetul să cadă peste icoane, căci se sfiau de Dumnezeu și de sfinți ca să le vadă trupul dezbrăcat, dar azi stau dezbrăcați și în biserici urmașii lor și iubesc desfrânarea până și pe stradă și n-au rușine nici cei mici, nici cei mari și își îngăduie unii altora lipsa de sfială și de grijă împotriva desfrânării.

O, împacă-te cu Dumnezeu, neam român! Ia-L de Stăpân al tău, ca să nu-ți fie ție rău pe pământ! Întreabă-L pentru soarta ta și ascultă-I povața, că are pe vatra ta albia cuvântului Său din vremea aceasta și grăiește cu tine ca un tată bun și plin de grijă pentru viața ta!

Voi, cei de la porți, nu întoarceți spatele înspre cuvântul Meu de peste voi, iar voi, cei ce stați în nume de păstori peste neamul român, nu fiți necredincioși cuvântului Meu, care vă îndeamnă să fiți sfinți și credincioși venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp! O, așa cum am grăit prin vasele purtătoare de Dumnezeu până în vremea întrupării Mele, de am lăsat pe pământ cuvântul Meu, care s-a făcut carte și care s-a adeverit întru Mine tot, o, tot așa grăiesc și azi, căci am puterea toată în cer și pe pământ dată de Tatăl Meu spre folosul oamenilor. Iubiți pe pământ iubirea Mea în om și între om și om! Treziți duhul rugăciunii cea pentru zilele acestea, căci zilele sunt grele, iar duhul lui antichrist dă să cuprindă în duhul lui și acest neam, pe care Eu, Domnul, l-am ales Mie! Vă voi cere socoteală dacă nu veți păstra viața acestui neam, viața cu Dumnezeu din zi în zi mai mult, spre nimicirea lucrării satanice de pe pământ, căci neamul român are alegere aparte între neamuri, iar cei ce nu cred aceasta, vor lua plată cu cei necredincioși cuvântului Meu, care descoperă planurile Domnului, așa cum în toată vremea s-a lucrat pe pământ. O, deschideți cuvântului Meu și cercetați istoria lui cea din zilele acestea, ca să nu vină dureri pentru necredință! Împliniți voia Mea și scoateți din rădăcină buruienile toate, ca să fie numai iarbă curată pentru turma Mea! O, nu fiți îngâmfați față în față cu Dumnezeu, căci voi sunteți oameni, și Dumnezeu e Dumnezeu! Primiți slava Mea de peste voi, primiți cuvântul Meu și dați-i viață peste voi și între voi și hrăniți-vă cu învățătura

Mea cea sfântă, căci sfinții vor judeca lumea, precum este scris, și nu lumea pe ei, așa cum azi se vede pe pământ această durere, care ajunge la scaunul Domnului spre judecata acestui păcat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-2010

***

Iată, fiilor, de ce v-am așezat Eu pe voi în viață călugărească, tată, și în mâncare la fel. Nu mai au oamenii zile de post, nu mai au nici preoții, nici călugării, nu mai au. De la cel mai mare până la cel mai mic iubesc carnea pentru mâncare și toate cele ieșite din carnea de animal, tată. (Lapte, brânză, ouă, n.r.) Am avut nevoie de ajutor pentru împlinirea Scripturilor cele de apoi și v-am cerut vouă să Mă ascultați cu post și cu rugăciune, tată, căci rugăciunea fără post nu are putere.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica izgonirii lui Adam din rai, din 06-03-2011

***

Iată, taină vă spun vouă iar și iar: nu-Mi găsesc plăcerea și odihna nicăieri ca aici, unde Eu am ales să poposesc acum cuvânt și să împart omului putere pentru voia Mea în el. Peste tot este amestecată voia omului, iar omul piere din lipsă de înțelepciune și nu vine să ia de la locul în care Eu o sălășluiesc pe ea. Fiți credincioși și dați ascultare Domnului, căci omul este neputincios pentru om. Nu uitați povața Mea pentru post și pentru rugăciune cu post, ca să se împlinească lucrările Mele pe pământ prin cei ascultători. Voi, cei ce veniți cu dor de cer și de mântuire ca să luați povață, întețiți ascultarea de Dumnezeu și de părinții sfinți. **Postiți cele trei zile de post din săptămână și fiți cu rugăciunea pe inimă și pe buze! Luni, miercuri și vineri să vă fie zile de iubire cu jertfă și cu mântuire**, și împrunciți-vă viața, fiilor, căci pentru aceștia este sortită mântuirea și împărăția cerurilor în ei! Puneți-vă acoperământ cuvios peste trupurile voastre și fiți sfinți, căci fiii veacului acesta se însoară și se mărită, dar voi pregătiți-vă pentru veacul ce vine, tată, căci timp nu mai este, căci s-a sfârșit și se sfârșește, că așa este scris! **Opriți-vă de la păcat și de la tot ce-i place diavolului în om și de la om, căci păcatul se pedepsește și trebuie înlăturat!** Uitați-vă la fiii veacului acesta, uitați-vă că femeia e mai dezbrăcată decât bărbatul și nu se teme să facă voia diavolului împotriva voii lui Dumnezeu în om! O, nu vă fie rușine cu voia Mea în voi! Îndrăzniți și sfințiți-vă viața și mult vă va ferici povața Mea împlinită în voi! **Luați înțelepciunea cea de sus și nu vă bucurați să mâncați carne, căci carne nu va mai fi, fiindcă Eu voiesc să dau omului mâna și să-l scol din moarte și din păcat, iar cel ce nu voiește, rămâne de Mine, rămâne rob păcatului, iar păcatul este moarte, căci așa este scris. Păziți și trăiți zilele de sărbătoare, dar vai, e mult de când mai-marii bisericii au clătinat de la locul lor sărbătorile sfinților și nu se tem să le calce, și nu se tem să calce peste străbuni și peste învățătura lăsată peste biserică, iar Eu, Domnul, am tot strigat la ei și se fac că nu Mă aud, și Mă doare în cer, și Mă doare pe pământ și nu găsesc alin, și din pricini ca aceasta și altele tot așa, vine mânia lui Dumnezeu peste cei neascultători, și sufere omul și sufăr și Eu de suferința lui, că am iubire și am milă ca un Dumnezeu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 12-06-2011

***

Vine Domnul la tine cuvânt, o, popor crescut cu hrana gurii Mele pe masa ta de cuvânt, căci tu te hrănești din gura Mea ca un copil care-i dă din gura ei mama lui gata mestecată hrana și crește fiul ei. Diavolul cel dușmănos pe Mine și pe tine ar vrea și ar căuta să nu mai vin la tine cu atâta cuvânt cu atâta viață în el, ca să te prindă el apoi descoperit și să-ți slăbească veghea

și puterea și nădejdea apoi și lucrul mântuirii, dar Eu nu-l las, și vin la tine cu căldura Mea, cu mâna Mea deasupra ta ca să te țin de mânuță, poporul Meu, că Eu nu te-aș mai avea dacă n-aș mai veni la tine cuvânt și mângâiere de cuvânt. Lumea, și ea tot așa ar vrea, să Mă trag în cer cu râul Meu de cuvânt, că duhul lumii e gelos pe tine când te vede al Meu pe pământ. Dușmanii tăi, nu se poate socoti cât s-au uitat și cât se uită mereu să te las Eu fără sprijinul Meu, fără Mine, poporul Meu. Stau de pândă dușmanii tăi, stau cei necredincioși și se uită să vadă ce-ți mai pun Eu pe masă, ce-ți mai dau și ce mai dau de pe masa Mea. Ar vrea ei să fii și tu ca ei, să mănânci și tu ce mănâncă ei și să nu mai iei din gura Mea hrană ție, dar tu ești în planul Meu și după el lucrez Eu și nu după om, că mult lucrează omul fără Dumnezeu lucrările lui, iar de la carne și de la sânge nu i se poate lui descoperi venirea Mea cuvânt pe pământ și chemarea Mea.

O, nu de la carne și de la sânge se descoperă omului pe cele de la Dumnezeu venite pe pământ, ci de la Tatăl Meu din ceruri, căci omul din carne se face lut, așa cum a fost făcut din lut carne și i s-a dat de la Dumnezeu suflare de viață apoi, iar carnea poftește cât este viu sângele în ea și nu poate moșteni în ea împărăția cerurilor decât când se face trupul cărnii templu pentru Duhul Sfânt, trup sfânt prin sfințenia din el, loc pentru Domnul în om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2011

***

Te-am învățat, popor al venirii Mele de azi, și tot așa l-am învățat și pe om, să se oprească de la cele ce nu-l sfințesc pe el și am spus: **oprește-te, omule, de la mâncatul de carne și de cele ce ies din carne! Oprește-te, omule, de la mâncatul de pește ca să poți fi curat de păcat**, căci apele s-au întinat cu toate păcatele de pe pământ și peștele se scaldă în păcatele de fiecare zi ale omului și în carnea omului și se ating de om cele din ape și-i iau puterea de sfințenie și-i iau lui voința și-i iau păsarea de suflet și rămâne numai trup omul, **căci ceea ce mănâncă, aceea este omul**. **I-am spus omului să se uite la Mine, și așa să fie și el la înfățișare, căci trebuie să semene cu Mine omul, nu cu lumea cea despărțită de Dumnezeu. O, i-am spus omului să lepede cu totul desfrânarea în trupul lui și pofta cea păcătoasă a lui și a inimii lui, și l-am învățat să sfințească așa pământul cu călcătura lui,** că e plin pământul de pașii omului păcătos, care arde pe unde merge, și plânge pământul la Mine și-Mi spune de greutatea de pe el, care dă să-l afunde în jos. **I-am spus omului să nu se mai însoare, să nu se mai mărite, că face aceasta pentru păcatul trupului său, nu pentru Dumnezeu, nu pentru mântuirea lui.** I-am spus omului să fie curat și să se pregătească pentru Cel curat, pentru Domnul în el, pentru cele sfinte, care se dau celor sfinți.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica vameșului și a fariseului, din 05-02-2012

***

O, cât de greu Mi-am întocmit Eu Mie biserică atunci prin ucenicii Mei, şi apoi după ei prin urmaşii lor ca să fie ea şi să stea înaintea Mea pentru slava Mea! Neamul omenesc iubeşte carnea şi ca mâncare şi ca simţire şi ca iubire, şi greu Îmi pot Eu ridica biserică sfântă înaintea Mea şi multă la număr, dintre fiii lumii culeasă Mie, iar părinţii cei sfinţi ai bisericii au căutat, cumva, să mai dezbare pe cei credincioşi de mâncatul de carne, şi al celor ieşite din carne, ca să simtă omul dulceaţa apropierii de Dumnezeu, de Cel sfânt, că mult aştept Eu pe om să fie el după chipul şi asemănarea Mea, şi Mi-am ridicat în vremea aceasta pe poporul cuvântului Meu cel de acum şi vin la el mereu cuvânt şi **îl învăţ sfinţenia mereu, şi i-am cerut, şi el Mă ascultă să mănânce aşa cum i-am spus omului în rai, şi să nu mai mănânce carne i-am spus, şi nici pe cele ieşite din carne să nu le mai ia el spre hrana lui**, căci Eu vin cu toţi sfinţii şi îngerii la el pe pământ şi grăim cu el şi stăm la masă cu el, şi el ştie că nici dacă mănâncă nu are câştig

şi nici dacă nu mănâncă nu are pagubă, şi nu toţi cei ce cred în Mine dintre oameni au această cunoştinţă, şi greu Îmi este să-l fac pe om să iubească pentru el ziua venirii Mele cu scaunul de judecată pentru fiecare om, căci **dacă ar iubi omul venirea Mea sau venirea lui la Mine n-ar mai mânca el carne în veac şi n-ar mai mânca nici cele ieşite din carne, ci ar alege el de hrană lui pe cele ce le-am spus Eu omului în rai să-i fie lui spre hrană.**

O, nimeni nu știe de ce dau Eu să găsesc și să iubesc viața cea călugărească la cei ce o aleg pe ea de viață lor. **Această viață, după adevărul ei trăită, este o viață fără de carne și fără cele ce ies din carne pentru hrana celui călugărit, căci așa viață îl călugărește pe om, și nu slujba și haina călugăriei**, care se fac apoi judecată grea pentru cel ce se duce spre călugărie. Mulți sfinți au ales viața cea cu adevărat trăită, post de mâncare și multă rugăciune a inimii și a minții lor, și i-a umbrit pe ei darul Duhului Sfânt și a dat lor Domnul duhul descoperirii spre așezarea celor de la El coborâte pe pământ pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu. O, mult am tânjit să am în vremea aceasta un popor postitor de carne și de cele ieșite din carne, ca să pot ridica cu el sarcina venirii Mele și Evanghelia împlinirii învierii morților, care aud în zilele acestea glasul Fiului lui Dumnezeu, cuvântul Meu cel de azi, izvorât din gura Mea în mijlocul poporului Meu cel așezat de Mine acum întru întâmpinarea Mea cuvânt, căci vin cuvânt la el pe pământ în zilele acestea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoșatei Judecăți, din 19-02-2012

***

O, neam român, Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine și una suntem când auzi tu cuvântul lui Dumnezeu. O, de ce, fiule, de ce, neam român, stai deoparte de slava lui Dumnezeu de pe vatra ta? Ia aminte că Domnul îți grăiește ție. Nu mai sta în întunericul cel mai din afară, neam român, că nor negru este necredința și nepăsarea ta pentru ea. Lacrima Mea după tine s-a făcut apă mare și multă, și iată câtă suferință pe tine acum, pe vatra ta și peste fiii și fiicele tale, care stau atât, atât de departe de cuvântul care te strigă plângând și strigând, neam român! O, cum să fac să te scot din nepăsare și de sub asupritorii tăi, din pricina cărora vine nenorocirea peste tine, și care te asupresc să nu te lase să înveți și să crezi apoi slava Mea de pe vatra ta? Tron de cuvânt Mi-am zidit în mijlocul tău, și din el curge peste pământ ca o apă curățitoare acest izvor al gurii Mele, izvorul iubirii, o, țara Mea de azi. O, nu te doare trupul și sufletul și duhul de atâta bătaie câtă ți-ai atras și îți atragi? Acum vreo douăzeci de ani am scos de peste tine pe cei ce te stăpâneau fără de Mine, și sub care tu plângeai și așteptai o izbăvire.

O, dar ce faci acum? Iată, faci păcate mari și te lași robită de minciună și de cei ce o făuresc pe ea pe ascuns ca să le dai tu lor slavă și să-ți faci din ei dumnezei. Dar ce vei face, o, țara Mea de azi, ce vei face tu când îi vei vedea căzând de pe scaunele lor, de pe care se laudă că tu i-ai așezat? O, privesc din cer de lângă Tatăl și plâng de mila ta. Ți-aș da trezire mare și tot mai mare, dar aș vrea să lucrezi și tu cu Mine și să înveți învățătură de credință dacă gura Mea grăiește în mijlocul tău cuvântul Meu. Am așezat în ziua aceasta de praznic de înălțare, am așezat învățătură de credință în cartea Mea cea de azi, pe care o scriu pe vatra ta, așa cum am scris pe munte prin îngeri poruncile vieții, ca să trăiască prin ele oamenii, dar omul trăiește numai pentru păcat. Mănâncă omul carne multă, mănâncă și cu trupul, și cu sufletul, și cu duhul, mănâncă omul animale și păsări și oameni, în loc să mănânce fără de păcat, fără de carne, fără de ucidere, așa cum l-am povățuit Eu, Domnul, la începutul lui pe om. Omul însă dă hrana dată lui de Dumnezeu spre hrană, o ia și o dă la animal și la pasăre, de parcă acestea sunt de la care trebuie să mănânce omul, că le taie și le mănâncă după ce le trece prin ele hrana pe care el ar fi s-o mănânce, precum și lor le-am dat ce să mănânce, căci le-am dat și animalelor, și păsărilor, și i-am dat și omului ce să mănânce. El însă a schimbat și a mâncat altfel, dar Eu îl voi aduce la voia Mea așa cum el nu pricepe mai dinainte, că-i voi lua omului carnea de pe masă, și-i voi lua

și verdeața pe care trebuia s-o mănânce după cum Eu i-am împărțit hrana, căci este neascultător de Dumnezeu omul.

Iar celor ce Mă iubesc ascultându-Mă, le voi da lor din cer prin îngeri, și-Mi voi face curat pe pământ prin lucrarea curățirii de neascultare, mai întâi în tine, țara Mea cea de azi, țară a alegerii Mele la sfârșit de timp, că voi trece totul prin sită deasă în tine, ca să rămân cu bobul cel curat, și voi așeza pe vatra ta legea sfințeniei, calea care duce la viață și la o fericire mare, pe care omul n-a bănuit-o până în zilele acestea, căci nu s-a suit la mintea omului cele pe care Eu, Domnul, le-am pregătit pentru cei ce Mă iubesc sfințindu-se pentru Mine și pentru slava Mea.

Mă voi înălța cu tine deasupra tuturor înălțimilor omenești și Mă voi slăvi din tine peste neamuri pe pământ, o, țara Mea cea de azi, țara venirii Mele a doua oară pe pământ, iar tu, neam român, va fi să crezi atunci că numai sfințenia avea omul s-o lucreze, și nu carnea, căci omul mănâncă numai carne, mănâncă și când postește de mâncare de carne, mănâncă și atunci carne, căci mănâncă cu pofta trupului, mănâncă poftă trupească din carnea sa și din carnea altui om, și mănâncă omul și cu trupul, și cu duhul și cu sufletul, mănâncă numai carne și numai duh de carne, și nu are cine să-l oprească de la această neascultare, dar Eu vin și îl învăț pe om, că n-are cine să mai vină după Mine ca să-l învețe pe om, căci stăpânitorul acestei lumi stă peste toate neamurile de pe pământ, stă împotriva Mea și stăpânește peste om și îl supune, dar Eu, Domnul, îi voi arăta curând, curând iarăși judecata lui, când va vedea cu ochii mari și cu spaimă multă lucrarea pe care în ascuns a lucrat-o prin toți supușii ca să-l despartă pe om de Dumnezeu, după ce L-a răstignit pe Dumnezeu pentru ca să-și aibă el scaun pe pământ peste om, el și numai el, iar omul să nu mai știe că Dumnezeul Cel adevărat este Domnul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 13-06-2013

***

E răzmeriță între frate și frate, e nedumerire multă și e neliniște peste tot între fiii neamului român. Plâng mulți, plâng de mila câinilor care sunt sortiți spre moarte ca să nu mai muște. Iată ce vă spun Eu, Domnul, vouă, celor miloși pentru aceste ființe scrise să moară de la om. O, cum de nu vă gândiți, fii români, cu aceeași jale, cu aceleași simțăminte miloase la atâtea vietăți, la oi, la miei, care mor de mâna omului fără să scoată un cuvânt de vai? Cum de nu vă gândiți cu lacrimi la oi și la mieluți, la vite și la păsări, la animale fel de fel, care sunt ucise cu dor mult ca să fie puse în vase și prăjite spre mâncare omului care merge la măcelărie să-și cumpere carne să-și facă din ea hrană? Oare nu și acelea sunt vietăți fără de mângâiere și date spre jertfă pentru ca să intre ele în pântecele omului? Cum de nu le plângeți și pe ele așa cum îi plângeți pe bieții câini? O, iată ce este omul! Este mormântul atâtor ființe cu suflet viu în ele, și pe care omul le ia și le taie, le ia viața ca să le mănânce el apoi. **O, fie-vă milă și de oi și de viței și de păsări, fie-vă milă de toate animalele care sunt ucise de om spre mâncare lui. Dacă plângeți pentru câini, plângeți-le pe toate ființele pe care omul le omoară, le vânează, le ia viața și le bagă în pântece apoi.**

O, ce frumoasă a fost porunca Mea dată omului la început, când i-am spus ce hrană să mănânce! S-a ivit apoi moartea mieluțului, sânge pe pământ, jertfă adusă Domnului, dar durerea morții a atârnat dureros față de jertfa inimii celui iubitor de Dumnezeu. Inima înfrântă și smerită ar fi fost de-ajuns atunci, dar n-a fost omul mulțumit cu atât. O, ce-Mi trebuia Mie jertfă sângeroasă de la om? Dacă omul s-a învățat așa, puteam Eu, Domnul, să-l înduplec altfel? Dacă Eu, Domnul, vă învăț pe voi acum, fii ai neamului român, să nu mai ucideți pentru ca să mâncați, pot Eu să vă înduplec pe voi spre așa milă pentru toate vietățile pe care le ucideți mereu, și pentru ca să fiți voi sfinți apoi și fără de ură întru voi? Iată, ura și dezbinarea vin de la carne, de

la hrana cu carne a trupului omului, care se face ură, ură unul împotriva altuia apoi. **Iată, plângeți că s-au înmulțit câinii și că vă mușcă, sau că vor pieri de mâna omului pentru vătămare peste oameni, dar nu plângeți că s-au înmulțit păcatele voastre, care vă mușcă și mai rău, și vă mușcă spre moarte, căci păcatul este moarte.** O, fiți cuminți, căci toate vin după faptă. Nu vă mai răzvrătiți pe cele ce vin ca plată a faptelor voastre. Iubiți însă adevărul, și dați-vă în lături voi, cei care nu-l iubiți pe el între frate și frate, căci minciuna celor ce s-au așezat să bată palma pentru mersul și soarta acestui neam după voia lor, această faptă rușinoasă îi va trage pe ei la plata celor mincinoși, căci tatăl minciunii este diavolul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci. Cuvântul Domnului către neamul român, din 27-09-2013

***

O, Mă uit pe pământ, Mă uit în mijlocul neamului român, la care Eu cobor cuvântul gurii Mele, Mă uit și văd nelegiuire mare asupra legilor sfinte lăsate prin sfinții părinți pe pământ pentru asemănarea omului cu Mine, cu Dumnezeul lui. Mormane de carne văd în vreme scrisă pentru post peste om, iar carnea s-a stricat și a fost aruncată la gunoi și n-au mai mâncat-o oamenii, fiindcă s-a stricat. O, nici n-ar trebui să atingă mâna de carne, dară să mai mănânce oamenii carne în vreme de post! O, acolo unde se calcă peste legile sfinte, acolo nu este iubire și nu este frică de Dumnezeu pentru iubire, ci este împotrivire asupra lui Dumnezeu, iar Eu am spus să-și ia omul crucea și să urmeze Mie, așa i-am spus omului să facă.

***

Acum vin în mijlocul neamului român, vin cuvânt grăit de însăși gura Mea și Mă așez cu el în cartea Mea cea de azi și grăiesc acestui neam în duminica aceasta de Florii și-i spun lui așa:

O, neamul Meu cel de azi, la care vin de la Tatăl, o, neam român, iată, iarăși vin, și vin la tine, că așa a voit Tatăl cu tine și cu Mine acum, pentru sfârșit de timp. Tu trebuia să fii neam pravoslavnic cu tot întregul tău și cu toată ființa ta, cea pentru Dumnezeu hărăzită să fie pe această vatră acum, la sfârșit de timp, și trebuia să se vadă bine această trăire a ta, căci credința fără fapte, fără trăirea ei în faptă, este scrisă necredință. Mă doare că n-ai voit să semeni cu Mine și cu sfinții și să postești de carne și de lapte și de ouă și de pește timp de cincizeci de zile pentru ca să te pregătești pentru cele sfinte ale Mele apoi și pentru întâmpinarea praznicului Învierii Mele și să fii neam pravoslavnic prin acestea. O, Mă doare că nu vrei să asculți de legea bisericească, de la sfinți așezată peste tine, și de cuvântul Meu cel de azi peste tine, care te cheamă să Mă împlinești cu viața ta, care te îndeamnă să fii drept cu Dumnezeu și cu aproapele tău, cu fratele tău. Mă doare, Mă doare că stau în mijlocul tău grăind peste tine, și tu trăiești lumește de tot și nu creștinește pe vatra ta, în care, iată cine vine! Vine din cer, vine Domnul pe vatra ta, o, popor român, și grăiește cu tine, și grăiește din tine peste toate popoarele și le îndeamnă spre cuvântul lui Dumnezeu, spre graiul gurii Mele, care vine să așeze pacea între popoare. Nu precum le dă lumea să le dau Eu, ci pacea Mea dau să le dau.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor, Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 13-04-2014

***

Suspin cu durere pentru fiecare om care Mă află de la voi și nu se lasă pătruns de puterea cuvântului Meu ca să-și aleagă el sfințenia pentru trupul lui, căci **trupul creștinului trebuie să fie casă lui Dumnezeu**, iar altfel omul nu poate fi creștin, de vreme ce n-a învățat deplin cum trebuie să fie omul ca să fie creștin.

Voi fi mai mustrător, voi fi mai drept, ca să-l pot Eu aduce pe om la voile lui Dumnezeu, căci greu se mai lasă omul de carne și de cele din carne ieșite, iar carnea îl îndobitocește de tot pe om și-i tot dă gust pentru păcat. Voi da semne peste cele cu care se hrănește omul ca să-l înfricoșez cumva, căci Eu iubesc mult salvarea omului și caut pe cât pot, cu toți sfinții Mei caut să aduc pe pământ putere peste om și să-l aduc pe el la sfințenie și la nepătimire, ca să-l scap pe el de suferința care vine pe pământ pentru neiubirea de Dumnezeu a oamenilor, iar sfinții Mei Îmi sunt tot timpul ajutorul Meu, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-2016.

***

Se pomenește bisericește în această duminică Maria Egipteanca, femeia care s-a vândut păcatului cu toată ființa ei, care credea că este Dumnezeu, dar nu se ținea de El, nu ținea seama de dreptatea Lui împotriva celor ce calcă poruncile vieții, căci păcatul o iubea pe ea mult, precum și ea îl iubea, de vreme ce ea nu știa că păcatul nu este iubire și este robia omului care slujește stăpânului păcatului, urâtorului de bine, satana. O, M-am milostivit de această ființă și am atins-o la inimă și am întors-o cu fața la Dumnezeu, iar ea și-a venit în fire și a încetat să mai robească oameni sub făptura ei aprinsă de păcat.

O, ce milă Mi-e de oameni! Cad oameni peste oameni, cad cu inima spre robie, spre femeie. O, ce milă Îmi este! Se uită omul la femeie și uită de Dumnezeu, săracul. O, ce uriciune este înaintea lui Dumnezeu femeia goală de Domnul din pricina dorului ei de ea însăși, și de păcat apoi! Îi paşte pe toți oamenii suferința, căci ea este rodul păcatului. Maria Egipteanca și-a venit în fire pentru cei ce cădeau în păcatul din ea, și pentru ea apoi și n-a mai voit să nimicească oameni și s-a dus departe de toți oamenii și s-a dat suferinței de bună voie, luptând din răsputeri să stingă în ea văpaia păcatului, care-i stăpânea ființa cu atâta necruțare.

Au pus părinții sfinți pe calea vremii de post pilda acestei ființe, pe cât de nărăvașă după păcat, pe atât de luptătoare apoi asupra păcatului, care-i slăbise ființa și voința. Harul ceresc a venit în ajutorul ei, căci lacrimile ei usturau pe demoni, iar pocăința ei zguduia puterile satanei și punea pe fugă cete înarmate de diavoli slujitori, care nu mai aveau de lucru împotriva ei, căci ea și-a pus la pedeapsă trupul și s-a aprins de duhul pocăinței și al lacrimilor și a plâns tot timpul apoi pentru ea și pentru toate sufletele trase de ea spre păcat, spre satana, care nu are țintă mai rușinoasă pentru om ca și aceea a duhului desfrânării, care omoară pe Domnul în trupul omului, **în templul acesta în care ar fi să trăiască Domnul, căci pentru El a făcut Domnul trupul omului și a pus în el duh de viață.**

O, e numai desfrânare în oameni pe pământ! Nu mai are omul putere împotriva păcatului din trupul său. Nu se teme omul de împărăția păcatului, care l-a robit de tot. Iată, fără femeie nu poate omul, și **e ca în iad pe pământ și e și mai rău**, căci în iad e plata cea dureroasă pentru păcatul săvârșit cu trupul și e jale în tot iadul, iar pe pământ e bucurie de la focul și gustul păcatului, care se bucură nespus în fiecare trup de om, și nimeni nu mai fuge de acest pârjol așa cum a fugit Maria Egipteanca cu focul în spate și a fost să plângă ea apoi atât de mult până să ajungă apa lacrimilor ei să stingă focul care o împingea spre păcat.

Iată ce spun, iată ce strig: **O, oameni de pe pământ, o, fii ai oamenilor, sfințiți-vă pentru Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul și omul!** Vine Domnul cuvânt pe pământ și vă ține calea și vă strigă la căință pentru viața cea plină de păcat ziua și noaptea și nu vă temeți de această pierdere de timp și de viață. **Veți da răspuns pentru viața cea din voi**, pe care n-ați prețuit-o și ați dat-o păcatului. Temeți-vă pentru acest răspuns. Zadarnic dați să uitați

de Dumnezeu, zadarnic vă luați unul după altul ca să credeți că nu este Dumnezeu, sau măcar că nu vede. O, zadarnic vă mințiți ca să scăpați de Dumnezeu, căci Eu, Domnul, M-am dovedit acum două mii de ani venit de la Tatăl pe pământ Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și M-am lăsat pentru voi pe cruce bătut, și apoi am înviat tot pentru voi, și din iubire pentru voi Mi-am lăsat trupul pe cruce țintuit, ca să înviez apoi dintre cei morți și să Mă arăt biruitor, de s-au înspăimântat toți mai-marii poporului necredincios al lui Israel, și Mi-am ridicat sămânță de om nou din acel popor îndărătnic și M-am scris cu împărăția Mea în oameni, iar satana a fost judecat, și de atunci se răzbună pe oameni și strică în ei frica de Dumnezeu și nu mai au minte apoi oamenii și au trufie și atât, iar trufia este arma cea asupra omului însuși în fiecare om, și iată împărăția lui satana în om prin trufie!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 17-04-2016.

***

O, câtă suferință, iar după ea învierea, Fiule scump, dar lumea nu s-a schimbat, iar durerea Noastră a rămas și s-a asprit peste Noi, iar lumea este chinuită de necredință și de despărțire de Dumnezeu prin păcat, și nu știe omul să scape de păcat, nu știe, săracul și neputinciosul de el în fața păcatului păgân, că păcatul se face dulce în el și nu-și mai află omul vindecarea de păcat.

Eu, Dumnezeu-Tatăl, vă spun vouă, fii ai lumii, cum să scăpați de păcatul din voi și de cel din fața voastră, care caută spre voi cu ademenire spre plăcerile lui cele ucigătoare de om și de viața cea veșnică cu Dumnezeu a omului. O, nu dați viața cea vremelnică pe cea veșnică, nu, că e scurtă **viața cea pentru proba care stă în fața fiecărui om** pentru bătălia medaliei cu care omul poate căpăta veșnicia cu Dumnezeu, viața cea veșnică. **O, hrăniți-vă cu cele din cer mintea și inima, văzul și auzul și toate simțurile voastre** și nu vi le mai hrăniți cu cele din lume și din oamenii despărțiți de Domnul pentru păcat. O, nu mai luați de pe pământ, nu mai luați din lume. Dacă vreți să scăpați de păcat gândiți-vă la Fiul Meu Iisus Hristos și nu la voi, căci El a murit suferind amar pentru păcatul din voi și a înviat pentru voi ca să vă dea nădejde cerească. O, mâncați puțin, mâncați cu sfială din darurile Domnului, nu cât vă cere trupul și foamea lui. **Cine se oprește de la carne, dar mănâncă din plăcerile trupului,** (*Desfrânare, n.r.*) **unul ca acela mănâncă carne.** O, învățați-vă trupul să iubească viața, nu moartea, nu deșertăciunea, și învățați-l să iubească veșnicia lui, nu vremelnicia. Eu, Tatăl, vă învăț, ascultați, fiilor, și feriți-vă de prilejul de păcat, căci pofta cărnii are putere mare și slăbește veghea duhului acolo unde duhul veghează, iar dacă vă veți feri de prilejul de păcat vă veți putea feri și de păcat, căci mai întâi vine prilejul pentru păcat, și de la diavol vine ca să vă păteze cu funinginea lui, că el știe că Domnul a spus omului să nu fie desfrânat, iar diavolul îi înlesnește omului numai desfrânare și plăcere pentru ea la tot pasul. O, privegheați să împliniți cuvintele rostite peste voi, că altfel diavolul vă dezbracă de temerea de Dumnezeu și vă prinde apoi în cârligul lui și vă trage de lângă Domnul ca neascultători Lui.

Iată taină vă spun și învățătură pentru ea: Omul se îngrijește mult prea mult cum să arate. Pentru ce, oare, face el aceasta? Aceasta îl bucură pe diavol și Îl îndurerează pe Domnul până spre mânie din pricina durerii. O, îngrijește-te, omule păcătos, **cum să arate Domnul în tine**, că au nevoie oamenii și popoarele de pildă de trăire de viață, că nu știu oamenii să-și trăiască viața dacă nu văd cum, dacă nu învață apoi. Și, în sfârșit, ascultați, o, ascultați pe Fiul Meu Iisus Hristos, aceasta v-am spus și acum două mii de ani. O, ascultați de El, de Cel de Care au ascultat marea și vântul furtunos și s-au supus și s-au cumințit și s-au liniștit. O, iubiți pe Hristos, că El vă iubește, dar vă trebuie temere de Dumnezeu ca să puteți începe calea cu Domnul. Și de ce vă trebuie aceasta? Pentru că fără temere de Domnul omul se învoiește cu păcatul, numaidecât

se învoieşte cu acest duşman păgân al omului şi al Domnului, căci păcatul îl ia pe om dinaintea Domnului, fie el cât de mic păcatul.

Eu, Tatăl Savaot, am grăit vouă, celor de pe pământ, în zi de praznic de înviere a Fiului Meu Iisus Hristos şi vă dăruiesc putere de credinţă cu umilinţă înaintea cuvântului Meu de Tată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Duminica Învierii Domnului, Sfintele Paşti, din 01-05-2016

***

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(*Selecția textelor și* **sublinierile cu caractere îngroșate** *aparțin redactorului.*)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim ; http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv n.r.)

Alte teme:

Acest cuvânt este râul vieţii
Adevărata biserică
Antichrist şi fiara apocaliptică
Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului
Ca în vremea lui Noe
Calul alb apocaliptic
Cartea Mielului
Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el
Cerul - scaunul de domnie, pământul - aşternut picioarelor - omul îndumnezeit
Despre botez
Despre chipul cioplit şi semnul crucii
Despre post şi milostenie
Enoh şi Ilie
Focul apocaliptic
Împărăţia cerurilor nu vine în chip văzut
Împărăţia de o mie de ani
Învierea morţilor
Morţii aud glasul Meu
Necazul cel mare
Despre sfârşitul lumii şi Ziua Domnului
Nunta Mielului
Precum S-a suit, aşa şi vine, cu norii vine
Proorocul mincinos şi ecumenismul
Răpirea bisericii
România - Noul Ierusalim - Noul Canaan
Schimbarea sărbătorilor şi lepădarea de credinţă
Semnul Fiului Omului
Slava Domnului
Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii
Taina omului şi a femeii
Trâmbiţele apocaliptice
Venirea în chip văzut

Din alte surse

Marea Evanghelie a lui Ioan, I/86

Domnul: „Cine păcătuiește prin desfrâu este foarte bolnav în sufletul lui! Căci prin acest păcat, inima se împietrește tot mai tare cu fiecare zi, uitând de milă și de compasiunea față de semenii săi. În final, el ajunge să nu mai iubească pe nimeni altcineva decât pe sine și obiectul pasiunii sale desfrânate. O asemenea inimă ajunge să respingă cuvântul lui Dumnezeu, care îl avertizează împotriva dorințelor sale păcătoase, devenind în cele din urmă chiar dușmanul celor care ascultă de cuvântul lui Dumnezeu și care trăiesc în conformitate cu acesta. Foarte mulți oameni suferă de această boală. De aceea am venit din nou la voi, ca să vă vindec de această maladie mortală. Oricine este conștient de faptul că este atins de această boală să se întoarcă spre Mine cu toată încrederea, iar Eu îl voi vindeca!…

Adevăr vă spun: desfrânații nu vor intra niciodată în Împărăția lui Dumnezeu, decât în măsura în care își vor schimba radical modul imoral de viață!… Căci acești fiori senzuali nu sunt altceva decât un vicleșug al lui Satan. Vai celor care îi vor permite în acest fel lui Satan să intre în ei! Cu greu vor mai putea scăpa ei vreodată de ghearele lui, iar suferințele vor părea că nu mai au sfârșit! De aceea, feriți-vă de aceste pasiuni, căci în caz contrar, va veni ziua în care ele nu vor mai fi deloc plăcute pentru voi!”

Marea Evanghelie a lui Ioan, X/209

„Alimentele acceptate de stomac ca hrană pentru corp nu sunt atât de moarte pe cât par. Orice aliment este alcătuit din trei părți: una materială, mai grosieră, una eterică și alta substanțială. Partea materială este cea vizibilă, care poate fi simțită cu ușurință prin intermediul simțului gustativ și al mirosului. Când alimentele și băutura ajung în stomac, ele sunt gătite aici pentru a doua oară. Ca urmare a acestui proces, apar două componente principale: una materială și grosieră, care este condusă de sânge ca hrană pentru corp, pentru organe și membre, pentru intestine și mușchi, pentru toate celulele corpului.

O a doua componentă, cea substanțială sau subtilă, este eliminată mai întâi la nivelul stomacului inferior, care este împărțit în 12 compartimente. Aici, ca urmare a unui proces de fermentare, substanța eterică a hranei este separată de învelișul său material și hrănește nervii. De aceea, ea este numită „nervul spiritual”.

Componenta cea mai subtilă a hranei, care reprezintă adevărata substanță a alimentelor (de care este detașată prin procesul de fermentare), este direcționată prin intermediul splinei către inimă, pe o cale particulară, unde este complet purificată și hrănește sufletul omului. Rezultă așadar că și sufletul se hrănește cu acea parte din alimente care îi corespunde ca natură, fiind întărit cu această hrană exact la fel cum se hrănește corpul cu corespondentul ei material.

După ce componentele valoroase ale alimentelor hrănesc corpul, nervii și sufletul, deșeurile care rezultă sunt eliminate din organism prin cele două canale specifice. Dacă omul este prea lacom sau mănâncă prea mult, procesele de digestie și de eliminare sunt dezechilibrate în mod corespunzător. Din acest motiv, multe din elementele valoroase ale hranei, deopotrivă grosiere și subtile, ajung în intestine. Fără a fi eliminate, ele trec prin ficat, splină și rinichi, ajungând în cele din urmă în vezica urinară, unde fermentează din nou. Ca urmare a acestui proces apar tot felul de boli, atât la nivelul corpului cât și la nivelul sufletului. În zilele noastre, oamenii își umplu stomacurile cu tot felul de delicatese, care conțin o mare cantitate de substanțe nefermentate (numite și spirite ale naturii, căci toate componentele substanțiale ale alimentelor sunt de natură spirituală), care ajung treptat să ia în posesiune întregul organism uman. Aceste spirite ale naturii se află într-o luptă continuă unele cu altele, generând tulburări care nu pot fi potolite decât cu ajutorul binecunoscutelor plante medicinale. Din păcate, acest ajutor nu este niciodată de prea lungă durată. Singura soluție adecvată în acest scop este revenirea la modul de viață

simplu și natural, la fel ca cel al strămoșilor de altădată, cu o alimentație simplă și moderată, astfel încât corpul să rămână sănătos până la o vârstă înaintată…”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, X/182

Domnul: „Primii oameni respectau ordinea și simplitatea, așa cum i-a învățat spiritul Meu. De aceea, ei nu cunoșteau ce înseamnă boala. Cei mai mulți dintre ei atingeau o vârstă foarte înaintată fără a se îmbolnăvi vreodată, după care adormeau lin, iar sufletul lor se despărțea de trup fără teamă și fără durere.

Alimentația lor era mereu aceeași, și nu diferea de la o zi la alta. Ei se hrăneau îndeosebi cu lapte, pâine și fructe coapte. Aceste alimente le erau suficiente pentru întreaga viață. Setea și-o potoleau cu apă proaspătă de izvor.

Din acest motiv, nervii trupului lor erau hrăniți întotdeauna cu aceleași substanțe, complet benefice și nedăunătoare. În acest fel, substanțele impure și toxice nu le afectau trupurile și sufletele. De aceea, ei rămâneau tot timpul puternici și sănătoși, deopotrivă fizic și mental”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, VI/222 (18)

Domnul: „Oamenii nu trebuie să consume niciodată sângele animalelor moarte, mai ales dacă provine de la animale sufocate, căci el conține multe spirite malefice (toxine)”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, II/218

Domnul: „Când mâncați pâine, făina materială este eliminată rapid prin canalele naturale. Partea substanțială a sămânței vieții trece rapid prin nervii spirituali și hrănește sufletul, devenind ‘una cu el’, în funcție de caracterul acestuia. Partea mai puțin subtilă (mai materială) a sămânței vieții a servit dintotdeauna ca temelie solidă pentru organismul fizic, la fel cum apa mozaică a servit Spiritului lui Dumnezeu. Ea devine așadar o hrană pentru corp, iar după ce este purificată corespunzător trece la rândul ei în suflet, căruia îi hrănește organele. Pe scurt, ea servește drept hrană pentru dezvoltarea organelor sufletului, și în general, pentru dezvoltarea trupului de la A la Z”.

Jakob Lorber, (nedatat)

Domnul: „Ascultă, scribul Meu drag și vrednic, care transcrii cuvintele născute din iubirea Mea pentru ridicarea spiritului, inimii și intelectului vostru. Te plângi mereu de tot felul de boli ale trupului. Uneori te doare capul, alteori picioarele sau stomacul, pe care îl acuzi de o anumită slăbiciune. Crede-Mă, nici nu s-ar putea altfel, căci ești puțin cam lacom și bei prea multă bere și prea mult vin. În general vorbind, mănânci tot ceea ce îți gâdilă palatul gurii. Crezi că acest comportament îi servește trupului tău? Nici vorbă! Pentru tine, aceste alimente sunt otravă curată, dat fiind și faptul că nu mai ești tânăr.

Dacă dorești să fii sănătos și să ajungi la o vârstă încă și mai înaintată, ai grijă cu dieta alimentară! Seara, comandă o masă simplă și gustoasă, fără murături și nu prea sărată. Poți bea puțin vin amestecat cu apă, dar înainte ar trebui să te plimbi în aer liber, și astfel îți vei păstra sănătatea și puterea. În zilele frumoase, poți merge oriunde ca să găsești un vin bun, evitând astfel poșirca pe care voi o numiți bere! Această băutură are toate calitățile rele, dar nici una bună, mai ales în aceste vremuri, când malțul și hameiul sunt atât de falsificate!

Acest sfat este bun nu numai pentru trup, dar mai ales pentru sufletul și pentru spiritul tău. Cinele la restaurant, printre băutorii de bere și în tot acel fum de țigară, sunt extrem de toxice. Odată cu aceste alimente toxice pătrund în corp și tot felul de influențe malefice, care împietresc sufletul și îngreunează trupul.

La toate acestea mai contribuie și faptul că noaptea, atmosfera pământului este viciată de tot felul de influențe malefice, pătrunzând oriunde este posibil în trupurile oamenilor și afectându-le sufletele, inclusiv cu gânduri și dorințe imorale.

Ascultă, dragul Meu N.N., Eu sunt și un medic al trupului. Dacă îmi vei urma sfaturile, trupul tău va fi mereu sănătos și puternic, la fel și sufletul tău, iar spiritul tău le va putea controla cu ușurință”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, I/138 (17)

„Și mulți au fost aceia care s-au așezat să împărtășească împreună cu noi masa de dimineață, alcătuită din lapte de bună calitate și pâine unsă cu miere. În această parte a țării, acest tip de mic dejun nu era considerat o delicatesă, dar în mediul rural, acolo unde se spune că curge lapte și miere, țăranii îl consideră un mic dejun cu adevărat delicios, mai ales că mierea din ‘ținutul promis’ este cea mai bună din lume, la fel ca și laptele, care nu-și găsește echivalent în nici un alt colț de lume. După masă s-au servit fructe, pe care mulți le-au găsit excelente la gust, lăudându-L pe Dumnezeu, care le-a dăruit alimente cu un gust atât de minunat, ca să nu mai vorbim de capacitatea cu care a înzestrat albinele de a culege mierea florilor și de a-și construi acei stupi atât de ingenioși”.

Copilăria lui Iisus, 252 (3)

„Doreau cu toții și ceva bun de băut, așa că Iosif și Maria le-au pregătit niște apă cu suc de lămâie și cu puțină miere”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, X/240

Domnul: „Oamenii nu ar trebui să mănânce carnea animalelor, așa cum obișnuiesc unii, căci în sângele animalelor rămân anumite spirite nefermentate, care acționează ca o otravă pentru natura umană, contaminând sângele oamenilor. Din această cauză, oamenii se îmbolnăvesc și nu-și mai pot îndeplini îndatoririle zilnice.

Ascultați, când vinul a fermentat complet, fiind astfel curățat de toate impuritățile, el poate fi recomandat oricărui om, căci are capacitatea de a întări puterea fizică, deopotrivă interioară și exterioară! Mustul nu este însă recomandabil oamenilor, căci spiritele impure ale naturii nu au fost încă eliminate din această băutură în care procesul de fermentație nu s-a încheiat. De aceea, nu ar trebui să beți decât vin vechi și curat. Mustul trebuie mai întâi purificat complet, după care trebuie să aștepte cel puțin 2-3 ani”.

Pământul și luna, cap. 35

„În timpurile de altădată, când oamenii trăiau într-o manieră mult mai simplă decât astăzi, erau mulți aceia care aveau așa-numita ‘față dublă’ (vederea spirituală). Ei trăiau în mod natural în ambele lumi. Acest lucru ar fi cu ușurință posibil chiar și în zilele moderne, dacă v-ați schimba alimentația. Mâncărurile foarte complicate din ziua de astăzi nu fac nici un bine oamenilor. Odată cu ingerarea alimentelor, ei își corup într-o asemenea măsură natura, încât sufletul rămâne înlănțuit în ea, la fel ca o pasăre prinsă într-o capcană. Sufletul nu-și mai poate relua activitatea normală, căci zborul face parte din natura sa, iar acum îi este interzis.

Ce fel de alimente mâncau strămoșii oamenilor? Hrana lor era alcătuită în principal din legume, fierte la foc mic cu puțină sare, și pe care nu le mâncau niciodată fierbinți. Se adăugau pâinea simplă, mierea și laptele, o hrană simplă, cu ajutorul căreia oamenii ajungeau până la vârste înaintate, fără să-și piardă niciodată cea de-a doua vedere.

Din când în când, ei consumau cu moderație puțin vin, dar niciodată atât cât să se îmbete.

… Ascultați, în timpurile de demult, majoritatea oamenilor – dar mai ales cei care trăiau în munții înalți – trăiau în acest mod simplu și sănătos. Ei aveau vederea interioară trezită, trăind în mod natural împreună cu spiritele, care îi învățau în legătură cu numeroase subiecte. Astfel, spiritele îi învățau pe oameni care sunt efectele benefice ale plantelor, sau unde erau ascunse metalele prețioase și celelalte minereuri. Tot ele i-au învățat pe oameni cum pot prelucra aceste

metale, topindu-le și dându-le forma uneltelor dorite. Aproape că nu exista casă în munți care să nu aibă propriile ei spirite ale casei, la fel cum se obișnuiește astăzi cu servitorii. Ascultând sfaturile lor, oamenii – îndeosebi cei care trăiau în munți – erau mult mai înțelepți, trăind în armonie cu forțele secrete ale naturii, cu care se aflau într-o adevărată intimitate și care stăteau tot timpul la dispoziția lor”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, VI/187

Domnul le vorbește discipolilor Săi: „Dragii Mei prieteni, când vinul este consumat cu măsură, el permite întărirea membrelor și organelor corpului. Dacă este consumat însă în exces, el trezește spiritele rele ale cărnii și amorțește simțurile. În continuare, spiritele rele trezesc dorința carnală numită lipsă de castitate și indecență. În acest fel, sufletul devine impur pentru o lungă perioadă de timp, fiind predispus către harță, lene, plictiseală, de multe ori fiind de-a dreptul mort. De aceea, beți cu măsură, iar trupul vostru nu va avea de suferit!

Carnea și sângele omului sunt pline de spirite malefice ale naturii. Ele sunt numite malefice din cauza faptului că sunt supuse judecății. Dacă nu ar fi supuse judecății, ele nu s-ar regăsi în carnea și în sângele vostru. Abia când corpul intră în stare de putrefacție sunt eliberate aceste spirite de dependența lor.

Aceste spirite ale naturii nu se regăsesc numai în carnea voastră, ci și la nivelul elementelor, care multă vreme nu vor putea fi considerate benefice. Elementele devin benefice numai în ființa celui care a devenit absolut pur prin intermediul Meu, conform ordinii divine.

Priviți piatra care zace complet moartă la sol. Ea nu este moartă decât în aparență! Insultați-o cu o lovitură puternică sau frecați-o și veți constata din scânteile pe care le emite că în ea se ascund spiritele condamnate ale naturii! Dacă o încălziți multă vreme la foc, ea se va topi și va începe să curgă. Așa își produc oamenii sticla lor atât de scumpă!

Așadar, spiritele rele și nefermentate ale naturii se găsesc peste tot, oriunde există pământ, apă și aer. Iar pământul reprezintă calea de salvare a celor mai mature dintre ele, care vor trece apoi pe un nivel superior de dezvoltare.

Există o mare diferență între spiritele rele (sufletele celor plecați dintre voi) care îi posedă pe oameni și spiritele nefermentate ale naturii, din care este alcătuit pământul și toate elementele sale. Între ele există totuși o relație strânsă și reciprocă. Astfel, dacă omul nu își trezește în prea mare măsură spiritele rele ale naturii în trupul lui, el nu va putea fi posedat cu ușurință nici de către spiritele răutăcioase ale oamenilor plecați pe lumea cealaltă.

De aceea, Eu vă avertizez de fiecare dată: evitați pasiunile excesive, care nu reprezintă altceva decât consecința trezirii diferitelor spirite ale cărnii și ale sângelui. De îndată ce sunt trezite, acestora li se alătură și sufletele impure ale celor decedați, care continuă să bântuie prin regiunile inferioare ale pământului. Din această asociere se naște așa-numitul fenomen al ‘posesiunii’”.

Pământul și luna, cap. 59

Domnul: „Voi invitați singuri majoritatea bolilor prin obiceiurile voastre, prin care nu faceți altceva decât să invitați în trupul și în ființa voastră tot felul de locuitori ai iadului, de multe ori încă din tinerețe. Oamenii care fac asemenea prostii nici măcar nu-și dau seama că invită astfel în casa lor tot felul de oaspeți străini și nepoftiți, de cea mai joasă categorie. Aceste spirite urmăresc să trezească pasiunile senzoriale în trupul stăpânului lor, acționând inclusiv asupra sufletului, care începe să-și găsească astfel plăcerea în tot felul de lucruri lumești.

Printre acestea se numără mai presus de orice: ‘moda!’, care înseamnă acoperirea unor trupuri fermecătoare cu tot felul de haine în acord cu ultima modă, împletirea părului cu tot felul de zorzoane și ungerea pielii cu diferite uleiuri strălucitoare.

În ceea ce îi privește pe bărbați, aceștia nu se pot dezlipi de țigara din colțul gurii! Mulți filfizoni tineri, mai ales dacă dispun de bani, fumează într-o singură zi suficient cât să hrănească zece oameni săraci.

Ar trebui să știți care este semnificația fumatului, care este atât de la modă în zilele noastre. Locuitorii malefici fac toate eforturile să familiarizeze sufletul gazdei lor – încă din timpul vieții fizice – cu vaporii otrăvitori ai iadului, cu scopul ca după moarte, sufletul care și-a părăsit corpul fizic să nu-și dea imediat seama de oaspeții săi mizerabili, care îl vor putea atrage astfel până în cel de-al treilea iad…

Cred că puteți înțelege cu ușurință acum de ce am insistat de atâtea ori împotriva acestui obicei detestabil care este fumatul”.

Puterile vindecătoare ale soarelui, pag. 11

„În general, vă recomand moderația în toate: alimentație, băutură, somn, îmbăiere, spălare și recreație. În particular, vreau să insist asupra eliminării complete din meniul vostru a mâncărurilor acre și condimentate, inclusiv a băuturilor stimulative, mai ales a cafelei și a berii. Dacă ar exista o bere foarte pură, făcută din orz și din hamei, consumul ei moderat nu ar crea probleme deosebite, deși nu este un aliment integral, întrucât conține tot felul de influențe negative. Oricum, așa cum este ea preparată la ora actuală, berea nu reprezintă o băutură hrănitoare și nu potolește setea, ci doar amețește. Altfel spus, este otravă curată.

Cafeaua este în schimb cea mai rea dintre toate substanțele vegetale pe care oamenii au ales să o consume. Fructele ei nu ar trebui consumate decât de către cai, cămile și dromaderi, fiind create special pe hrana lor, întrucât le stimulează și le întărește nervii. Asupra oamenilor planta are efecte opuse, intoxicând sângele și stimulând excesiv genitalele. Ea creează și alte tulburări la nivelul corpului, îndeosebi al celui feminin, întrucât nimic nu inhibă digestia alimentelor integrale la fel de mult ca și cafeaua.

Marea Evanghelie a lui Ioan, X/210

Domnul: „Dacă omul dorește să rămână perfect sănătos din punct de vedere trupesc și sufletesc, el ar trebui să se hrănească cu moderație, încă din copilărie, cu alimente curate.

Priviți-Mă pe Mine! Din punct de vedere trupesc, sunt și Eu un om ca și voi, dar Eu mănânc întotdeauna aceleași lucruri, și îmi potolesc setea cu vinul cel mai pur și mai nobil – dar întotdeauna cu măsura cuvenită! Ceea ce mănânc astăzi în fața ochilor voștri mâncam și în timpul copilăriei Mele. La fel mănâncă și adepții Mei, între care mulți au fost pescari. Ei obișnuiau să vândă surplusul de pește pentru a-și cumpăra haine, pâine, sare și vin, pe care îl împărțeau însă cu apă. Întrebați-i dacă a suferit vreunul dintre ei de vreo boală, cu excepția unuia singur, la care nu doresc să fac referire acum.

Eu vă spun: dacă oamenii ar fi continuat să se hrănească cu alimentele pe care li le-a recomandat profetul Moise, medicii voștri nu ar fi avut nimic de lucru. Istoria bolilor pe acest pământ a început atunci când ei și-au schimbat obiceiurile alimentare, copiindu-le pe cele ale păgânilor sau ale epicurienilor de astăzi, îndopându-și trupurile cu tot felul de delicatese”.

Gottfried Mayerhofer, 12.09.1870

„Orice fel de moarte nenaturală reprezintă un act de violență, declanșând prin procesul de descompunere tot felul de influențe care existau în stare latentă în carnea și în sângele animalului. Așa am organizat Eu viața la nivel animal. În urma morții violente, sângele și carnea își schimbă compoziția. Se petrec astfel anumite procese toxice, ale căror efecte sunt parțial eliminate prin fierbere și prin prăjire, dar nu în totalitate. Nu este de mirare că imediat după ingerarea acestor alimente, corpul uman reacționează prin anumite tulburări specifice, îndeosebi dacă mănâncă din carnea animalelor sălbatice, care au murit cu o stare intensă de teamă și tulburare.

Un alt motiv de precauție în ceea ce privește carnea animalelor se referă la faptul că acestea sunt la fel de diferite între ele cum sunt ființele umane. Există animale blânde și altele vicioase, animale prădătoare și altele foarte ușor de domesticit. În mod evident, carnea lor va fi foarte diferită.

Cine se poate abține complet de la mâncatul cărnii sau care o mănâncă cu moderație se protejează astfel de o multitudine de influențe animalice. Vegetarianismul asigură un corp sănătos și un spirit puternic, spre deosebire de alimentația pe bază de carne, care poate conduce la declanșarea a numeroase boli și tulburări, a căror cauză nu este întotdeauna ușor de decelat.

Dacă sunteți înzestrați cu spiritul sublim al compasiunii și nu doriți să luați viața unui animal, numai pentru a-i transforma carnea în propria voastră carne, procedați cât se poate de corect! Căci dacă omul simte o influență spirituală, el nu ar trebui să i se opună, în caz contrar riscând să suporte consecințele negative ale acțiunii sale! Din același motiv, carnea nu trebuie complet interzisă, întrucât reprezintă o sursă de hrană pentru oameni, care au latitudinea de a hotărî singuri dacă preferă să o mănânce sau nu. Dacă Eu aș fi dorit să nu mâncați deloc carne, v-aș fi organizat astfel trupul încât să nu o puteți mânca, la fel ca în cazul oilor, vacilor și cailor, care nu tolerează nici un alt fel de hrană decât plante și fructe. De vreme ce am făcut din om Domnul Pământului, i-am dat un corp care să se poată adapta la toate tipurile de climă și la toate felurile de produse alimentare.

Ca întotdeauna, atrag din nou atenția că ce este prea mult nu este sănătos. Omul a fost înzestrat nu numai cu capacitatea de a mânca orice, ci și cu un intelect cu ajutorul căruia poate discerne, opunându-se dorințelor și poftelor sale, astfel încât stomacul să nu devină Dumnezeul său! Această luptă între intelect și corp, al cărei principiu fundamental are la bază vegetarianismul, conduce la întărirea sufletului și menține sănătatea trupului, servind astfel ca instrument eficient sufletului!”

Marea Evanghelie a lui Ioan, I/207

Domnul: „Indulgența și risipa fac ca sufletul să devină senzual și materialist, epuizându-l mai devreme sau mai târziu. Corpul nu are nevoie de nici un fel de surplus, care rămâne la nivelul sufletului și îl îngreunează. Îngrozit, sufletul încearcă prin toate mijloacele să se elibereze de povara nedorită, luând-o pe căi ocolite, precum: diferite tipuri de lipsă de castitate, pasiunile trupești, adulterul, etc. Întrucât pasiunile de acest fel fascinează sufletul prin plăcerea pe care i-o oferă, el devine din ce în ce mai desfrânat, apelând chiar la o indulgență și la o risipă din ce în ce mai mare. În final, el devine complet senzual (material), iar în ceea ce privește viața spirituală – complet întunecat, împietrit și nesimțit, pentru ca în cele din urmă să devină orgolios, răutăcios și îngâmfat. Când sufletul își pierde complet valoarea spirituală datorită modului său de viață, murind practic din punct de vedere spiritual, el începe literalmente să construiască un tron pentru lăcomia sa, fiind chiar cinstit și respectat de alții pentru că este atât de lacom”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, IX/11 (11)

Domnul le-a recomandat celor pe care i-a vindecat de anumite boli grave ale stomacului: „Înainte de masă, căutați-L pe Domnul în inimile voastre, pentru ca El să binecuvânteze mâncarea și băutura pentru voi și pentru toate ființele umane. Căci El ascultă întotdeauna aceste rugăciuni. Și orice veți mânca, vă va întări și vă va hrăni corpul”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, IV/230-231

Domnul: „Dacă oamenii ar evita viciul desfrâului, limitându-se numai la acele contacte sexuale necesare pentru a procrea, adevăr vă spun, nu ar exista om pe această planetă care să nu fie un clarvăzător! Din păcate, nu trece zi fără ca bărbații și femeile să nu își risipească puterile, irosind astfel lichidele vitale cele mai nobile și mai apropiate de structura sufletului!

Din această cauză, ei devin indolenți și senzuali, nemaicăutând altceva decât plăcerile simțurilor. Rareori sunt capabili de gânduri înalte, fiind dimpotrivă, temători, lași, materialiști, agitați și schimbători, egoiști, invidioși și geloși. Ei nu mai înțeleg aproape nimic din ceea ce este spiritual, căci fanteziile lor se învârt întotdeauna în jurul tentațiilor cărnii, iar imaginația lor nu mai este capabilă să se ridice către marile înălțimi spirituale. Mai sunt unii care din când în când își revin pentru câteva ore și își înalță pentru o clipă privirea către cer, dar gândurile senzuale apar din nou, aproape imediat, ca norii grei care ascund cerul, astfel încât sufletul uită complet de gândurile sale elevate, căzând din nou în capcana pasiunilor trupești!…

De aceea, acceptați acest adevăr: desfrânații și prostituatele, cei care comit adulter, indiferent de sex, și toți cei care comit păcate trupești nu vor putea pătrunde decât cu mare greutate în Împărăția lui Dumnezeu!

Dacă vi se pare prea severă această judecată, încercați să schimbați o asemenea ființă senzuală. Începeți prin a-i repeta poruncile lui Dumnezeu și spuneți-i: 'Pace ție! Iată, Împărăția lui Dumnezeu se apropie! Renunță la viața desfrânată pe care ai dus-o până acum, iubește-L pe Dumnezeu mai presus de orice și iubește-ți semenii la fel de mult ca și pe tine însuți! Caută adevărul și Împărăția lui Dumnezeu în profunzimile inimii tale! Renunță la lumea exterioară și la materia ei, și caută să-ți trezești spiritul viu! Roagă-te, caută și acționează în conformitate cu ordinea divină!' Veți constata că vorbele voastre s-au izbit de niște urechi surde! Omul va râde de voi, vă va întoarce spatele sau vă va spune: 'Lasă-mă în pace, tembelule; nu mă mai enerva cu prostiile tale, căci s-ar putea să te lovesc!' Dacă îl veți admonesta și a doua oară, nu este exclus să aveți parte de o reacție chiar mai dură din partea lui.

De aceea, cei care comit păcat trupesc cu prostituatele nu sunt numai niște păcătoși desfrânați, ci și niște oameni foarte răutăcioși, din cauza iritabilității lor, gata oricând să izbucnească într-o criză de furie, dar orbi și surzi în fața aspectelor spirituale, a oricărei forme de bunătate și adevăr. Un hoț poate fi mult mai ușor convertit decât un desfrânat și un adulter.

Oriunde această boală a sufletului – care este desfrâul – a prins rădăcini adânci printre oameni, predicarea Evangheliei a luat sfârșit… De aceea, mai presus de orice, aveți grijă ca acest viciu să nu prindă rădăcini adânci nicăieri! Nici chiar cei căsătoriți nu ar trebui să aibă alte relații intime decât cele strict necesare pentru procreație. Cât despre cei care își deranjează soțiile deja însărcinate, ei nu fac altceva decât să pângărească fructul din pântecul acestora, impregnându-l cu spiritul desfrâului. Căci spiritul care îi seduce pe soț și pe soția acestuia, trezind în ei dorința unei intimități care depășește ordinea naturală, va influența și copilul încă nenăscut, chiar mai puternic decât i-a influențat pe părinții acestuia.

Nici chiar procreația nu ar trebui făcută inconștient, existând niște reguli care trebuie respectate: mai întâi de toate, ea nu trebuie practicată numai din pură plăcere senzuală, ci din iubirea cea mai curată, precum și dintr-o înclinație a celor două suflete. În al doilea rând, după ce soția a rămas însărcinată, ea nu mai trebuie deranjată de soț mai devreme de cel puțin șapte săptămâni după naștere.

Copiii procreați în această manieră și care nu au fost deranjați în pântecul mamei lor se nasc mai perfecți din punct de vedere fizic. Sufletul lor devine mult mai repede preocupat de sănătatea sa spirituală, într-un organism frumos dezvoltat, decât sufletul copiilor corupți încă din pântecul mamei lor, care nu mai pot fi recuperați decât dacă încep imediat procesul de autoperfecționare. Pe de altă parte, sufletele copiilor procreați conform ordinii divine sunt mai pure și mai ușoare, întrucât nu au fost tulburate de aceste spirite ale desfrâului, care se nasc la nivelul trupului embrionului prin contacte intime repetate, dar care afectează și sufletul noului-născut. Sufletele pure se înalță foarte ușor către Dumnezeu, așa cum a făcut-o Samuel, încă din copilărie, când iubirea este oricum foarte inocentă! Sfera vitală începe să se formeze de timpuriu în jurul trupurilor acestor copii, care devin foarte ușor clarvăzători, și întreaga Mea manifestare le vine în întâmpinare și se așterne la picioarele lor.

Ce se poate spune despre ceilalți copii, deja corupți în pântecul mamei lor, prin comparație cu aceștia? Îți spun un singur lucru: ei nu sunt decât umbre ale vieții! Și cine este principalul vinovat? Toate aceste plăceri senzoriale, despre care am vorbit până acum!

În viitor, ori de câte ori veți auzi predicat cuvântul Meu, ar trebui incluse și aceste învățături, căci ele cultivă solul vieții, curățându-l de mărăcini, de scaieți și de buruieni, din rândul cărora niciodată nu pot fi recoltați struguri sau smochine dulci!"

Casa Domnului, II/245 (8-16)

Enoh, primul mare preot al umanității, i s-a adresat regelui convertit, Lameh din Hanoh, și anturajului acestuia: „Ascultați, omul nu trăiește numai cu pâine, ci și cu cuvântul lui Dumnezeu! Pâinea naturală vă dă o senzație de sațietate și vă hrănește, dar v-ați pus vreodată întrebarea: 'Cum se face că această pâine mă satisface și mă hrănește'? Dacă veți căuta în adâncul ființei voastre, răspunsul va veni cu ușurință: 'Datorită faptului că elementele naturale ale hranei își au și ele originea tot în cuvântul etern și atotputernic al lui Dumnezeu!'

De vreme ce chiar și în această formă solidă, cuvântul captiv al lui Dumnezeu satură și hrănește, cu atât mai mult o va face cuvântul viu, liber și nelimitat al Domnului!

Cu toții ne tragem din cuvântul lui Dumnezeu. **De aceea, în întreaga eternitate, nimic nu poate fi mai hrănitor și mai satisfăcător pentru noi decât cuvântul viu al lui Dumnezeu!** Omul nu trăiește numai cu pâine și cu alte alimente pământești, ci în primul rând trăiește cu cuvântul viu, născut direct din gura lui Dumnezeu.

Asta nu înseamnă că el nu ar mai trebui să pună gura pe pâine sau pe alimentele naturale, căci ele au fost create tot de Dumnezeu, care le-a mâncat alături de noi atunci când a luat forma Sa vizibilă. Important este să nu le transformăm însă într-o necesitate absolută!

Iată, această învățătură face și ea parte din ordinea divină! Iar eu vă spun: fiți moderați în ceea ce privește alimentația, căci ea ascunde o mare tentație… Atunci când mâncăm pâinea și fructele pământului, trebuie să fim foarte atenți să nu sufocăm spiritul nemuritor în învelișul său grosier! Acest proces poate fi observat cu ușurință în cazul copiilor lacomi, care ajung de regulă foarte înceți la minte, fiind incapabili să se mai preocupe de cele spirituale. În schimb, copiii mai temperați devin de obicei gânditori mult mai rafinați. Dacă acest lucru este evident în cazul copiilor, el devine încă și mai evident în cazul celor adulți, căci pasiunile lor sunt mult mai dezvoltate decât în cazul copiilor.

Hrana naturală presupune ingerarea unor elemente naturale. În mod evident, ele nu sunt de natură să se spiritualizeze singure în interiorul vostru, ci mai degrabă vă trag pe voi în jos, către lumea naturală. Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă însă o hrană spirituală, care hrănește și întărește spiritul, atrăgându-l către viața eternă. Alimentele naturale hrănesc trupul, dar sufocă spiritul, pe care îl silesc să postească. În cazul alimentelor spirituale, deopotrivă trupul și spiritul au de câștigat. Spiritul devine mai puternic, simțurile sale se ascut și se rafinează, iar trupul devine mai suplu, modest și rezistent, la fel ca și hainele bine țesute, din fire subțiri, dar strâns împletite.

Alimentele naturale conțin de regulă spirite corupte. Dacă omul mănâncă o cantitate prea mare din aceste alimente, aceste spirite ajung să pună stăpânire pe spiritul lui, subminându-i ființa la fel cum fac viermii care rod la rădăcina unui copac, până când acesta se usucă și moare.

În schimb, hrana spirituală este pentru spirit ca un fel de ploaie vitală coborâtă din cer, care îl ajută să înflorească și să dea rod, fructul ei minunat fiind viața eternă".

Poruncile Tatălui pentru alimentația primilor oameni

Casa Domnului, I/17

„Mâncați întotdeauna împreună (ca o masă comună), dimineața, la amiază și seara, dar întotdeauna cu moderație și cu frică de Dumnezeu. Mulțumiți-i Lui, atât înainte cât și după masă, pentru ca mâncarea să fie binecuvântată, căci numai astfel veți putea evita moartea.

Cine nu va respecta această poruncă va observa foarte curând consecințele. Pe cel care uită de trei ori de ea, îl voi pedepsi cu un somn excesiv. Cine nu va respecta porunca din cauza voinței sale slabe va deveni la fel de mare ca și un bou, la fel de gras ca un porc, la fel de prost ca un măgar, și până și copiii își vor bate joc de figura lui. Dacă un asemenea om va dori să redevină la fel cum a fost, el va trebui să postească des și să mănânce numai pâine uscată. Dacă va persista în încăpățânarea și neascultarea lui – deși această poruncă, pe care v-am dat-o numai din iubire pentru umanitate, este extrem de ușoară – el va fi copleșit de dorința indecenței. Începând din acel moment, el va cădea continuu în păcat, și implicit în moarte. În plus, va fi nevoit să ducă o mare luptă cu șarpele seducției, cel care a mușcat-o pe Eva, iar Eu nu voi privi către el până când nu va redeveni victorios asupra trupului său, cu o mare căință.

Dimineața, mâncați fructele copacilor; la amiază, mâncați din copacul vieții (Cunoașterea din Cuvântul lui Dumnezeu, n.r.); iar seara, beți lapte și mierea pe care Eu le voi strânge pentru voi de pe crengile copacilor, prin intermediul unor animale celeste ale aerului, pe care le veți numi 'celii' (albine). Numele de 'celie' înseamnă 'Mana cerească'.

Marea Evanghelie a lui Ioan, VII/85

Domnul: „Printr-un post corect și prin rugăciune, sufletul devine mai eliberat și mai spiritual; dar nimeni nu poate cunoaște fericirea supremă numai prin post și prin rugăciune. Acestea trebuie dublate de credința în Mine și de împlinirea voinței Tatălui ceresc, așa cum v-am învățat Eu și cum vă învăț și astăzi. Orice om poate cunoaște această stare supremă, fără să postească și fără să se abțină neapărat de la anumite alimente.

Oricine practică iubirea și dăruirea către aproapele său, postește. Postul lui este cel mai plăcut în fața lui Dumnezeu, conducându-l pe om până la viața eternă. Cine are mai mult, trebuie să dea mai mult; cine ar puțin, trebuie să împartă chiar și acest puțin cu semenii săi mai săraci. În acest fel, el va aduna comori în ceruri! Actul dăruirii este mult mai binecuvântat de cel al primirii.

Cel care dorește cu sinceritate să postească în fața lui Dumnezeu și a vieții eterne a sufletului, trebuie să se abțină să mai păcătuiască, din iubire față de Dumnezeu și față de semenii săi. **Căci păcatele sunt o povară pentru suflet, și este foarte greu ca sufletul astfel împovărat să se înalțe până la Dumnezeu.**

Cei care se complac în lăcomia lor – așa cum au făcut pe timpuri fariseii și alți oameni bogați – întorcând urechea lor oarbă către cei sărmani, păcătuiesc împotriva poruncii postului, la fel ca și adulterii și cei care se duc la prostituate.

Dacă trupul atrăgător al unei fecioare, sau chiar al soției altui bărbat, vă atrage și vă ispitește, întoarceți-vă ochii în altă parte și abțineți-vă de la plăcerile cărnii! Numai atunci se poate spune că ați postit cu adevărat!

Dacă cineva vă insultă și vă ofensează, iertați-l, mergeți la el și împăcați-vă. Numai atunci se poate spune că ați postit cu adevărat!

Dacă îi răspundeți cu bunăvoință celui care a greșit față de voi, și dacă îl binecuvântați pe cel care v-a blestemat, numai atunci se poate spune că ați postit cu adevărat!

Ceea ce intră în gură pentru hrănirea și întărirea trupului nu-l pângărește pe acesta, dar cuvintele care ies din gură, rănind, defăimând, calomniind, rostind obscenități, bârfind, blestemând, depunând mărturie mincinoasă, sau rostind tot felul de minciuni ori de blasfemii, toate acestea pângăresc sufletul omului. Cine rostește asemenea cuvinte încalcă postul, căci a posti cu adevărat înseamnă a te nega pe tine însuți în toate, a accepta povara ce ți-a fost desemnată și a Mă urma pe Mine, căci Eu Însumi sunt plin de răbdare și de bunătate.

Dacă cineva mănâncă cutare sau cutare pentru a-și potoli foamea, el nu face un rău nimănui. El trebuie să fie atent doar la calitatea alimentelor ingerate, pentru a nu se îmbolnăvi.

Marea Evanghelie a lui Ioan, VII/156 (4-7)
Domnul: „Un om se poate izola total de restul lumii, așa cum fac călugării carmeliți sau cei de pe Muntele Sion, care nu privesc niciodată chipul feminin și se hrănesc numai cu rădăcini, mure și miere, precum și cu Pâinea Sfântului Ioan. Unii dintre ei chiar s-au emasculat de dragul Împărăției lui Dumnezeu, sub pretextul că astfel nu vor mai cădea în tentație și nu vor mai încălca porunca. Dar la ce le folosesc toate acestea? Eu vă spun: ele nu le folosesc la nimic, nici lor, nici altor oameni care procedează la fel. Căci Dumnezeu nu a revărsat asupra oamenilor diferite puteri, aptitudini și capacități numai pentru ca aceștia să renunțe la ele prin te miri ce mânăstire, ci pentru ca oamenii să fie activi și să respecte din proprie inițiativă voința lui Dumnezeu, în folosul lor și al semenilor lor! Dumnezeu nu le-a spus niciodată oamenilor: ‘Mutilați-vă și emasculați-vă, pentru ca trupul femeilor să nu vă mai seducă!’ Dimpotrivă, atunci când i-a dăruit o soție, el i-a spus lui Adam: ‘Mergeți și vă înmulțiți, și umpleți pământul!’, iar în Cartea lui Moise se adaugă: ‘Nu comiteți păcat trupesc și nu fiți desfrânați; nu râvniți la nevasta aproapelui vostru; și nu comiteți adulter!’ **Oamenii trebuie să lucreze în această lume și trebuie să reziste în mod conștient tentației,** căci numai astfel poate deveni puternic sufletul, și numai astfel puterea lui Dumnezeu va coborî asupra lui!”

Marea Evanghelie a lui Ioan, VII/141 (15)
Domnul: „Dacă cineva a păcătuit, el ar trebui să se compare cu cel împotriva căruia a păcătuit, iar apoi să nu mai facă niciodată la fel. Și astfel, păcatele îi vor fi iertate. Numai prin rugăciune, post și penitență, păcatele nu vor fi iertate, dacă persoana în cauză nu se abține să le mai comită în continuare”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, IX/11 (11)
Domnul le-a recomandat celor pe care i-a vindecat de anumite boli grave ale stomacului: „Înainte de masă, căutați-L pe Domnul în inimile voastre, pentru ca El să binecuvânteze mâncarea și băutura pentru voi și pentru toate ființele umane. Căci El ascultă întotdeauna aceste rugăciuni. Și orice veți mânca, vă va întări și vă va hrăni corpul”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, III/211 (3-9)
Domnul: „Prietene, Adam și descendenții săi nu trăiau în corturi sau în colibe, și cu atât mai puțin în case superb mobilate. Ei nu aveau la dispoziție decât pământul gol și umbra copacilor; de multe ori, dormeau sub cerul liber, dar erau puternici și sănătoși. Nu știau nici măcar să-și confecționeze pături pentru a se acoperi cu ele. Singura lor îmbrăcăminte era o frunză de ferigă cu care își acopereau rușinea (organele genitale), dar trăiau totuși mai multe sute de ani.

Astăzi, oamenii și-au creat toate felurile de confort lumesc – încercând astfel să înlocuiască paradisul pierdut – dar iată, puțini dintre ei mai ajung la vârsta de o sută de ani! Motivul este simplu: oamenii au devenit moi, îndepărtându-se astfel de natura corpurilor lor celeste, care ar trebui să-i susțină, să-i hrănească și să-i mențină sănătoși și puternici!

De aceea, prietene, nu ar trebui să fii atât de preocupat de așternutul tău de la noapte! Pământul sănătos și curat te poate primi foarte bine la sânul lui! Dacă ești cu adevărat obosit, te poți odihni foarte bine și pe o piatră. Dacă ți se pare prea dură, înseamnă că nu ești suficient de obosit, deci nu mai ai nevoie de odihnă – așa că te poți ridica și poți pleca la lucru!

Paturile moi îi fac pe oameni la fel de moi, slăbindu-le membrele de puterea lor firească. Somnul prea îndelungat slăbește sufletul și mușchii corpului. Natura oamenilor poate fi comparată cu cea a unui copil, pentru care nu există hrană mai bună ca sânul mamei. Copiii care au

fost hrăniți multă vreme de la sânul mamei lor vor fi la fel de puternici – cu condiția ca mama să fie la fel de sănătoasă și de curată ca și Eva –, putându-se lupta oricând chiar cu un leu.

Într-o anumită măsură, natura acestui pământ poate fi comparată cu ceea ce reprezintă sânul matern pentru ființa umană, cu condiția ca oamenii să nu se îndepărteze de ea prin tot felul de slăbiciuni.

Moise a spus: 'Cinstește-ți tatăl și mama, și vei trăi o viață lungă, și vei prospera pe pământ'. Când a rostit aceste cuvinte, Moise nu se referea numai la părinții pământești, ci și la pământ și la puterea acestuia, dătătoare de viață. Oamenii nu ar trebui să-și întoarcă niciodată spatele pământului-mamă, ci ar trebui să îl cinstească în permanență, căci numai așa vor putea primi binecuvântarea fizică pe care le-a promis-o Moise".

Marea Evanghelie a lui Ioan, IX/152

„Câțiva discipoli M-au întrebat: 'Doamne, am remarcat că în fiecare dimineață, cu o oră înainte de răsăritul soarelui, Tu ieși afară – chiar și pe timp de iarnă – și te bucuri de manifestarea naturii, la fel cum facem și noi. Ne-am întrebat de multe ori: cum se face că îți găsești plăcerea în manifestarea unui loc atât de minor din vasta Ta creație, cum este acest pământ?'

Le-am răspuns: 'Tot ceea ce există în iubirea Mea eternă este personificat în fața ochilor voștri. De ce să nu-Mi găsesc plăcerea în iubirea Mea, născută din Totalitatea eternă?

Există două motive pentru care îmi place să ies afară dimineața devreme, iar uneori și seara târziu. Mai întâi de toate, trebuie să știți că dimineața spirituală a sufletului ființei umane, la fel ca și dimineața pământului, trebuie să înceapă devreme. Eu Mă voi bucura atunci de dimineața timpurie din inima omului, la fel cum M-am bucurat vizibil de aceste dimineți în natură, în fața ochilor voștri.

În al doilea rând, e bine să învățați să vă începeți activitatea dimineața devreme, la fel cum fac și Eu acum. Același lucru spuneți-le și celor cărora le veți predica Evanghelia Mea, căci numai printr-o aspirație timpurie și printr-o activitate susținută, începută dimineața devreme, vor reuși ei să atingă Împărăția lui Dumnezeu dinlăuntrul lor, în care vor rămâne apoi de-a pururi. Îmi place de asemenea să ies afară și serile, pentru a vă indica astfel că ființa umană ar trebui să fie la fel de activă și în seara existenței sale pământești, pentru a-și întări Lumina interioară a Vieții. Liniștea specifică serilor nu se va transforma niciodată în fericire veșnică decât atunci când ați fost perfect activi de dimineața devreme până seara târziu'".

Marea Evanghelie a lui Ioan, I/221

Domnul: „Oamenii nu pot cunoaște adevărata bunăstare interioară decât printr-o activitate continuă. Întrucât viața este rodul activității perpetue a lui Dumnezeu, ea nu poate fi menținută decât printr-o activitate similară. Din inactivitate nu se poate naște altceva decât moartea!

Puneți-vă mâna pe inimă și simțiți cum bate ea continuu, zi și noapte. Viața întregului organism depinde de activitatea ei. Așa cum odihna inimii fizice ar provoca moartea organismului, inactivitatea inimii sufletului ar provoca moartea acestuia.

Inima sufletului este numită iubire, iar pulsațiile ei se exprimă prin așa-numitele fapte ale iubirii. Rezultă că pulsul neobosit al acestei inimii este dat de activitatea neîntreruptă a iubirii. Cu cât inima sufletului pulsează mai intens, cu atât mai viu este sufletul. Când activitatea sufletului devine suficient de intensă, egalând-o pe cea a lui Dumnezeu, ea trezește viața spiritului divin din interiorul sufletului. Odată trezit, acest spirit divin, care este viața pură și activitatea supremă, care nu obosește niciodată, se revarsă în suflet, care a devenit egal cu el, datorită activității sale pline de iubire, astfel încât sufletul atinge viața eternă și indestructibilă.

Așadar, totul pornește de la activitate, niciodată de la lene! De aceea, nu cultivați lenea și inactivitatea, căci răsplata care vă așteaptă este viața eternă!"

Marea Evanghelie a lui Ioan, V/169

Domnul: „În ceea ce privește trupul vostru, Eu vă spun: v-ați putea prelungi cu cel puțin o treime viața dacă, în loc de aceste paturi orizontale, v-ați odihni noaptea pe bănci sau pe scaune de odihnă (echivalentul fotoliilor de astăzi), așa cum avem noi aici. Din cauza nivelului jos al paturilor, diferența de presiune sanguină între zi și noapte este foarte mare, ceea ce conduce în timp la tot felul de tulburări digestive. Când corpul se odihnește pe un scaun înclinat timp de mai mulți ani, aceste tulburări nu apar.

Avraam, Isaac și Iacov nu dormeau decât în asemenea fotolii. Ei nu știau ce înseamnă patul, și astfel au ajuns la vârste foarte înaintate, în deplinătatea puterilor lor trupești și sufletești. Ulterior, când oamenii nu au mai respectat această regulă, durata de viață s-a scurtat la mai puțin de jumătate.

Dormitul în poziție orizontală reprezintă un mare dezavantaj pentru femeile gravide. În primul rând, copiii din pântecul mamei sunt slăbiți și schilodiți din cauza acestei poziții; în al doilea rând, nașterile dificile, atât de frecvente în zilele noastre, au drept principală motivație tocmai dormitul în această poziție orizontală. De aceea, am ținut să vă atrag atenția, de dragul sănătății voastre: cine va urma acest sfat va observa cât de curând consecințele sale benefice.

În timpul verii, ar trebui să dormiți cât mai des posibil afară, nu în camerele voastre. Iarna, puteți dormi în interiorul camerelor încălzite moderat, dar întotdeauna bine uscate și cât mai curate. Cine acceptă această ordine primordială, având inclusiv o dietă moderată, nu va avea vreodată de-a face cu medicii și cu farmaciile lor”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, VIII/16 (11-13)

Domnul: „De acum înainte, mergeți pe calea pe care v-am indicat-o Eu, iar suferințele voastre vor fi puține, și plecarea din această lume va fi ușoară! La sfârșitul vieții, nu suferă de boli grave decât oamenii care și-au îngropat prea adânc sufletul în trup, prin tradițiile lumești pe care le-au acceptat. Din acest motiv, separarea sufletului de corp se produce cu mare greutate, pentru ca sufletul să nu fie complet corupt de carne, iar acest proces îi produce corpului o mare suferință. În schimb, pentru suflet el este foarte benefic, căci în acest fel este curățat de dorințele sale carnale, prin intermediul durerii și suferinței; el se va dezvolta apoi mai ușor în lumea cealaltă și va avansa cu mai multă siguranță pe calea spirituală.

Oamenii excesiv de materialiști și foarte necredincioși, care mor totuși brusc și fără dureri, după o viață în care s-au bucurat de sănătate și de putere fizică, și-au primit deja răsplata pe lumea aceasta, așa că nu vor mai primi alta pe lumea cealaltă”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, X/148

Într-o zi, Domnul l-a vindecat pe fiul orb și paralitic al unui părinte.

Părintele: „O, Doamne, îmi dau acum seama cu claritate că Tu ești cel mai înțelept și că ai dreptate în toate. Întotdeauna, oamenii sunt singurii care trebuie blamați pentru bolile care le afectează corpul fizic și cel astral. Dar cine este vinovat pentru faptul că fiul meu, care a fost foarte credincios încă din fragedă tinerețe, devenind din ce în ce mai bun cu trecerea timpului, a devenit orb și paralitic?”

Domnul: „Ascultă, prietene, au existat trei factori principali care au declanșat acest lucru! Mai întâi de toate, a fost imensul tău atașament pentru fiul tău. La cel mai mic semn că l-ar putea durea capul, tu chemai o liotă din cei mai buni doctori ca să-l vindece. Medicamentele lor prea puternice au declanșat boala de ochi care a condus la orbirea fiului tău.

Al doilea factor: când fiul tău a orbit, medicii au dorit din nou să-l vindece cu medicamente foarte puternice, deopotrivă interne și externe, care i-au provocat paralizia.

Și ultimul factor: Eu am știut ce se petrece, dar am lăsat lucrurile să meargă înainte, pentru că astfel ele au contribuit la evoluția ta ca ființă; mai întâi, tu ți-ai revărsat și mai mult iubirea asupra copiilor tăi, pe care ai început să-i educi într-o manieră ceva mai corectă. În al doilea rând, ai început să înțelegi că un evreu adevărat trebuie să invoce ajutorul lui Dumnezeu

înainte de toate, chiar dacă este vorba de o boală fizică, și nu pe cel al medicilor ignoranți ai acestei lumi. Căci acolo unde medicul nu este de nici un folos, Dumnezeu este! În al treilea rând, am permis să se petreacă acest lucru deoarece știam că voi veni în Persoană la tine, pentru a-ți da astfel un semn prin vindecarea fiului tău, că Eu sunt Domnul și că Mie nimic nu-Mi este imposibil! Sper că acum ai înțeles care a fost cauza afecțiunilor temporare ale fiului tău.

Mai există și un al patrulea motiv, care nu-ți poate fi dezvăluit, căci este de neînțeles pentru tine, fiind de natură pur spirituală. Abia în viața ta viitoare îl vei putea înțelege. În ceea ce îl privește însă pe fiul tău, îți pot spune următoarele: nici tu, nici fiul tău nu sunteți de pe acest pământ, ci ați coborât pe el dintr-o lume de sus, care corespunde sufletelor voastre. Altfel spus, ați venit de pe o altă planetă, care există în spațiul infinit al cerului. Căci tot ceea ce vedeți voi pe cer sub forma constelațiilor nu sunt altceva decât corpuri cerești, și pe fiecare dintre ele există oameni raționali, la fel ca și voi. Dar copiii Mei nu există decât pe acest pământ! Asta este tot ce pot să-ți spun în legătură cu acest subiect. Când vei atinge perfecțiunea spirituală, viziunea ta interioară se va deschide și tu vei putea înțelege mai multe!”

Jakob Lorber, 10.05.1842

„Poți să scrii câteva rânduri pentru soția lui U.H.W., care este de două ori suferindă și care își sărbătorește ziua de naștere, deși pentru Mine, fiecare zi reprezintă o zi de naștere întru viața eternă.

Cu mult timp în urmă, s-ar fi putut bucura de o sănătate deplină, dacă ar fi avut o încredere totală în Mine. Dar întrucât credința ei nu este deplină, sănătatea ei este cea care este. Ce ar mai putea face ajutorul primit de la Mine, dacă ea apelează imediat la un alt doctor lumesc?

Dacă Eu ajut pe cineva să se vindece, deși credința lui nu este suficient de sinceră, sau dacă el apelează simultan și la un medic exterior, cum Mi-ar mai putea purta el recunoștință pentru ceea ce am făcut pentru el? Dacă ajutorul Meu se află la concurență cu cel al unui alt medic, atunci sunt nevoit să spun și Eu: ‘După cum sunt plătit, așa voi lucra și Eu!’ Cine este plătit mai bine, să lucreze mai mult!

Cum credeți voi că i-aș putea fi de folos sufletului și spiritului – care reprezintă viața sufletului –, dacă nu aș ajuta decât corpul bolnav, cu ajutorul medicamentelor? Oare s-ar mai întoarce bolnavul către Mine, dacă i-aș permite să se vindece numai cu ajutorul medicului, sau și-ar revărsa întreaga recunoștință asupra acestuia? El ar considera ajutorul primit de la Mine doar o himeră, și cât de curând s-ar lipsi complet de Mine!

Așa se explică de ce nu Mă implic decât foarte puțin în vindecarea fizică. Totuși, dacă bolnavul și medicul lui au o credință deplină în Mine, acordându-Mi întregul credit pentru vindecarea comisă, lucrurile ar sta altfel, iar ajutorul Meu ar fi mult mai eficient. Dacă medicul se simte ofensat de intervenția Altuia peste munca lui, dar bolnavul i-ar spune: ‘Bunul Dumnezeu este Cel care m-a ajutat!’, medicul i-ar putea răspunde: ‘Dacă Dumnezeu este Cel care te-a ajutat, atunci de ce m-ai mai chemat pe mine? De ce nu te-ai întors direct către Dumnezeu pentru ajutor?!” Și asta în condițiile în care tot ce am făcut Eu a fost să-l ajut pe medic cu arta și știința Mea!

Eu vă spun: drept cine Mă luați? Drept un supraveghetor al medicilor și al chirurgilor voștri, care nu are dreptul, după vindecare, la nici cea mai mică recunoștință, dar care ar trebui să-l ajute în secret pe medic, pentru profitul și faima lui, la fel ca și soldatul care se lasă ucis pentru slava nu știu cărui general care nu a ieșit din cort în timpul bătăliei!?! O asemenea muncă ar fi sub demnitatea Mea, și nu M-aș putea ocupa niciodată cu așa ceva!

Dacă doriți cu adevărat să vă vindecați, tot ce aveți de făcut este să credeți din toată inima în grația Mea, mai degrabă decât în bătrânii și în medicii voștri, căci altminteri nu vă pot ajuta. Din pură compasiune, vă voi permite totuși o vindecare parțială, cu ajutorul medicilor voștri. Dar o vindecare totală, niciodată!

O, dacă ați ști cât de mult aș dori să vă ajut, numai să veniți la Mine cu toată credința, iubirea și supunerea! Din păcate, chiar și cei mai buni dintre voi abia dacă vin la Mine cu un sfert de credință, cu o șesime de supunere și cu o optime de iubire! În asemenea circumstanțe, voi nu-Mi lăsați prea multe șanse. Asta am avut să-ți spun de ziua ta, când te voi vindeca de două ori. Încearcă să înțelegi corect ce spun: de două ori! Eu, iubitul tău Iisus, sunt cel care îți transmite acest lucru!”